

KLEINDIER

123e jaargang nr. 9 - 2009

Avicultura
Fokkers
belangen

Magazine

Kleindier Magazine Avicultura/Fokkersbelangen

Voor liefhebbers van konijnen, cavia's, kleine knagers, hoenders, dwerghoenders, sier-, en watervogels en sierduiven.

Waarin tevens opgenomen de officiële berichten van

Uitgegeven door

Nederlandse Kleindierenpublicaties B.V.
ISSN: 1574-7751
Verschijnt 12 x per jaar.
www.kleindiermagazine.nl

Redactieadres

Redactie Kleindiermagazine
Langeleegte 55, 9641 GR Veendam
Telefoon: 0598-633299
e-mail: redactie@kleindiermagazine.nl

Administratie

Piet Bouw, Harnsesteeg 14, 6721 NH Bennekom
Telefoon: 0318-416789; fax: 0318-430861
e-mail: administratie@kleindiermagazine.nl

Redactie

Hoofdredactie: Gerda Nijenhuis
Eindredactie: Jan Ubels

Leden Redactieteam:

Konijnen: Gerrit Grooten, Martin Kok, Jan Renes,
Cavia's en Kleine knagers: Anneke Vermeulen-Slik, Fons Verrijdt
Hoenders en Dwerghoenders: Geri Glastra, Willem Voskamp
Sier- en Watervogels: Nico van Wijk, Jogchum Ijpmā
Sierduiven: Wim Halsema, Jan de Wit
Jeugd: Marjan Holmer
Algemeen: Piet Kroon

Voor België: Bert Driessen, Wilfried Lombary

Verantwoording

Hoewel de redactie er naar streeft artikelen op te nemen waar ze volledig achter kan staan, blijft elke auteur toch verantwoordelijk voor zijn/haar geschreven artikelen. Zonder aanzien des persoons wordt iedereen in de gelegenheid gesteld hierop te reageren. De redactie houdt zich het recht voor artikelen in te korten, al dan niet in overleg met de auteur. Ingezonden brieven worden alleen dan geplaatst wanneer daarin de normen van goed fatsoen niet worden overtreden.

Druk: Giethoorn ten Brink, Meppel.

Vormgeving en prepress: Delta Press B.V., Overberg.

Advertenties

E.J. Meutstege, Stremgondijk 8, 7261 KM Ruurlo.
Telefoon: 0573-461499
e-mail: advertenties@kleindiermagazine.nl

Abonnementen administratie

Nieuwe abonnementen kunnen op elk gewenst tijdstip ingaan en worden automatisch jaarlijks verlengd. Opzegging voor het nieuwe kalenderjaar schriftelijk, per fax of e-mail vóór 1 december bij de administratie.

Abonnementsprijzen 2009

Leden KLN en NBS:
Jaarabonnement via automatische incasso € 31,00;
via acceptgiro € 32,50
tussentijds resp. € 2,65 of € 2,85 per maand
Niet leden in Nederland:
via automatische incasso € 41,00; via acceptgiro € 43,50
tussentijds: € 3,50 resp. € 3,70 per maand
Voor België: € 46,00; overige EU landen: € 58,00

Betalingen t.n.v. Ned. Kleindierpublicaties Bennekom

Rabobanknr 13.86.39.493; ING banknr. 1036577
België: Fortisbank Antwerpen nr. 001-3603133-47
Overige landen: BIC: RABONL2U;
IBAN-nr.: NL94 RABO 0138 6394 93

Copyright

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever, de Nederlandse Kleindierenpublicaties B.V.

Het auteursrecht op dit tijdschrift en op daarin verschenen artikelen wordt door de uitgever voorbehouden. Op toegestane veelevoudiging is het wettelijk bepaalde inzake het Reprerecht van toepassing (art. 16b en 17 Auteurswet en AMvB van 25-6-1974, St. bl. 351).

Foto cover: Kees Verkolf

521

529

540

543

546

558

515

Kleindierenagenda en Terzijde

516

Uit de bladen – Piet Kroon

517

Euregioshow, grenzeloos onbegrensd – Jan Aarnink en Henk Lubbers

518

Samen konijnen fokken – Willem Voskamp

521

Welsumer krielen – Ad Boks

525

Hobby kost geld – Cees van der Wel

529

De Neurenberger Bagadet, aristocraat onder de duiven (deel 2) – Harald Paulus

533

Het succes van de Engelse National Championship show – Wilfried Lombary e.a.

538

Araucanamysterie gekraakt! – Jeroen van Rooijen

540

Nationale Wedstrijden voor Neerhofdieren 2008 in Malmedy (B) – Wilfried Lombary

543

Andere duiven voor in de volière – Hein van Grouw

545

FK vergadering verliep vlotjes – Jan Ubels

546

De Groot Lotharinger – Martin Kok

549

Gezien voor U! – Gerrit Grooten

549

Lezers schrijven

550

ALV NBS kiest nieuwe voorzitter – Han van Doorn

554

Internationale Rex Show te Hannover met 1600 Rexen – Bert Apperlo

558

Technische keurmeesterdag Vechthoenders – Ferdinand van der Wal

562

Parade van creatieve fokkerskunst: 11 de Spiegel van de Fokkerij – Hans Ringnalda

565

Leren houden van levend erfgoed – Jan de Wit

566

Openhokdag perfecte promotie voor kleindierhouderij – Franc Beekmans

568

Nederlandse Weners op de 17de Wiener-Club Vergleichsschau – Dick de Boer

569

Parasietenbestrijding met konijnen? – Marcel van der Heijden

570

Alles Kids?!

573

Sierduivenkeurmeesters twee dagen bijeen te Beek – Theo Werkhoven

576

Bondsberichten

578

Fokkertjes

AGENDA

- 12/9** 2de Clubdag Assendelfter- en Noord-Hollandse blauwenclub, Amersfoort
- 12/9** Jongdierendag Twentse hoenderclub, Hellendoorn
- 12/9** Internationale Cochindag, Zeddam
- 19/9** Nationale Jeugdshow, Laren (Gld)
- 19/9** Fokkersdag van de Fokkersvereniging van Ned. Tuimelaars, Harderwijk
- 19/9** Fokkersdag Vlaamse Reuzen Club, Veenendaal
- 19/9** Fokkersdag Nationale Wenerclub, Oldebroek
- 19/9** Fokkersdag Ned. Zilver Club, Tiel
- 26/9** Fokkersdag Ned. Sussex-, Orpington- en Dorking Club, Tiel
- 26/9** JDD Hollandse Krielenfokkers Club, Amersfoort
- 26/9** Fokkersdag Rex-dwerg-satijn en voskonijnenclub, Ommen
- 26/9** Fokkersdag Drentse Hoenclub, Koekange
- 3/10** Jongdierendag NPKC, Amersfoort
- 10/10** Fokkersdag Cochincub, Tiel
- t/m 31/10** Na het kraaien van de haan.... Expositie Hans Ringnalda in het Pluimveemuseum, Barneveld

*Speciaalclubs kunnen evenementen doorgeven aan
redactie@kleindiermagazine.nl*

FOTOGALERIE

We zijn allemaal gek op onze kleindieren. We verzorgen ze zo goed mogelijk en vinden het fijn als het de dieren goed gaat. Het zorgt voor de nodige ontspanning. We hebben vaak een innige band met onze dieren. De band tussen u en uw dier willen we graag publiceren in Kleindier Magazine. De ingezonden foto's kunnen ook voor andere promotiedoeleinden gebruikt worden.

Heeft u een leuke foto van uw lievelings(klein)dier of van u of uw (klein)kinderen samen met uw dieren dan kunt u deze sturen naar:
Redactie Kleindier Magazine, Langeleegte 55, 9641 GR Veendam. Uiteraard zijn digitale foto's (minimaal 700kb groot) ook welkom.
Mail deze naar: redactie@kleindiermagazine.nl

Schrijf bij uw foto een kort (maximaal 50 woorden) verhaaltje wat er op de foto te zien is.

UIT DE (KLEINDIER)BLADEN

Uit de (kleindier)bladen is een vaste rubriek in Kleindier Magazine waarin vereniging-en, speciaalclubs en anderen die belangwekkende onderwerpen in hun bladen hebben geschreven aan het woord komen. De redacteur van 'Uit de (kleindier)bladen' verwoordt bondig wat er vermeld wordt en door wie. Stuur u daarom uw clubblad en artikelen uit andere bladen naar: Piet Kroon, Maanderweg 25, 6711 NC Ede. Zet dit adres op uw verzendlijst en de kans is groot dat uw club/vereniging vermeld wordt.

Het volgende nummer van Kleindier Magazine verschijnt uiterlijk 15 oktober

Club- en verenigingsberichten bestemd voor de bijlage voor het eerstvolgende nummer moeten voor de **10de** van de maand, voorafgaand aan publicatie, gemaild worden naar:
clubberichten@kleindiermagazine.nl
Aanleveren van alle overige kopij in overleg met de redactie.

Verschijningsdata

19 november
17 december
21 januari

TERZIJDE

Johan Opsomer

Buiten

We zijn alweer in het najaar.

Wat zich aankondigde als een zomer die begon zowat in mei – waar hebben we dat nog gehoord – en die lang en mooi hoorde te worden bleek eens te meer een doodnormale periode van warmer en af en toe natter.

Warmer, daar kunnen we al decennia lang van meespreken maar natter, dat went niet.

En zo was het niet anders bij Jaak en Jacqueline. Niet alleen hun naam doet vermoeden dat ze bij elkaar horen. Of dit ertoe heeft bijgedragen dat ze nu al 32 jaar lief en leed met elkaar delen of dat het een invloed heeft gehad op de start van hun relatie doet er nu niet toe. Eén ding is echter zeker. Ze delen naast lief en leed ook één en dezelfde passie.

Zoals we het vaak zien is het allemaal met de paplepel ingegeven. De vader van Jaak was een geëerd lid van 'Pels en Vree' en oogstte niet geringe successen met zijn Rexkonijnen, en dat zelfs op internationaal niveau.

Jaqueline was de dochter van een keurmeester die nog de periode heeft meegemaakt dat het houden van sierduiven beschouwd werd als een elitaire bezigheid die enkel was weggelegd voor zonderlingen die geld en tijd over hadden.

Ze waren opgegroeid tussen de kooien en de hokken en hun eerste woning was er mee te vergelijken.

Het belangrijkste was een tuin, grond, ruimte en niet zozeer de bakstenen noodzaak die voorzien was van een eigen dak.

Ze leefden jaren in dat gedrocht, brachten er vier kinderen groot en waren meer buiten dan binnen te vinden. Een tuin die volgestouwd is met beesten van allerlei slag vraagt nu eenmaal om tijd en inzet. Het groeide, gestaag, maar het groeide. Bij de behaaglijke kachel werden tijdens de winter de plannen gesmeed en de zomer die volgde stond in het teken van de uitvoering. Caviapaleizen rezen op, duivenkastelen verschenen, kippenverblijven kregen een status vergelijkbaar met 'Nederland' en de konijnen waanden zich in de zevende konijnenhemel met hun ruime tochtvrije en perfect onderhouden hokken.

De buurt sprak er over, toleerde eerst en ging tenslotte over in een staat van bewondering.

Alleen dat huis, dat afzichtelijke huis was een doorn in het oog, de rotte appel van de straat die door de jaren heen residentieel van karakter was geworden.

Huis na huis werd gerenoveerd, opgewaardeerd en de bijnaam 'Beverly Hills' was echt niet uit de lucht gegrepen.

J en J stonden daar echter boven, tot deze zomer.

Eén bliksemflits, een alles verterend gekraak van de gelijktijdige donderslag, 72 liter water per vierkante meter en vijf brandweerwagens waren voldoende om het gedrocht neer te halen en het te herleiden tot de essentie. Er is nu enkel nog ruimte, een gat.

De dieren waren ongedeerd, de bewoners ook. Jaak en Jacqueline waren gelukkig net 'buiten'.

Ze hadden de warmte van een zomer om noodplannen te maken en stilaan verschijnt er een nieuwe woning op kosten van de verzekeringsmaatschappij, Beverly Hills-waardig.

Het koppel woont voorlopig comfortabel in het duivenhok. De duiven zijn ondergebracht bij een collega fokker van Vlaamse Smierels. Elke morgen staan ze op, gewekt door het kraaien van de zilverbrakelhaan. Cavia's staan klaagroepend klaar om hun verse groentjes te krijgen en konijntjes kijken reikhalzend uit naar hun portie aandacht.

Jaak en Jacqueline leven buiten en zijn intens gelukkig. En de buurt, die is andermaal overgegaan in een staat van bewondering.

Uit de bladen

Onder redactie van Piet Kroon

Nederlandse Sebrightclub, maart 2009

Deze speciaalclub kent een nationaal kampioenschap. Men kan dit worden door op de clubshow en twee landelijke shows deel te nemen met drie dieren, waar van er een van een ander geslacht moet zijn. De punten die de drie dieren steeds haalden bij de drie keuringen worden gebruikt bij de bepaling welke fokker het beste resultaat haalde. Er is een minimaal te behalen aantal punten bepaald; 846 punten. Bij een gelijk aantal punten zijn de resultaten op de clubshow bepalend. De eerste drie krijgen een certificaat. De kampioenen van het seizoen 2008/2009 zijn: goud zwartgezoomd dhr. Klunder, zilver zwartgezoomd dhr. Heddema 863 punten, citroen zwartgezoomd dhr. Tjoelker 852 punten en geel witgezoomd dhr. Denekamp 858 punten. Een idee voor uw club?

NRC Handelsblad, 4 april 2009

In de rubriek 'Proefjesfabriek' wordt uitgelegd hoe wereldberoemde schilders in het verleden eieren gebruikten om verf te maken. Deze eiervarf noemt men tempera. Deze verf is één dag bruikbaar. Wat heb je nodig? 2 rauwe eieren, water, vier kleuren crêpepapier, twee bekers, 4 schaaltes, een eetlepel en een theezef. Wat moet je doen? Breek de eieren voorzichtig en doe het eigeel in een beker. Doe er 4 eetlepels water bij er roer het mengsel glad. Giet het eigeel-watermengsel door het theezefje in de andere beker. Verdeel het mengsel daarna over de schaaltes. Scheur stukjes crêpepapier af en doe in ieder schaalte een andere kleur crêpepapier. Haal het crêpepapier uit de schaaltes als je verf de goede kleur heeft. Nu kun je gaan schilderen. Het temperaschilderij dat je gemaakt hebt blijft erg lang goed. In musea hangen nog steeds temperaschilderijen van Da Vinci en Michelangelo. Ze zijn honderden jaren oud! En dat dankzij eieren.

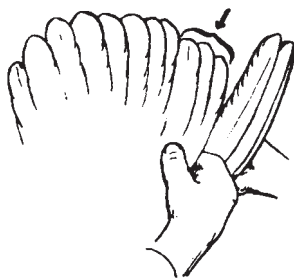
Kuifstukken, mei 2009

De Nederlandse Kuif- en Baardkuifhoenderclub heeft een mooi clubblad met een fraaie omslag, nieuwsgierig makende teksten en mooie foto's. Het ligt voor mij. Wat denkt u van 'Porselein is goud zwartgeloverd witgepareld, tollbunt is goud zwartgezoomd witgepareld. Andere verschillen tussen deze kleurslagen zijn er feitelijk niet, even afgezien van de grondkleur, die bij tollbunt roder is. Ofwel lovering vs zoming'. We gaan deze kleuren op de komende shows eens goed bekijken. Vindt u niet?

Red Nieuws, mei 2009

Rem Koster is erg belangrijk als leverancier van teksten voor dit clubblad. Wist u dat de leeftijd van kippen zonder ringen goed te bepalen is door een vleugel open te vouwen en gerekend vanaf de buitenste slagpen te tellen hoeveel kleine slagpen er korter zijn. Er komt elk jaar na de rui steeds een slagpen iets korter, met de schacht meer in het midden en aan de top ronder terug dan de rest. Een voorbeeld. Een drie jaar oude geruide kip heeft drie kortere meer afgeronde slagpen. Duik maar eens in uw hok om het uit te proberen.

Oud-Hollandse Meeuwenclub, mei 2009

De heer Moezelaar is een begrip in sierduivenland. Gelukkig blijft de Moezelaardag bestaan. In 2010 zal er weer een plaats vinden. In de rubriek 'oude doos' wordt een artikel van hem geplaatst uit 1983. Kort gezegd stelt hij: Na de langste dag wordt er niet meer gefokt. Selecteer het hele seizoen door op type en vitaliteit. Wie meteen horizontaal gaat staan mag blijven. Het hoogste gebod voor een Oud-Hollandse Meeuw, de vaste horizontale stand. Houd alleen de sterkste vogels aan. Daarna selecteren op de andere factoren, waar onder de typische kopeigenschappen.

Stentor, 28 mei 2009

De Raad van State heeft na een reeks juridische publicaties besloten dat hanengekraai geen bovenmatige overlast veroorzaakt. Deze uitspraak werd gedaan in een zaak uit het Friese Menaldumadeel. De Raad oordeelde dat de aangeklaagde al 27 jaren hanen bij zijn huis houdt en dat de klager kon weten waar hij aan begon toen hij naast hem ging wonen.

EPV verenigingsblad, mei 2009

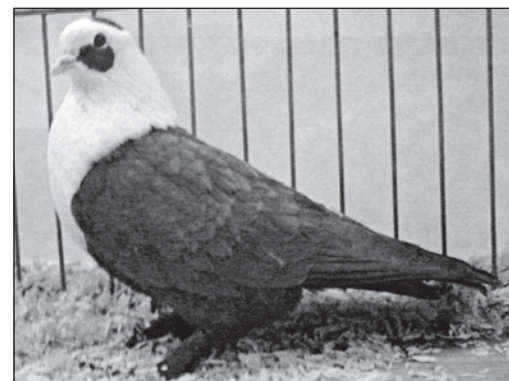
Een actieve vereniging. Er wordt deelgenomen aan de Landlevendagen bij kasteel Hoekelum, Beestenboel rond de kerk vindt weer plaats. Er worden hokbezoeken georganiseerd. In de plaatselijke pers wordt een artikel geplaatst waarin voorlichting staat over het 'vosbestendig' maken van dierverblijven. Er is een goed gevuld clubblad. Tijdens de ledenvergadering was er een levendige discussie over de grens wat welkom is op een show. Er wordt nogal verschillend over gedacht. De een houdt het bij de grens die het tentoonstellingsreglement stelt. De ander wil ruimte voor zoveel mogelijk vormen van dierliefhebberij. Een belangrijke en interessante discussie. Ondergetekende hoort tot de laatste

groep en inspireerde het tot de hierbij geplaatste cartoon.

EZHSV, mei 2009

Het clubblad van de Eerste Zuid-Hollandse Sierduivenliefhebbers Vereniging verschijnt 10 keer per jaar. P.v d Lans schrijft deze keer over de Shiraser Tuimelaar. Het is een gemoedelijke duif met fantastische vliegkwaliteiten. Het ras komt van oorsprong uit Syrië en wordt daar Shaksharli genoemd. Letterlijk vertaald betekent dit; uitbundig.

Trouw, 30 mei 2009

In een bijlage over duurzame voeding een artikel over het Amsterdamse restaurant As. Het is gevestigd in de voormalige kapel van een lyceum in de prinses Irenestraat. Chef-kok Luuk Langendijk presenteert de boerenkeuken; eenvoudig en smakelijk. Bij het restaurant houdt hij ook dieren. Op de foto zien we Barnevelders en varkens van het ras Gasconne. De eieren verdwijnen direct naar de keuken. Hij betreft alles direct van de boer. Op recensiewebsites scoort As goed.

Zie: www.lekker.nl.

Euregioshow, grenzeloos onbegrensd

Euregioshow is een tentoonstelling zonder grenzen, georganiseerd door één Nederlandse en drie Duitse verenigingen.

Hoe ontstaat een Euregionale show? Meerdere leden van A en O Aalten zijn ook lid van Rassen Geflügel Zuchtverein in Bocholt. Een kenniskring van fokkers van Nederlandse en Duitse zijde bestaat al jaren. De eerste gezamenlijke tentoonstelling dateert uit de zeventigerjaren.

Toen was inzending alleen mogelijk voor konijnen. Kippen werden niet toegestaan. Het was toen anders geregeld dan vandaag de dag. Een veterinaire keuring van elk dier ging er aan vooraf en een massa stampels en anderhalf tot twee uur controle en wachttijd aan de grens volgden. Nu is het anders, als men zich houdt aan de veterinaire voorschriften en entingen zoals voor onder andere N.C.D, Paramixyo en V.H.D kan men exposeren.

Na al die jaren samen lid zijn, kwam het idee om gezamenlijk een tentoonstelling te houden. Maar hoe moet die er uit gaan zien? Informatie verzamelen lukte vrij snel. In overleg met de Euregio-organisatie Enschede/Gronau kregen we toestemming om de naam Euregioshow te gebruiken.

Waar houden we deze tentoonstelling? In het vooroverleg kwam de Bocholter Aaseehalle met aantrekkelijke voorstellen. Financieel gezien was het mogelijk en in de hal is een goed klimaat voor de dieren. In goed overleg werden de werkzaamheden gepland en verdeeld. Als men zich als fokker/liefhebber inzet en duidelijk aangeeft wat men wil en kan, is veel mogelijk

Dit bleek al spoedig uit de diverse voorstellen/mogelijkheden die aangeleverd werden. Zo wordt er naar gestreefd om Nederlandse en Duitse fokkers samen te brengen en te laten genieten van hun hobby waar ze trots op zijn en om zo kansen en mogelijkheden te benutten. Men leert veel in korte tijd.

De inschrijfformulieren werden verzonden en de fokkers reageerden positief, alhoewel men er nog wel aan moest wennen: zo dichtbij en toch in het buitenland.

Een andere vraag was: Hoeveel Nederlandse en Duitse keurmeesters moeten we aanschrijven? Ook die vraag werd opgelost en de keuringen verliepen goed. In goed overleg en met wederzijds begrip werden de verschillen opgelost. De predicaaten lieten zien dat de Duitse keurmeesters de Ne-

derlandse toppers ook wisten te vinden en goed beoordeelden.

De catalogus was tweetalig uitgevoerd. De aanwezige kleine fouten moeten nog verbeterd worden, maar ja het is en blijft hobby. Het resultaat was een publieksvriendelijke tentoonstelling in herfst sfeer. Veel bezoekers/fokkers hebben er van kunnen genieten. Er waren ongeveer 750 dieren ingezonden, verdeeld over alle diergroepen. Voor ons Nederlanders is dit gewoon, maar voor onze oosterburen was dit nieuw. Haren en veren gaan daar niet samen. Het publiek was over dit alles ook positief.

De tentoonstelling werd officieel geopend door de de heer Gerd Wiesmann van Landrat des Kreises Borken, tevens beschermheer van de Euregioshow. Namens het stadsbestuur van Bocholt was de burgemeester, de heer Peter Nebelo, aanwezig. Deze gaf aan het een prachtig initiatief te vinden en dit te willen ondersteunen hetgeen inmiddels ook is gebeurd.

De gemeente Aalten was vertegenwoordigd door een wethouder, de heer Rijks. Deze was van mening dat zo'n samenwerking veel vaker moest plaatsvinden.

Onze laatste spreker, de heer Albert Wijnholds, liet zich ook niet onbetuigd met opmerkingen over de ophokplicht etc.

Al met al en samenwerking om trots op te zijn. Er is dan ook gemeenzaam besloten dit voort te zetten. Voor de komende Euregioshow van 20-22 november 2009 is het nodige al gepland. Er hebben zich al specialclubs gemeld voor het onderbrengen van hun clubshows. Clubs met visie en lef benutten deze kans.

Dit jaar organiseert Euregioshow voor de leden van de vier verenigingen en hun gezin een fokkersdag met "alles d'r op en dr'an" zoals een BBQ, muziek, keuringen etc. Ook goed voor de Euregionale contacten!

Voor meer informatie zie advertentie elders in dit blad, of www.euregioshow.eu of het secretariaat Nederland:

H. Lubbers, Eligiusstraat 37,
7121 EB, Aalten, 0543471832
en het secretariaat Duitsland:
S. Iding, Pannemannstr. 24,
46395 Bocholt, 00492871/222164

Samen konijnen fokken

Tekst en foto's: Willem Voskamp

Op een mooie voorjaardag brachten we een bezoek aan Wim en Martha Kuiper in het Gelderse Vaassen. Achter een rijtjeswoning houdt dit echtpaar aan respectabel aantal dieren, naast enkele kippen en duiven, voornamelijk konijnen. Hij Franse hangoren en zij Duitse hangoren en beide in een bijzonder beste kwaliteit.

Hoewel de ruimte maar beperkt is, zijn de hokken dermate praktisch opgesteld dat toch een flink aantal dieren gehouden kan worden. Wie zoveel dieren bezit heeft al gauw problemen met de hoeveelheid mest, maar Wim vertelt dat hij deze goed kwijt kan bij een boerderij aan de rand van het dorp waar tevens hooi en stro gekocht wordt. Je moet dan natuurlijk wel over een aanhanger beschikken, maar die is aanwezig en wordt ook gebruikt voor het vervoeren van de dieren naar de tentoonstel-

Martha en Wim met twee Duitse hangoren en een chinchillabonte Franse hangoor ram.

Martha met één van haar favoriete Duitse hangoren.

lingen. Natuurlijk zijn er wel meer echtparen die dieren houden maar meestal is dan alleen de man in beeld. Wim en Martha Kuiper zien we echter altijd samen op de diverse shows.

Wanneer zijn jullie begonnen met de konijnenhobby?

Wim zegt, ik ben begonnen in 1985, ik was toen met een oom naar de toen nog bestaande 'Parel der

Deel van de konijnenstal.

Ook bij chinchillakleurige hangoren kan de rozet nog redelijk goed begrensd zijn.

Veluwe show'. Daar zag ik de Franse hangoren en ik was meteen verkocht. Daarvoor had ik wel een aantal slachtkonijnen en via mijn oom die hier in handelde kwam ik in het bezit van een paar Franse hangoor voedsters die hij in Heerde had gekocht. Bij een bekende Vaassense hangoorfokker kocht ik toen een ram en dat was het begin. Enkele jaren later kreeg Martha ook de smaak te pakken en wilde dieren voor haar zelf, omdat ze inmiddels helemaal weg was van de hangoren en toch niet dezelfde dieren wilde als haar man, werden het Duitse hangoren.

Wie doet de verzorging?

Het meeste werk wordt gedaan door Wim, maar ook Martha voert regelmatig en maakt indien nodig ook de hokken schoon.

Wat zijn de favoriete kleuren?

In het begin waren dat de madagascar en de madagascar bonten. Nu leggen we ons veel meer toe op de chinchillakleur, zowel bij de Franse- als ook bij de Duitse hangoren.

Waar moet een goede hangoor aan voldoen?

Beiden zijn het er over eens dat een goede hangoor in de eerste plaats kort en breed dient te zijn, de rest komt met de juiste selectie wel.

Er geldt nu een maximum gewicht van 6,5 kilo voor de Franse hangoor, wat vind je daarvan?

Wim zegt direct dat hij liever één kilo meer had gezien, vooral de oudere voedsters zijn vaak zwaarder dan 6,5 kilo.

Je kruist nog wel eens chinchilla met konijn-grijs, waarom?

Met een wat lichte chinchilla verbeter ik de konijn-grijze kleur en met een wat te rode konijn-grijze gepaard aan een chinchilla krijg ik chinchilla's met

een beste grondkleur, verteld Wim. Hoewel de rupstekening zoals die bij bijvoorbeeld de Groot Chinchilla gevraagd wordt, bij de Franse en Duitse niet direct zo nodig is, vinden deze fokkers het wel een pluspunt als hun dieren deze bezitten.

Hoeveel fokdieren hebben jullie?

Martha vertelt dat ze met een tiental Duitse hangoor voedsters fokt en meestal 6 à 7 rammen gebruikt. Van de Franse hangoren zijn 7 voedsters en 6 rammen aanwezig. Beiden zeggen zuinig te zijn op de oude rammen omdat die ook vrij lang geëxposeerd kunnen worden.

Twee jonge Duitse hangoren. De één donker en egaal van kleur, de ander krijgt wellicht een betere chinchillakleur.

Hetzelfde tweetal met reeds mooi gevormde koppen.

Was het moeilijk om aan goede fokdieren te komen?

Nee, beslist niet, is het antwoord. Vaassen was een aantal goede hangoorfokkers rijk en bij de Apeldoornse fokker Bloemheuvel haalden ze enkele prima Duitse hangoren.

Zijn er ook problemen bij de fok en opfok?

Vooral bij de Franse hangoren kwamen er direct na het spenen wel eens problemen, de symptomen leken op dikke buiken ziekte. Wim vertelt dat hij

goede resultaten heeft door het verstrekken van zinktabletten door het drinkwater en dat enkele dagen achtereen.

Wat waren de eerste tentoonstellingsresultaten?

Door onkunde waren dat een paar onvoldoendes en een enkele G. De oorzaak van de erg lage predicaten kwam doordat we nog niet op de hoogte waren van de eisen waaraan een showdier moet voldoen. Zoals op tijd nagels knippen, klitten met name op de achterkant bij Franse Hangoren en iets vuile voetzolen. We dachten dat goed voeren voldoende was, al met al een gemis aan voorlichting vanuit de vereniging.

Wat waren de mooiste resultaten?

Een Duitse hangoor van Martha werd fraaiste voedster op de Expo in 2000 en ze won hiermee een reis naar de Europashow in Oostenrijk. Met de Franse hangoren werd enkele keren het kampioenschap van de plaatselijke vereniging behaald fraaiste Franse op de jongdierendag van de hangoorfokkers club.

Wat voor voer geef je aan de dieren?

Het antwoord is heel stellig: Havens kuni Excellent M5, met een kleine toevoeging duivenkorrel P40. Hierdoor verharren de dieren beter en de pelskwiteit wordt positief beïnvloed.

Bezoeken jullie regelmatig de vergaderingen van verenigingen en speciaalclub?

Beiden zeggen dat indien mogelijk altijd te doen. Daarnaast is Wim tatoeëerder van de Vaassense vereniging.

Hebben jullie contact met collega-fokkers?

Ja vrij veel, het uitwisselen van dieren gebeurd nu minder dan voor jaren terug.

Waar zenden jullie regelmatig in en waarom?

We zenden altijd in op de clubshows, we zijn van twee verenigingen lid, en op enkele regionale tentoonstellingen. Bovendien zijn we van mening dat we op de provinciale te Bommel en op de Expo niet mogen ontbreken.

Wat vinden jullie van de keurmeesters?

Daar zijn we wel tevreden over, al zou men wat meer rekening kunnen houden met het feit dat Franse hangoren moeilijk in de ideale pelsconditie te krijgen zijn. Ook moeten de eisen aan de bonttekening niet nog strakker worden.

Tenslotte, wat vinden jullie van ons Kleindier Magazine?

Super, vooral de prijs – kwaliteitsverhouding spreekt ons aan. Natuurlijk zouden we een artikelje meer over konijnen wel leuk vinden. We vinden het heel leuk dat wij geïnterviewd zijn en we zien er naar uit om het resultaat te zien.

Toen ik na afloop in de namiddag naar huis terug reed realiseerde ik me dat ik een heerlijke middag had bij een paar bijzonder gastvrije mensen!

HAVENS Konijnenvoeders

Green-Line® voeders 100% natuurlijk premiumvoer

Met nadruk op een homogene en proportionele groei. De vele granen en kwaliteitsvolle ingrediënten zorgen voor vitaliteit, glans en conditie.

Kuni Hobby-Pro

Een complete allround konijnenkorrel voor alle rassen.

Bevat véél goed verteerbare eiwitten en koolhydraten voor een gezonde groei.

- met extra hoogwaardige vezels;
- dubbele vitaminering (o.a. Vit A en E) voor een betere weerstand;
- daardoor minder kans op ziekten en/of sterfte

Kuni Excellent M 5

Een geconcentreerde en vezelrijke speciaal korrel (3 mm) samengesteld uit hoogwaardige grondstoffen, ideaal voor speen- en afmestkonijnen.

Met 5 belangrijke kenmerken:

M1: Meervoudig inzetbaar als speen-, opfok-, afmest- of probleemvoer.

M2: Extra hoogwaardige structuurvezels voor een gezonde spijsvertering en optimale opname van voedingsstoffen

M3: Veel vitamines en energie voor een goede opfok en groei zonder vervetting

M4: Met een toegevoegd coccidiostaticum ter bescherming tegen ziekte of verminderde weerstand

M5: Bevat extra voedingszuren als extra én natuurlijke barrière tegen ziekten

Premium Fiber Mix **+ Vit.C**

Exclusieve knaagdierenmuesli uit o.a. ontsloten granen, luzernefibers, maïs- en gerstvlokken, johannesbrood en een extra hoge vitaminering. Bevat tevens het voor cavia's zo belangrijke vitamine C (250 IE/kg).

- geschikt voor alle konijnen en knaagdieren, dus ook voor cavia's, hamsters, muizen en ratten
- voorkomt vervetting en wam-vorming
- bijzonder aanbevolen als voorbereiding op shows/tentoonstellingen

HAVENS Green-Line®
100% plantaardig
100% compleet
100% gezond

K08-132

HAVENS Green-Line® Tel. + 31 - 478 - 638 238, info@havens.nl

www.scharrelpluimvee.nl • www.konijnenvoeders.nl

Welsumer Krielen

Haan met een fraaie kleur, wat meer ruglengte gewenst, evenals wat bredere kamtanden.

Door de gedrukte stelling komt het fraaie type wat minder goed tot zijn recht, de staartvorm is fraai.

Dit jaar bestaat de Welsumer Club 40 jaar en op 27 en 28 november 2009 wordt in het dorps huis De Bongerd in Welsum een show gehouden waar uitsluitend aan dit ras in groot en kriel aandacht wordt besteed. Dit is reden om in dit artikel aandacht te besteden aan de Welsumer krielen.

De Welsumer Krielen zijn geen fokproduct van eigen bodem. Het zijn Engelse en Duitse fokkers geweest die dit krielenras hebben gecreëerd. De Engelsen waren de eersten. Met behulp van Rhode Island Red Krielen (R.I.R.), blackred Oud Engelse Vechtkrielen, gepaard met te klein gebleven Welsumers heeft men daar een redelijke dwergvorm van het ras weten te maken, waaraan echter nog wel het een en ander ontbrak. De Duitsers zijn er in geslaagd met behulp van R.I.R Krielen, Wyandotte Krielen en Duitse Krielen een Welsumer Kriel van het gewenste type te fokken waarvan de hen een redelijk bruin ei legt.

Het is wel opvallend dat wij Nederlanders in een aantal gevallen de verdwering van onze nationale productierassen aan buitenlanders hebben overgelaten. Voor de Barnevelder kriel geldt hetzelfde

terwijl bij de Noord-Hollandse krielen de Duitse Niederreiner krielen een belangrijke bijdrage hebben geleverd.

De grote Welsumers ontstaan in het gebied van de noordelijke IJsselvallei, rond het dorpje Welsum gelegen op de hoogte van Epe en Olst, hadden als belangrijk bedrijfsgegeven de donkerbruine eieren met een eigen glans. Wie meer wil weten over de grote Welsumers verwijs ik naar het verhaal in het septembernummer 2002 van Fokkersbelangen.

Na de Tweede Wereldoorlog duiken de Welsumer Krielen vanaf 1952 op Ornithophilia op in de klasse "Niet genoemde Nederlandse Krielen". Op de Avicultura-tentoonstelling in 1950 ontbraken ze nog volgens Van Gink, ondanks het feit dat ze al wel bestonden.

Ornithophilia 1960 telde 4 inzenders van deze krielen die gezamenlijk 9 dieren in de kooi brachten.

Vervolgens ging het steeds beter met de Welsumer krielen en je kunt je nu vrijwel geen tentoonstelling meer voorstellen waar geen Welsumer krielen zijn ingestuurd.

Het zijn actieve dieren, levendig van aard maar

niet wild of schuw. Een toom in de vrije ruimte rond scharrelende Welsumer krielen is een lust voor het oog. Ook in een beperkte ruimte voelen ze zich goed thuis.

Het zijn goede leggers, aantallen eieren van 180 eieren bij de jonge dieren en 150 bij de oude hennen zijn geen uitzondering. De vraag is echter wie van de sportfokkers nog veel aandacht aan de ei-productie besteedt. De eikleur is donkerbruin maar de donkere pigment vlekken, die de eieren van de grote Welsumers kenmerken, ontbreken vaak. Bij de keuze van de broedeieren is het zaak zich niet blind te staren op de kleur van de eieren. Bij de grote Welsumers is door de keuze van de donkere eieren de productie sterk teruggelopen. De meest donkere eieren bleken afkomstig te zijn van de slechtste legster. Bij dieren die volop in productie zijn loopt de kleur van de eischaal terug.

De eieren kan men zowel in de machine als onder een kip uitbroeden. De kuikens ontwikkelen zich vlot en de jonge hennen starten vrij snel met de leg. De jonge hanen, maar dat geldt bij de meeste rassen, hebben een langere tijd nodig om volledig uit te groeien. Veel sportfokkers fokken dan ook vaak in 2 rondes waarbij het de bedoeling is dat de goede hanen uit de eerste ronde komen en de

Wesumers Krielen

Haan met een fraaie kleur.

Rechts haan met de gewenste kleur, de kleur van de linker haan is te licht.

goede hennen uit de 2de ronde. Helaas theorie en praktijk willen nog wel eens verschillen.

Kenmerken van het ras

De Welsumer kriel lijkt vrij fors gebouwd maar valt toch in de categorie middelzware krielen.

Wat het type betreft is het van wezenlijk belang de middenlange rug in de gaten te houden, of ze worden te kort met als gevolg dat vooral bij de hanen het onderscheid in type tussen Welsumer en Barnevelder kriel wel heel klein wordt. Anderzijds is een te lange rug ook niet hetgeen we willen.

De staart is vooral bij de hen tamelijk smal, bij de haan voorzien van een behoorlijke sierveerontwikkeling en wordt verhoudingsgewijs hoog gedragen. Wanneer de staart te vlak wordt gedragen en bovendien te breed is gespreid, is het type zoek. Met name hennen met deze staartvorm en -dracht missen een essentieel raskenmerk. Vooral de Duitse dieren laten vaak dit afwijkende type zien. Ook de afbeelding van de hen in hun nieuwe standaard draagt de staart te laag en is in wezen te breed. Qua beschrijving bestaat er op dit onderdeel gelukkig vrijwel geen verschil tussen de Nederlandse en de nieuwe Duitse standaard. Je kunt je afvragen of onze standaard tekening ook niet aan een herziening toe

is. De afbeelding van de grote Welsumers voldoet veel meer aan de beschrijving dan de tekening van de krielen. Het verschil tussen de afgebeelde haan van de Barnevelder krielen en van de Welsumer krielen is wel heel klein.

De kop, vooral van de hen, is vrij klein. Dit geldt ook voor de enkele kam, die voorzien dient te zijn van 5 of 6 kamtanden. Met name te smalle kamtanden, wat bij de haan natuurlijk het meest opvalt, ontsieren vaak het geheel. Een te grote kam werkt ook storend. De kinlellen zijn vrij kort, breed en goed afgerond. Ook hierbij geldt dat te grote en lange kinlellen storend werken op het totaal beeld.

Van de oorlellen wordt gezegd dat deze vrij klein, langwerpiger en fijn van weefsel zijn. Evenals bij veel dieren met rode oren zijn mooie gladde oren eerder een uitzondering dan regel. Indien hieraan dezelfde aandacht zou worden besteed als bij de rassen met witte oren en dezelfde strafpunten worden toegekend konden de predikaten wel eens fors naar beneden moeten worden bijgesteld.

De oogkleur is oranjeachtig roodbruin. Meestal is hierop niet veel aan te merken.

De hals is in verhouding vrij kort.

De borst is breed, vrij diep en goed gerond.

De beenkleur is geel.

De Welsumer kriel hen kenmerkt zich verder door een behoorlijk ontwikkelde legbuik.

De enige kleurslag

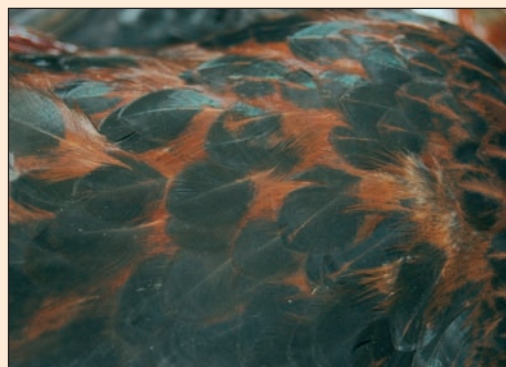
De Welsumer, zowel groot als kriel, is in Nederland slechts erkend in één kleurslag de roodpatrijs waarbij de basiskleur bruin is met een rode weerschijn. De Duitsers hebben bij de grote Welsumers ook nog de geelpatrijs en bij de krielen de geelpatrijs en de zilverpatrijs varianten erkend. Aangezien de Welsumer kriel een Engels/Duits fokproduct is, volgens de Duitse standaard een Duits fokproduct, is het moeilijk bezwaar te maken tegen andere kleuren bij dit krielenas.

Bij de roodpatrijs haan zijn hals, zadel en zadelbehang goudbruin waarbij iets zwarte schachtstreep-tekening is toegestaan. De rug is diep rood terwijl de schouderveren diep roodbruin zijn gekleurd. De staartstuurveren en de staartsteunveren zijn zwart van kleur terwijl de hoofd- en bijsikkels evenals de staartdekveren groenglanzend zwart zijn, de laatste enigszins bruingerand.

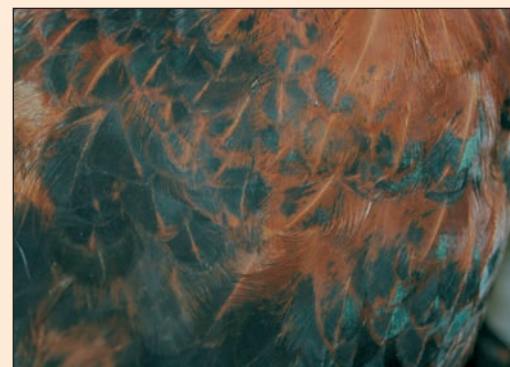
De vleugelband behoort enigszins violetachtig

De borstkleur van de rechter haan is te zwart, de linker haan heeft een fraaie borstkleur.

De borstkleur van deze haan gaat duidelijk te veel in de richting van de Duitse standaard waarin wordt gevraagd zwartgrijze veerbasis, bruin middengedeelte en een zwarte lover aan het eind van de veer.

De borstkleur van deze haan is behoorlijk zwart met bruin doormengd maar de bovenborst is erg bruin.

glanzend zwart te zijn al dan niet voorzien van enige bruine spikkels. Veel hanen hebben echter een groenglanzende vleugelband.

De borst is zwart zichtbaar doormengd met roodbruin veerdelen waarbij geen duidelijk aftekening is gewenst. Compleet bruine veren met aan het eind een zwarte lover, zoals sommige hanen laten zien, zijn wel ver van de gewenste kleur verwijderd.

De buik, dijen en achterlijf zijn dofzwart tot vaalzwart met enig bruin doormengd.

De grote slagpennen zijn zwart met een smal bruin randje langs de buitenvaan. Bij de kleine slagpennen is de binnenvaan zwart met een licht bruin gepeperde rand en bruine spikkels op de uiteinden.

De hen is op rug, zadelkussen en vleugels warm roodachtig bruin met een zwartachtige pepering. De pepering op de vleugels vraagt de aandacht. In het verleden stond er nogal eens op de beoordelingskaart: te rood op vleugels terwijl werd bedoeld te weinig pepering. De grondkleur is bruin maar dit betekent niet dat de kleur egaal bruin is hetgeen we tegenwoordig nogal eens aantreffen. De rode weerschijn is essentieel maar moet niet gaan overheersen zoals bij veel Duitse dieren het geval is.

Beide hanen zijn wat licht van kleur, de schouderpartij van rechter haan heeft de gewenste kleur. De vleugelband rechtse haan de gewenste violette kleur en links groenglanzend (verschil op de foto minder goed zichtbaar).

Hen met wat weinig pepering op de vleugels en te zwarte schachtstrepen in de hals, iets lichte nerven maar niet storend.

Hen met fraaie halstekening.

Hen staat wat gedrukt, heeft een fraai type maar de staart moet meer geknepen zijn waardoor het totaal beeld beter wordt.

De borstkleur behoort egaal warm donker zalmkleurig te zijn. Zoals bij veel patrijskleurige hennen is dit een vrome wens, lichte nerven en een onegale kleur tref je veel vaker aan. Gezien het aantal dieren van dit ras mag aan dit punt wel eens extra aandacht worden besteed. Een zalmkleurige borst met lichte nerven is niet direct fraai te noemen.

De halstekening is gebroken. Een goed gebroken halstekening bij de hen is een voorwaarde.

Een lichtere schachtkleur op vleugels en rug is niet gewenst maar dieren zonder een geringe aanzet van deze eigenschap zijn zeldzaam.

Duitse dieren

Bij de Duitsers is dit echter een raskenmerk evenals een niet onderbroken zwarte schachtstreep tekening in de hals.

Zo op het oog zijn de verschillen tussen de dieren in beide landen niet erg groot want ook zij vragen bij de hennen een warm roodachtig bruine kleur met zwarte tekening. Een te rode kleur beschouwen zij als een ernstige fout. Het probleem is echter dat je de indruk krijgt bij het bekijken van de Duitse dieren dat zij roodbruin beschouwen als rood met enige bruine weerschijn. Daarom is importeren van Duitse dieren vaak geen succes. Gelukkig hebben we in Nederland voldoende goede dieren.

Door het kleur- en tekeningpatroon van de haan is het fokken van hanen en hennen uit één toom goed mogelijk. Dit patroon is namelijk het patroon van de hennenfok haan bij de patrijsvariant van veel andere rassen. Het is een ras dat door het karakter, verschijningsvorm en kleur dat veel mensen, ook degenen die kippen houden voor de aardigheid, zeker zal aanspreken.

Meer informatie over het ras kunt u krijgen bij de secretaris van de specialclub de heer M. Eissens, Paterswoldseweg 754, 9728 BL Groningen, tel. 06-42061669.

De gewenste eikleur van Welsumer krielen.

Dutchy's® bestrijden bloedmijten natuurlijk!

Bloedmijten worden in hun schuilplaats effectief en afdoende bestreden zonder gebruik van chemische middelen, maar door hun natuurlijke vijand.

Door op tijd onze Dutchy's® (roofmijten) uit te zetten, in nesten en broedkooien, kunt u aantasting voorkomen of bestrijden.

Meer informatie? www.refona.nl

Stroekmaat 37, 9431 MD Westerbork

Tel. (0593) 37 00 35, Fax (0593) 37 00 36

E-mail info@refona.nl

FinalTT 9, tentoonstellingsprogramma

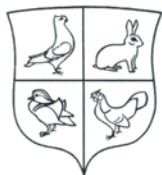
Nieuw!!

- Onbeperkt aantal shows, ook zeer grote shows en kampioenstentoonstellingen.
- Ingebouwde boekhouding.
- Invoer op meerdere computers mogelijk.
- Geschikt voor netwerk.

Voor meer info: SnelSoft. Tel: 013-5352747

e-mail: snelsoft@planet.nl www.snelsoft.nl

**ZAAANSTAD
SHOW**

30 en 31 oktober en
1 november 2009

OPEN TENTOONSTELLING

Gevraagd worden: konijnen, cavia's, hoenders, dwerghoenders, sier- en watervogels, oorspronkelijke duiven en sierduiven.

Vraagprogramma's verkrijgbaar bij:

R/ Levering, Dorpsstraat 488, 1566 BW Assendelft,

Tel: 06-46232562, e-mail: r.levering@chello.nl

B. Vingerhoed, Kleis 63,

Trouwe inzenders krijgen automatisch een vraagprogramma thuisgestuurd.

Zie ook: www.zaanstadshow.nl

Sluiting inschrijving 12 oktober 2009

BORCULOSE PLUIMVEE- EN KONIJNENVERENIGING

B.P.K.V. - BORCULO

Aangesloten bij FK, KLN, NBS, Oneto en Achterhoeks Verband

Open tentoonstelling

B.P.K.V. BORCULO

van hoenders, dwerghoenders, sierduiven, konijnen, cavia's en sier- en watervogels

In manege bij meubeltoonzaal 'Groot Landeweer' Oude Diepenheimseweg, Geesteren

20 t/m 22 november 2009

Plaats voor plm. 1.000 dieren (ongetopt)

Sluiting inschrijving 20 oktober 2009

Aanvraag vraagprogramma: tel: 0545-481629, b.g.g. 0623158597

**Professionele voeders
voor hobbydieren**

www.hedric.com

Hobby kost geld

Tekst: Cees van der Wel,
foto's: Archief Kleindier Magazine

In het clubblad van de Barnevelder club ben ik ingegaan op de kosten van de opfok van jonge kippen. De bedoeling was om met de beschreven gegevens enig inzicht te geven in de kostprijs van jonge dieren. Het geschetste plaatje was verre van compleet. Onze hobby is veel meer dan alleen maar het opfokken van kuikens. Je kunt de kostprijs ook zetten tegen de directe kosten van de houderij en zelfs tegen de totale kosten van onze hobby, inclusief het showen.

Fokken is dieren overhouden

Het spreekwoord luidt: hobby kost geld. En daar weten we allemaal over mee te praten. Als we konden volstaan met het fokken van 20 kuikentjes, of één nestje konijnen per jaar, dan zouden de kosten beperkt zijn. Maar we weten ook dat, willen we dieren fokken die de standaard zo goed mogelijk benaderen, we meer jonge dieren nodig hebben. Zelfs als we topdieren hebben die goed met elkaar combineren en goede jongen brengen. Dus fokken we veel meer jongen dan uitsluitend voor vervanging en vooruitgang noodzakelijk is. Hieruit maken we onze selectie, en het overschot doen we weg. Als we het goed voor elkaar hebben dan vinden ze allemaal hun weg naar liefhebbers en verdienen we een deel van de kosten voor huisvesting, voer en energie weer terug. En ook 'in de pot' hebben ze nog een bepaalde waarde.

Kostprijs, wat is dat?

In een artikel over de opfok van biologische leghennen, geschreven door onderzoekers van de Animal Science Group van Wageningen Universiteit en Research (WUR), kwam ik een tabel tegen waarin de kostprijs voor biologische leghennen werd weergegeven. Deze tabel was de basis voor de berekeningen die ik heb losgelaten op mijn eigen kippenhouderij.

Wat kosten onze dieren en wat kost ons de hobby? Deze vraag stellen we ons eigenlijk niet omdat we dat niet van wezenlijk belang vinden. Belangrijker is dat we de ons ter beschikking staande ruimte en mogelijkheden zo goed mogelijk benutten en daaruit voldoende show/topdieren weten te halen. Geld is vaak van ondergeschikt belang. Natuurlijk

denken we wel aan de centjes en grijpen we onze kans als er ergens een aanbieding is, van welke aard dan ook. Maar onze fokkerij wordt niet gedreven door economisch verantwoorde motieven. Pas op het moment dat we dieren in de verkoop hebben vragen we ons af: wat moet ik er voor vragen? Nooit: wat moeten ze opbrengen om bepaalde kosten te vergoeden. Als we al enig idee hebben van 'kosten' dan is dat vaak in de trend van: 'ik heb dit jaar ongeveer zoveel zakken voer gekocht, en zoveel balen vezel'. Over de overige kosten moeten we het antwoord schuldig blijven.

Kosten per fokker uniek

Iedere fokker werkt volgens zijn eigen systeem en naar de mogelijkheden die hij heeft. De een heeft een flinke vrije uitloop voor zijn kippen, bij de ander zitten ze uitsluitend binnen. De een voert uitsluitend merkvoer, de ander volstaat met (vaak goedkoper) coöperatievoer en veel groen uit eigen tuin. De een doktert veel om zijn dieren supergezond te houden, de ander komt niet verder dan eens een wormenkuurtje tijdens de opfok. Zo zullen de verschillen in uitgaven enorm variëren van fokker tot fokker.

Om toch een idee te krijgen van de kosten van een grootgebracht dier wil ik u een grof beeld voorhouden van mijn eigen situatie. Ik heb daarbij getracht persoonlijke uitschieters in mijn kostenpatroon zoveel mogelijk eruit te filteren zodat het ook voor anderen herkenbaar is. Natuurlijk is voor iedereen de situatie anders en kan er over veel uitgangspunten getwist worden. Waar het uiteindelijk om gaat is om een zo compleet mogelijk beeld te schetsen van de kosten die we maken, en de consequenties

daarvan voor de kostprijs van onze jonge dieren. Gemakshalve ben ik er daarbij vanuit gegaan dat ik de kosten voor het eigen aan te houden tentoonstellings- en fokmateriaal volledig uit de verkoop van het overschot wil terugverdienen.

De aanschaf van een broedmachine is een prijzige aangelegenheid. Zeker als je grotere hoeveelheden eieren wilt uitbroeden is een goede broedmachine een must.

Hobby kost geld

Directe kosten: kosten voor opfok

Laat ik u eerst eens mijn situatie voorleggen. Ik heb ongeveer 10 fokdieren waarvan ik zo'n 125 kuikens uitbroed. Die worden lang niet allemaal groot. Tijdens de opfokperiode sneuvelt er nog wel eens een dier omdat die niet door de eerste selecties komt. Uiteindelijk hield ik afgelopen jaar 73 jonge dieren over waarvan ik er 45 heb verkocht en er 24 (haantjes) in de diepvries zijn beland. Dan blijft er dus nog een aantal dieren over die ik inzet op tentoonstellingen en voor een deel voor de fok.

Welke kosten heb ik afgelopen jaar gemaakt? De belangrijkste kosten zijn die voor voer en voor energie. Ik ben niet iemand die wekelijks de hokken geheel verschoont en daar dus veel geld aan kwijt is. Mijn uitgangspunt is: mest zoveel mogelijk opvangen op de mestplank, en zorgen dat het strooisel op de grond altijd droog is. Dokteren: dit jaar heb ik één potje Finicoc gekocht (en gebruikt) en een paar keer tegen bloedluis gespoten. Voeren doe ik van Kasper; niet de duurste maar ook niet de goedkoopste, en verder gaat er regelmatig wel eens wat van de tuin rechtstreeks naar de kippen. De energiekosten waren voor de broedmachines die lange tijd aaneen draaien (één voor het broeden, de andere voor het uitkomen), en voor verwarming van de kuikens (met warmtestralers). Omdat ik geregeld mijn meterstanden noteer had ik een redelijk beeld van de hoeveelheid stroom die ik hiervoor kwijt was. En dat bleek meer dan ik gedacht had; broedmachines blijken stroomvreters te zijn! De jaarkosten voor de broedmachine (één heb ik ooit van iemand gekregen, de andere heb ik nog niet lang geleden zelf nieuw gekocht), bestaan uit afschrijving en rentekosten.

Het kostenplaatje voor de opfok van de kuikens ziet er als volgt uit (tabel 1):

Tabel 1. Kosten opfok jonge dieren

voer, strooisel etc	€ 325,00
energie	€ 160,00
medicijnen	€ 25,00
materiaal (voerbakken etc)	€ 35,00
jaarkosten broedmachine	€ 37,00
som	€ 582,00

Dit kostenplaatje is samengesteld over de gehele opfokperiode, dus zeg maar tot een gemiddelde leeftijd van ca 6 maanden. De opbrengsten bestaan uit de verkoop van dieren (voornamelijk hennetjes) en de waarde die ik aan het vlees toegerekend heb. De eerste eitjes heb ik niet meegerekend, de opbrengsten hiervan zijn zeer beperkt. Bij de verkoop hanteer ik een regel die vanouds op de Veluwe, en wellicht ook elders, werd gebruikt, namelijk een prijs die afhankelijk is van de leeftijd, en die luidt dat een dier ongeveer fl 1.00 per week leeftijd op moet brengen. Bij het invoeren van de Euro heb ik een kleine inflatiecorrectie toegepast waarbij mijn 'weekprijs' nu een halve euro is. Natuurlijk zit er in die prijs een plafond; vanaf een bepaalde leeftijd stop ik met het verhogen van de prijs omdat ik vind dat de prijs anders onaanvaardbaar hoog zou worden en ik wellicht geen dieren meer kwijtraak.

Directe kosten: kosten voor huisvesting

Een aspect dat nog niet aan de orde is geweest maar eigenlijk evengoed van belang is voor het kostenplaatje, is de huisvesting. Dit is een erg moeilijk punt. We bouwen een keer een hok en verbouwen nog eens wat (er is altijd ruimte tekort in de fokkerij). Wie het mooi wil en wat minder handig is laat het door Beun de Haas of door een aannemer doen, mede afhankelijk van het bedrag dat we bereid zijn ervoor neer te tellen. Wat mijn hokken ooit, in zelfbouw, hebben gekost dat weet ik niet meer. Om raad gevraagd werd mij een richtbedrag aangereikt wat ik dan maar als uitgangspunt zal gebruiken. Dit bedrag was € 5000,00. Dat lijkt heel wat maar materiaal (en inrichting) is tegenwoordig best wel duur. Ik ben verder uitgegaan van een afschrijvingsperiode van 15 jaar en voor het kostenplaatje heb ik gerekend met een rente van 3 %. Dat levert de volgende gegevens (tabel 2):

Tabel 2. Huisvestingskosten

	aanschaf	jaarkosten
kosten materiaal, inrichting etc	€ 5.000,00	
afschrijving, 15 jaar		€ 335,00
rente		€ 75,00
	som	€ 410,00

Ook deze huisvestingskosten zijn in feite een onderdeel van de totale kosten.

Overige directe kosten

Het plaatje is nog niet compleet. Ook de oude dieren kosten geld, en leveren inkomsten door middel van de eieren die we rapen. En dan hebben we nog

entkosten tegen NCD. Alle directe kosten (kosten die rechtstreeks voor de dieren gemaakt zijn of er direct aan toe te schrijven zijn), zijn weergegeven in tabel 4.

Indirecte kosten

Om het plaatje helemaal af te maken wil ik nog wat extra kosten in beeld brengen, zeg maar de indirecte kosten van de houderij.

Onder indirecte kosten versta ik in dit verband de kosten die ik maak omdat ik lid ben van verenigingen, een mooi bondsblad lees en voor de tentoonstellingen waar ik aan deelneem of bij op bezoek ga. Allereerst ben ik lid van onze plaatselijke vereniging. Wij organiseren daar jaarlijks een jongdierenkeuring en een open show, en ik ben ook bij de meeste vergaderingen en andere bijeenkomsten aanwezig. Op je eigen show breng je wat extra dieren maar de reiskosten zijn dan gelukkig beperkt. Als lid van de specialclub bezoek ik trouw de ledenbijeenkomsten en moet daarvoor dan op reis en ik maak dan ook nog wat andere kosten. Als KLN-lid stuur je enkele dieren in op de Bondsshow in Zuidlaren, en in mijn eigen regio steun ik ook shows met mijn aanwezigheid. Dan zijn er nog enkele shows waar je wel gaat kijken maar geen dieren inzendt. De kosten die in onderstaande tabel zijn weergegeven hebben allen te maken met de activiteiten die je hobby nu juist zo gezellig maken. Deelnamekosten zijn de kosten voor inzenden van dieren, zoals het inschrijfgeld en kosten voor de catalogus en administratie. Ook de entree is in deze post verwerkt (eenmalig, op de dag van uitkooien), evenals een kop koffie of een drankje met sportcollega's.

De reiskosten naar de diverse shows verdienen enige toelichting. Ik ben uitgegaan van carpoolen met een andere fokker, en heb geen tussentijdse bezoeken aan de shows meegerekend. De ritten

Huisvesting van dieren is wel een grote kostenpost. Vooral als we echt gericht willen fokken zullen we met een dergelijk hok niet kunnen volstaan.

waren alleen voor het wegbrengen van de dieren en weer ophalen. Voor elke show is dus slechts één keer reiskosten in rekening gebracht. Voor de show van de eigen vereniging geldt een andere berekening; daar ben ik meerdere keren op eigen gelegenheid naar toe gegaan. Voor de berekening van de reiskosten is uitgegaan van de ANWB-normen van € 0,19 per gereden kilometer. Ik woon centraal in het land en de meeste shows zijn vlot bereikbaar dus er zijn geen extreme afstanden ingerekend. Alles bij elkaar was ik in één jaar ruim € 850 kwijt aan indirecte kosten. Ga je vaker bij een show kijken, bijvoorbeeld tijdens de opening/prijsuitreiking, of rijdt je minder vaak met een ander mee, dan worden de reiskosten uiteraard hoger.

Kosten per jonge hen

De directe kosten voor mijn manier van kippen houden zijn € 1107. Aan opbrengsten uit de verkoop, de eieren en aan vlees kom ik uit op ruim € 600. Ik heb dus een negatief saldo van € 502, het bedrag dat niet vergoed is uit de verkopen. Ofwel, de jonge hennen die gemiddeld € 10,60 opbrachten, zijn veel te goedkoop verkocht. Om alle directe kosten te dekken hadden ze bijna € 25 per stuk op moeten brengen.

Kijk ik naar het kostenplaatje inclusief de indirecte kosten, dus inclusief showen etc, dan kom ik er nog veel meer op tekort. Dan had elke jonge hen € 43,62 op moeten brengen.

Wie van mening is dat de indirecte kosten niet

meegerekend mogen worden in de kostprijs van de dieren, is daar vrij in. Zelf ben ik van mening dat, als je een volledig plaatje wilt hebben van de kosten van de hobby, deze kosten er wel degelijk toe doen.

Hoeveel geld mag de hobby opbrengen?

Het spreekwoord luidt niet voor niets dat een hobby geld kost. En dat is helemaal niet erg want we krijgen er een hoop leuke dingen voor terug. Maar dat neemt niet weg dat we niet op de kosten (en de opbrengsten) hoeven te letten. Van welke kostprijs je ook uitgaat, het mag duidelijk zijn dat ik mijn jonge hennen ver onder die prijs heb verkocht. En waarschijnlijk velen met mij. Het zou verstandig zijn om met z'n allen de prijzen eens wat aan te passen. De gemiddelde burger met een paar huisdieren geeft grote bedragen uit luxe voedermiddelen voor hun dieren en dure hokken en speeltjes. Verkoop van dit soort artikelen is booming business. Daar past het niet meer bij dat je een kwalitatief goede en gezonde kip voor een appel en een ei weg moet geven. Het gaat uiteindelijk om de dieren, en niet om de bijzaken.

Tabel 3. Kosten deelname en bezoek shows en andere gelegenheden

			kosten		
		aantal	deelname	reizen	totaal
deelname shows	eigen jongdierenkeuring	1	€ 35,00	€ 4,00	€ 39,00
	show eigen vereniging	1	€ 73,00	€ 7,00	€ 80,00
	bondsshow	1	€ 56,00	€ 47,00	€ 103,00
	overige shows	4	€ 162,00	€ 87,00	€ 249,00
bezoek shows	diverse shows	4	€ 96,00	€ 89,00	€ 185,00
deelname bijeenkomsten	speciaalclub	2	€ 25,00	€ 63,00	€ 88,00
	eigen vereniging	5	€ 25,00	€ 11,00	€ 36,00
som					€ 780,00

Totale kosten

Als ik alle kosten, direct en indirect, bij elkaar optel, kom ik tot het beeld zoals dat in tabel 4 is beschreven.

Tabel 4. Opbrengsten en kosten kippenbouderij

	direct	indirect	totaal
Opbrengsten			
verkoop jonge hennen	€ 477,00		€ 477,00
vlees hanen	€ 63,00		€ 63,00
eieren	€ 65,00		€ 65,00
som	€ 605,00		€ 605,00
Kosten			
opfok jonge dieren	€ 582,00		€ 582,00
onderhoud oude dieren	€ 100,00		€ 100,00
entkosten NCD	€ 15,00		€ 15,00
huisvesting	€ 410,00		€ 410,00
shows/vergaderingen		€ 780,00	€ 780,00
lidmaatschappen		€ 76,00	€ 76,00
som	€ 1.107,00	€ 856,00	€ 1.963,00
Saldo	-€ 502,00		-€ 1.358,00
Kostprijs per hen	€ 24,60		€ 43,62

Op de foto een koppel Serama's. Tijdens de laatste Noordshow werd er vol verbazing gekeken naar de prijzen welke gevraagd werden voor dit kleine kippenras. Nagenoeg iedere fokker zal jaloers hebben gekeken naar de vraag prijs die varieerde van € 100,00 tot € 150,00 per dier. Maar navraag leerde dat dit te maken had met een aantal factoren. De import van deze dieren (is nu door EU-regels niet meer mogelijk) heeft € 30.000,00 gekost. Serama's staan niet bekend als echte legdieren. Er komen maar weinig broedeieren. Van alle broedeieren komt slechts 40% uit. Van de uitgekomen eieren is slechts 25% als typisch Serama te beschouwen. Maar dat is pas te bekijken als de dieren 18 maanden oud zijn. De verzorging stelt ook hoge eisen aan dit ras. Ze zijn niet zo winterhard als we gewend zijn, dus er moet een min of meer vorstvrije stal voorhanden zijn. (Foto: Hans Ringnalda)

Kleindierenshow "Midden Veluwe"

8-9 en 10 oktober 2009

ORANJEHAL
Bentweideweg 25
Wenum Wiesel Apeldoorn

Voor informatie of vraagprogramma's:
Mw. W.M. Flokstra Ritbroekstraat 53a
7311 GC Apeldoorn tel. 055-5215366
E-mail: wilmaflokstra@hotmail.com
www.kleindierenshowmiddenveluwe.nl

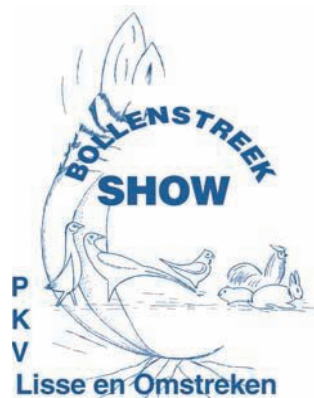

ZWOLSEWEG 115, 8275 AD 'S HEERENBROEK
TEL: 038-3557214 FAX: 038-3557844

NATUURHOEI * DIERENVERBLIJVEN * GAAS
AUTOMATISCHE VOERBAKKEN

KLEINDIERVOEDERS * BESTRIJDINGSMIDDELEN
WASMIDDELEN * SCHOEISEL * TUINARTIKELEN

ZEER SCHERPE PRIJZEN * VRIJBLIJVENDE PRIJSOPGAVE
WWW.DEGROOTDIERVOEDERS.NL INFO@DEGROOTDIERVOEDERS.NL

OPEN TENTOONSTELLING op 19-20-21 november 2009

Locatie: De Ree Holland b.v.
Lisserbroekweg 60 - Lisserbroek

Gevraagd worden: Konijnen, Cavia's,
Hoenders, Dwerghoenders, Sierduiven
en, Sier- en Watervogels

Vraagprogramma's te bevragen bij:
D. Jorna, Teijlingerlaan 50, 2215 RS
Voorhout. Tel: 06-51278111
e-mail: jorna122@planet.nl
www.pkvlisse.nl

Sluiting inschrijving 2 november

KOUDIJS

Voor vitaliteit en gezondheid
in de kleindierensport

Profuctal voor betere bevruchting en broeduitkomsten

Koudijs Vitamines	Superglans voor kam en poot
Koudijs Coccimix Extra	Koudijs wormstop
Koudijs Orni-snotmix	Endecto Luis/worm
Koudijs Anti Pick	Ectospray ter bestrijding van luis en mijt
Klaus producten	

Tel: 0578-695533 Fax: 0578-695413 Tegen kleine bijdrage thuisbezorgd

www.koudijskleindiersport.nl

Klaus

Kwaliteitsproducten voor knagers, pluimvee, duiven etc.

*o.a.: nippeldrinkflessen, multivitamines,
stalen voerbakken, voer- en drinkbakken met ophanging
van 1 tot 10 liter en 3 tot 12 kg,
vitamine E, mineralen, kamglans, broedmachines, pluimveemanden,
luizendruppels, luizenspray, kuikenstart,
PICO vitamines, diarree- en wormtabletten,
verkoudheidsmiddel (snot)*

TRIMONEX DRIE IN ÉÉN
Tabletten tegen coccidiose, kropslim en tricho
(ook in poedervorm)

BLAUTINKTUR
Tegen snot, verkoudheid en diarree
een algeheel ontsmettingsmiddel tegen allerlei ziekten

Verkoop adressen
Abado Zevenbergen 0168-371138; Wielink IJsselmuiden 038-3327686
Mol Dalfsen 0529-431223; GPSEurope Heesbeen 0416-666727
Koudijs Heerde 0578-695533; De Patagoon Herwijnen 0418-582264
Willigenburg Nijkerkerveen 033-2536012; Engel Hillegom 0252-
529228; Krolin Drouwenerveen 06-54766646

GRATIS KLEURENCATALOGUS

**67. Landsverbandsschau Weser-Ems en
Landesjugendverbandsschau
en Hans Amelsberg Gedächtnisschau
in de
Ostfrieslandhalle, Nessestrasse 1, in
26789 Leer Ostfriesland
Van 30 oktober t/m 1 november 2009**

Op deze show zullen de Oud Nederlandse Rassen
gepromoot worden, deelname door Nederlandse
inzenders wordt van harte aanbevolen.

Inlichtingen en inschrijfformulieren (Nederlands)
verkrijgbaar bij Albert Wijnholds, tel. 0596-601733 of
wijnhab@hetnet.nl

Kees en Marleen nog in hun oude huis te Hilversum. (Foto: Dick Hamer)

Beeldje van Neurenberger bagadet van de hand van Marleen Brouwer. (Foto: Dick Hamer)

De trotse eigenaar: Kees Verkolf met 2 oude fokdieren, de wratten worden bij het ouder worden steeds grover. (Foto: Dick Hamer)

De Neurenberger Bagadet, aristocraat onder de duiven

(Deel 2)

Lichaamsgrootte en houding

De Neurenberger Bagadet is een krachtige duif met horizontale stand, waarbij een goede borstbreedte, schouderbreedte en een niet te lange horizontaal gedragen en gesloten staart worden vereist. De verhoudingen in de verschillende lichaamsonderdelen moeten goed op elkaar zijn afgestemd.

Iedere fokker van Neurenberger Bagadetten moet weten dat er een genetische samenhang bestaat tussen lichaamsgrootte, snavellengte, gezichtslengte en staartlengte. Het is niet zo moeilijk een sierlijke Neurenberger Bagadet te fokken die kort is in snavel en gezicht en een korte achterpartij heeft. De praktijk leert ons dat er een samenhang bestaat tussen zowel de snavel- en gezichtslengte als de staartlengte. Een Neurenberger Bagadet met een langere snavel en gezicht zal ook in achterpartij altijd iets langer zijn.

Als de keurmeester de gulle middenweg te vinden. De proporties moeten, zoals gezegd, zo op elkaar zijn afgestemd dat ze in volkomen harmonie met elkaar zijn.

Een herkenbaar onderscheid tussen doffer en duivin is van wezenlijk belang. Als tentoonstellingsdieren eisen wij krachtige doffers en middelgrote, harmonische duivinnen. Te kleine doffers doen de eisen zoals die in de standaard zijn vastgelegd, geen recht. Daartegenover worden grote, te mannelijk duivinnen ook niet als het ideaal gezien in de tentoonstellingskooi.

Een raskenmerk dat iedere keer weer aanleiding tot kritiek geeft, is een foutieve stand. Er zijn nog

Tekst: Harald Paulus (Duitsland)
Vertaald door: Kees Verkolf
Tekeningen: Jan de Jong

Schilderij van Marleen Brouwer. Op de achtergrond 'Iskanderun', havenstad van Turkije, voorportaal van Syrië, waar de Engelse benaming 'scanderoon' vanaf is geleid.

steeds veel dieren die een afhellende stand tonen. Ik zie het als normaal als een duif in rust afhellend staat, eenmaal aangesproken en in stelling gebracht, moet de Neurenberger Bagadet zich echter in een horizontale stand presenteren.

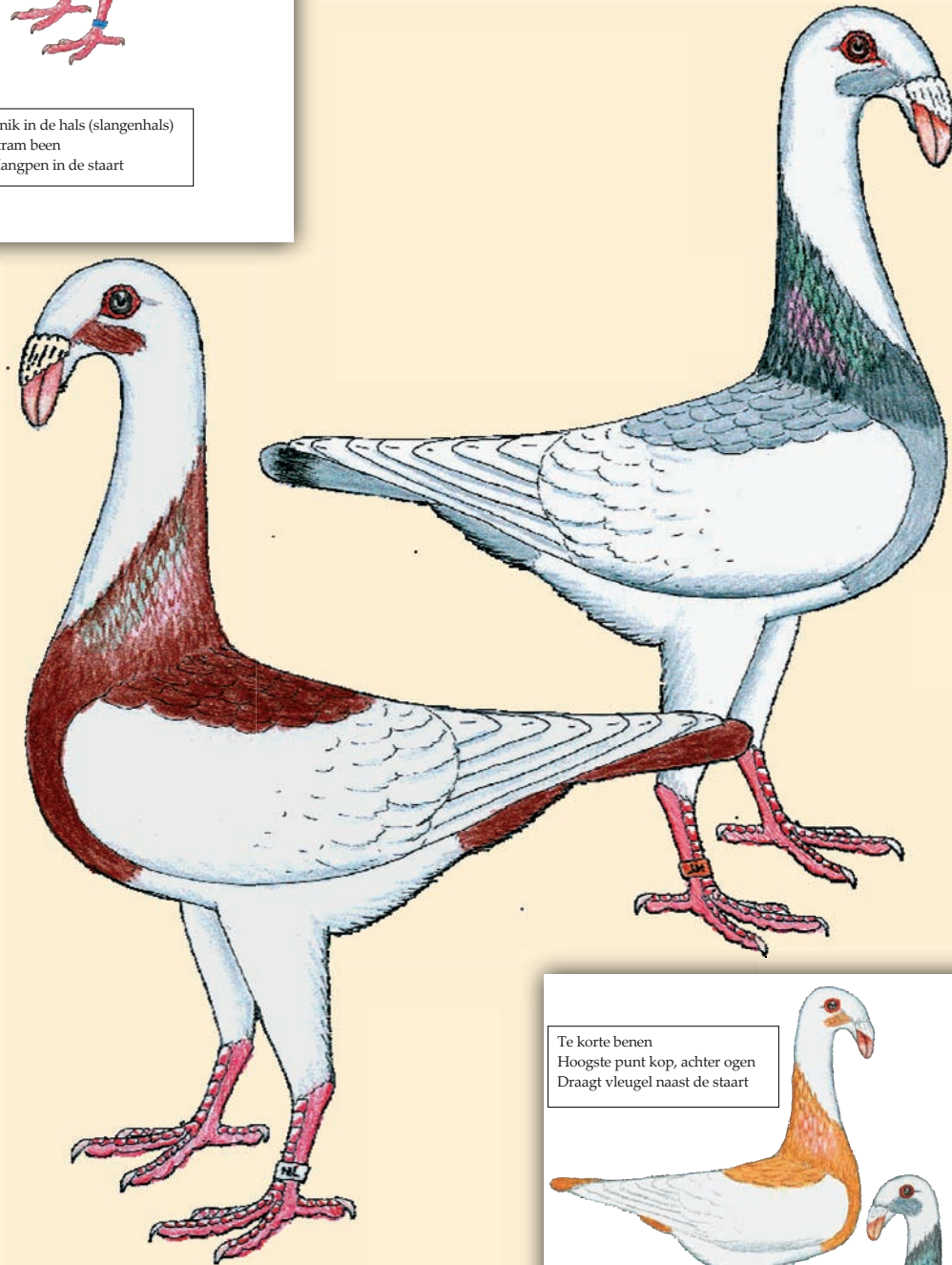
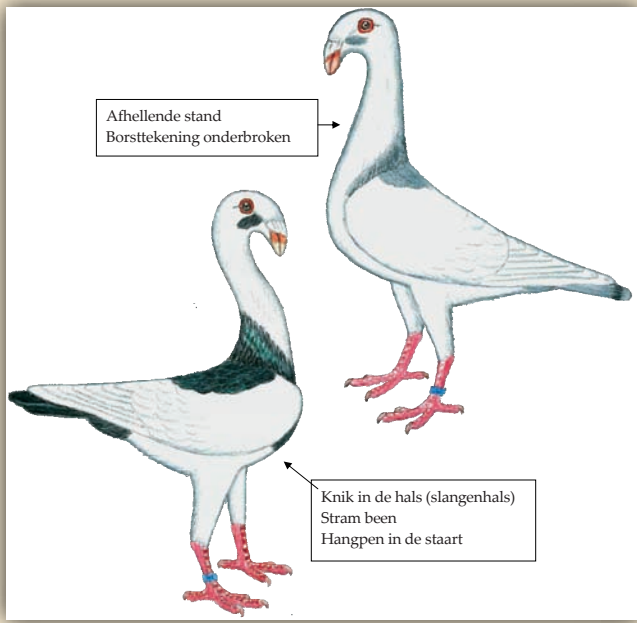
Zoals bij vele grote rassen het geval is, moet er nog een inhaalslag gemaakt worden met betrekking tot een "goed gesloten" gedragen staart. Vat krijgen op dit probleem zal van vandaag op morgen nog niet te realiseren zijn. Volledig "open" gedragen staarten en "hangende pennen" moeten echter navenant de ernst ervan aangepakt worden. Tevens moet gelet worden op een goede rugafdekking: het vertonen van "stulpvleugels" is een ernstige fout.

Hals- en beenlengte

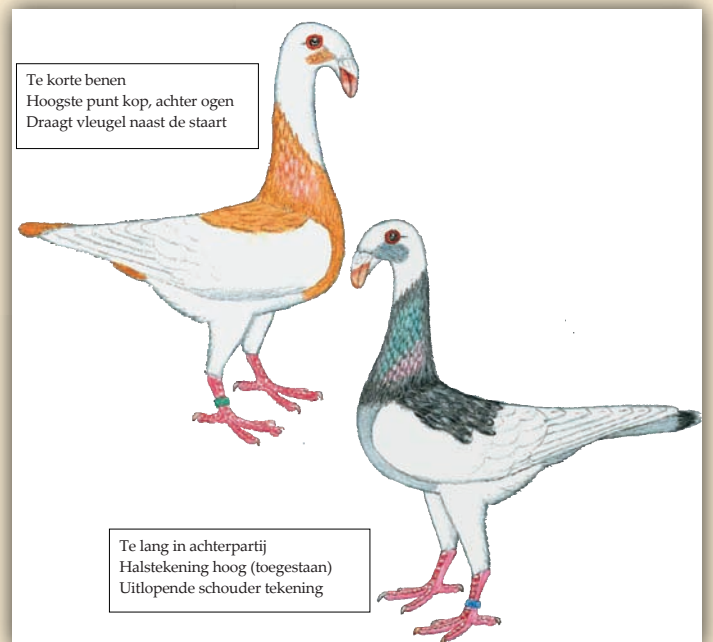
Bij de beoordeling van hals- en beenlengte stuiten wij weer op de verhoudingen in de lichaamsproporties. De hals wordt lang, slank en elegant verlangd. Bij een elegante hals hoort, zoals eerder genoemd, een goede uitgesneden keel. De benen zien we graag: lang, krachtig, gestrekt en onbevederd.

Hals- en beenlengte moet ook in relatie met de hoogte van de duif worden gezien. Die hoogte van de duif bestaat in het ideale geval uit 1/3 been-, 1/3 lichaams- en 1/3 halslengte. Een dikke, plompe hals als ook een vooruitgedrukte halsknobbel, de zogenaamde "Bagadettenknobbel" ontnemt de Neurenberger zijn elegantie. Beide zijn, evenals een te korte hals, zeer ongewenst.

De duif "lijkt" dieper te staan dan hij in werkelijkheid is als hij erg gedrukt staat en/of een afhellende stand aanneemt. Menig dier zal als het met enige

Rood en blauwe Neurenberger.

Neurenbergers in de buitenrennen hebben het er prima naar de zin. (Foto: Kees Verkolf)

Uitmuntende rood geëksterde, behaalde 97 punten op de Keistadshow 2008. (Foto: Kees Verkolf)

Rood gedekte Neurenberger van eigenaar, Kees Verkolf (Foto: Dick Hamer)

training en gewenning aan de tentoonstellingskooi daadwerkelijk een horizontale stand aanneemt, er heel anders gaan uitzien.

Daarnaast zijn er ook nog genoeg Neurenberger Bagadetten die een hogere stand kunnen tonen.

Kleur en tekening

De Neurenbergers worden in 3 tekeningsvariëteiten gefokt, nl. de 'geheelgekleurden', de blauwgebanden en gekrasten plaats ik voor het gemak hier ook onder en de 'getekende' kleurslagen: de 'gedekten' en de 'geëksterden'.

Iedere fokker van getekende Neurenberger Bagadetten moet er mee kunnen leven, dat zowat de helft van alle opgefokte duiven tekeningfouten hebben, met als gevolg dat ze voor de tentoonstellingen onbruikbaar zijn. De oorzaak hiervan is dat de tekening zich niet constant vererft naar de nakomelingen.

Optredende tekeningfouten, welke als grote fouten worden aangemerkt, zijn: witte staartpennen bij geëksterde en gedekte, onvoldoende harttekening, éézijdig gekleurde schildtekening (éézijdig gedekt), fouten in de koptekening, ontbrekende snorretjes, met de halstekening verbonden snorretjes

De Neurenberger Bagadet, aristocraat onder de duiven

Nog een fraaie rood geëksterde, zakt iets door de benen, maar heeft een geweldig type. (Foto: Kees Verkolf)

(het zgn. "durchschnüren"), gekleurde snip, naar de buik doorgebroken borsttekening en gekleurde schenkels.

Niet als fout geldt, wat ook in de standaard is na te lezen, de "Bagadettenvlek", een gekleurde vlek op het achterhoofd, onder een denkbeeldig horizontale door het oog getrokken lijn. Evenzo wordt wit in de kiel, aan de onderzijde van de staart, toegestaan! Een gekleurde kiel wordt nagestreefd maar mag pas bij het rangschikken van topdieren in de beoordeling worden meegenomen.

Verder wordt nog in de Duitse standaard het volgende gezegd: "geringe kleur en tekeningfouten slui-ten een ZG predicaat niet uit".

Dit betekent voor mij dat kleur en tekening niet kan en mag worden beoordeeld zoals dat gebeurt bij bv. een kleurduif. Het snorretje, een gekleurde vlek aan de snavelbasis onder de ogen moet beiderzijds aanwezig zijn, mag geen verbinding hebben met de gekleurde halstekening (durchschnüren) maar mag wel vastzitten aan het oog. De grootte van de snorretjes speelt in de beoordeling geen rol.

De lengte van de slab (witte halstekening) is in de standaard niet omschreven. Of die kort dan wel lang is, wordt niet van belang geacht. De slab mag echter geen verbinding met de buik hebben (doorgebroken borsttekening). Evenzo mogen we geen kritiek leveren over de grootte van de harttekening in onze beoordeling. Dit geldt ook voor de witte randen onder aan de vleugels bij de "gedekten", waarvan de breedte niet tot op de millimeter kan worden vastgelegd.

Alhoewel de kleur bij de beoordeling van de Neurenberger Bagadet op de laatste plaats staat, mogen we die niet geheel buiten onze aandacht plaatsen. Bij de beoordeling van de duif dient het blauw in de staart bij rode en gele kleurslagen, evenals een "uitgebleekte" staart als een fout te worden aangemerkt.

Zeldzame gele eenkleurige Neurenberger bagadet van Toon Heesters (Foto: Dick Hamer).

Koppel blauwe geëksterde Neurenberger bagadetten van Kees Verkolf. (Foto: Dick Hamer)

Tenslotte de snavelkleur. Hierover zijn altijd weer onduidelijkheden. De snavelkleur bij de witte, gele en rode kleurslagen, is vleeskleurig. Bij geëksterde en gedekte in zwart en blauw zijn aangelopen ondersnavels, welke met de snorretjes verbonden zijn, toegestaan. Aangelopen bovensnavels gelden als grote fout bij alle gedekte en geëksterde kleurslagen. Bij eenkleurig zwart en blauw is de

snavel hoornkleurig, hier wordt een aangelopen bovensnavel wel geaccepteerd.

Voor informatie over dit ras of een ander wrat- dan wel grote kipduivenras kunt u contact opnemen met de secretaris van de Nederlandse Wrat- en Kipduivenclub: Jan Goossens, Kladsesweg 55, 4664 RC Lepelstraat. Tel. 0164 - 683091.

Tekst en foto's: Wilfried Lombary,
Hans Ringnalda en Martin Zwanenburg.

De achtergronden van het succes Van de Engelse National Championship show

Koekoek Wyandottekriel van G.D.Brearley&Son.

Gezoomd patrijs Wyandottekriel van G.A.Parker.

Zilver zwartgezoomde Wyandottekriel van T&V Moss.

Op 29 en 30 november 2008 was een klein groepje Nederlanders en Belgen aanwezig op deze nationale Engelse show. Een show anders dan die op het Europese vasteland, qua organisatie, keursysteem en dieren. Het traditioneel ingestelde Engeland hangt aan tradities, en is de bakermat van de veefokkerskunst.

Oude rassen, die op het vasteland van Europa al lang zijn verdwenen, zijn daar nog te zien, gekeurd op een wijze, zoals de Engelsen dat al deden lang voordat in de rest van Europa de eerste tentoonstellingen werden gehouden.

Javakrielhen van D&H Carson.

Het Angelsaksische keursysteem

Keuringen in Engeland gebeuren in het bijzijn van het publiek. De ambterende keurmeesters samen met vele tientallen leerling-keurmeesters plaatsen na hun keuring de twee beste dieren van een ras in afzonderlijke daartoe voorbestemde kooien. Deze waren op de National in een lange rij opgesteld tegen een muur. De uiteindelijke eindjuring om te komen tot de beste dieren in de onderlinge categorieën gebeurt achter een afscheiding met een plastic lint. Dit om het publiek nog voor een korte tijd wat op afstand te houden.

Buff Pekinkriel.

Zwarte Pekinkriel.

Zwart witgeparelde Pekinkriel van J.D.Hoyland.

De uiteindelijke winnaars verhuizen dan naar kooien in een speciaal geplaatste erezirkel.

Het is al eerder geschreven: in een klasse wordt de eerste, tweede en een reserve aangewezen. Er wordt dus anders dan bij ons *vergelijkt* gekeurd, waardoor het showen van zeldzame rassen en kleurslagen wordt gestimuleerd. Ook in een klasse met middelmatige dieren (weinig fokkers, zeldzame rassen) is er een beste. De minst slechte wint, tenzij de kwaliteit te slecht is en er geen 'beste' wordt toegekend.

Wie zijn wij...

In theorie komt dit overeen met het Duitse systeem 'den Zuchtstand entsprechend', ofwel, naar de stand van een ras of kleurslag.

Iets kan niet kapot worden gekeurd! Dat stimuleert! Bij elk ras staat in de standaard een puntenschaal, die soms per kleurslag varieert. Dieren met 'zwarte'

Sebastopol of Krulveergans van G.R.Hicks.

de voordelen van het lidmaatschap wel op tegen de duizenden euro's aan kosten die de fokkers jaarlijks op moeten brengen? Een vraag die ook wij best eens mogen stellen! De Entente stuit bij de fokkers in de kleine landen, net als bij burgers het Europaparlament, steeds meer op desinteresse.

Het eist, het legt op, maar veelal vanuit het standpunt van het verbond tussen de conservatief ingestelde Duitstalige landen. Diverse 'vergaderingen' in exotische oorden heb ik bijgewoond. Jaar na jaar moest het feest nog groter en mooier zijn dan het jaar ervoor en de Entente leek te ontaarden in een oncontroleerbaar 'fuijinstituut'. Er is zelfs een 'Sparte' waarvan de voorzitter niet een bond of land, maar alleen zichzelf vertegenwoordigt... Als fervent voorstander van samenwerking en idealisme zag ik de drukklare Europastandaard, resultaat van jarenlange discussies op kosten van de fokkers, worden 'ingeruild' voor de Duitse(!). Compromissen verdwenen zo op slag van tafel. Wordt invloed nu 'gekocht', zijn macht en vooral Zwitsers geld in

Buff Plymouth Rock van A.Roadnight. Opvallend is de egale kleur!

Duitse Langshankriek van B.G.Ward.

fouten vallen gewoon buiten de boot bij de bepaling van de besten. Dus geen 'gezeur' over kleinigheden. Zo keurden wij overigens hier vroeger ook!

Wat opviel was de aanwezigheid van zeer veel vrouwelijke keurmeesters. Emancipatie is in de Engelse liefhebberij blijkbaar al volledig ingeburgerd. Is de inbreng van vrouwelijke beoordelaars soms een teken aan de wand naar een meer zachtere, meer uit het hart komende of menselijker benadering van jurering? In discussies met Engelse keurmeesters kwam naar voren, dat die de meerwaarde van het Europese keursysteem absoluut in twijfel trekken. Sterker nog, het wordt als gevaar gezien voor de hele Engelse liefhebberij, want die zou bij invoering ervan een enorme dreun oplopen. Bovendien interesseert het Europese systeem de fokkers niet, die hebben hun 'eigen liefhebberij' en zijn net als in veel andere landen isolationistisch ingesteld.

De Entente staat ter discussie, want wat is voor de fokkers de praktische meerwaarde ervan? Wegen

Pile Oud Engelse Vechtkriek van R.Wood.

de Entente een hoofdrol gaan spelen? Menigeen schaamt zich vaak voor de aanmatigende houding van Duitstalige landen die, zonder respect voor de liefhebberij in andere landen, denken, dat alles wat in hun regio wordt beslist van belang is voor de hele wereld. Onze nieuwe bond zou het fenomeen 'Entente' eens tegen het licht kunnen houden in een kosten-baten-analyse vanuit het zicht van *onze eigen fokkers die onze liefhebberij vormen!*

Het Europese keursysteem zou in Engeland voor een slachting zorgen, er zou bijna geen georganiseerde fokker/liefhebber overblijven. Een goed voorbeeld was de klasse Dorkings, een ras dat door

... om te oordelen?

de Romeinen onder Julius Caesar is meegenomen naar Engeland. In de Engelse standaard daarvan staan drie puntenschalen met het maximaal te vergeben aantal punten per onderdeel per kleurslag:

Pile Modern engelse Vechtkriel van S.P.McKean.

zelfs 0 punten) naar huis zijn gegaan. Resultaat? Fokkers weg en dieren weg. Maar, fokken diezelfde Engelsen dit ras niet al honderden jaren? Wie zijn wij dan om hen even met opgeheven vingertje te vertellen dat het anders zou moeten, en wel zo anders dat het ras direct vrijwel zou verdwijnen? Wie zijn wij om hen op te leggen, dat een zijdehoen met kamdoorns of een vertegenwoordiger van een bijna uitgestorven ras met een vorktand of een ander nauwelijks meer voorkomend ras met sporen bij de mooiste hen, zou moeten worden afgeserveerd? Zijn dit niet 'modepunten' waar bij ons nog niet zo lang geleden ook niemand naar keek?

De Engelsen beseffen hoe belangrijk hun keursysteem is met punten per onderdeel, verschillend per ras. Logischer, eerlijker en realistischer! Is de terugloop aan fokkers, maar vooral ook het gemis aan rijke variatie die een show voor het publiek aantrekkelijk maakt, in de rest van Europa niet voor een deel te wijten aan het toegepaste keursysteem dat is gebaseerd op puntenaftrek? Een dier begint met een F96 en 'daalt af' naar G91. Het 'positieve' onderdelen/wensen/fouten'-systeem, dat in Duitsland wordt gehanteerd en ook in andere landen is ingevoerd, draait dit nog niet om, maar dwingt wel om de positieve kenmerken te benoemen.

Ieder land heeft z'n eigen ziel!

Echter, in Duitsland is de positieve vrijheid van de keurmeester direct weer ingeperkt, want met één wens mag nog een F96 worden gegeven, met twee of meer wensen maximaal ZG95 en met één fout moet het predikaat direct naar G92 zakken. Duitsers zijn zo fanatiek in hun regelzucht als Jain-priesters in India, die als vegetariërs een lap stof voor hun mond hebben tijdens het preken, om te voorkomen dat ze een insect zouden kunnen inslikken.

Fanatisme en fouten... moet een fout die van buiten de kooi niet zichtbaar is toch tot een laag predikaat leiden?

Daar kun je een hele discussie over voeren.

Soms wel, soms niet?

't Is maar hoe je 't bekijkt.

Is ons keursysteem niet zo geperfectioneerd, dat het systeem van regeltjes belangrijker is geworden dan het behoud van rassen en de beoordeling van dieren zelf?

Positiever keuren heeft een aantal gevolgen: de inzenders zijn tevreden, de keurmeester wordt niet door Jan en alleman aangevallen en bij de bepaling van de besten speelt het geen rol. Keuren dient maar een paar doelen: tevreden inzenders, een rangorde bepalen en inzenders en ook dieren van zeldzame rassen 'behouden' en daarmee onze tentoonstellingen. In elk geval begrijpen de Engelsen dit heel goed.

Europa en Engeland

Engeland blijft een eiland, hoewel de Engelse 'kopstukken' regelmatig op het vasteland van Europa keuren. Als het op Heathrow mistig is, dan wordt

er omgeroepen: "Ladies and gentlemen, we are so sorry, but the continent is isolated".

Opnieuw, 't is maar vanuit welke cultuur je het bekijkt. Eén ding staat vast: door de Engelse cultuur worden rassen behouden en loopt de liefhebberij niet terug zoals in de rest van Europa en wordt ook nog eens een rijke variatie behouden. Op het vasteland zien de Engelsen waar perfectionisme en regelzucht toe leiden. Waarom zouden ze hun systeem dan moeten veranderen? Een systeem dat in alle Angelsaksische landen, waaronder Amerika en Australië, wordt gebruikt. Landen met in totaal meer dieren en fokkers dan op het vasteland van heel Europa bij elkaar. Is het niet de Duitstalige cultuur tegenover de Engelstalige?

Een beetje klein duimpje, dat arrogant, overtuigd van de superioriteit van het eigen gelijk, de reus zijn mening wil opdringen?

Koekoek goudhals Orpingtonkriel van L.J.Bonner.

Porselein Orpington van N&J Allman.

Anconakriel van J.Collings.

Sussexkriel van D&P English.

Welsumer van P.F.S.Thomas.

Goudpel Hollands Hoen van J.D.Owen.

Andalusiërkriel van B.G.Sinker.

Zilver zwartgeloverde Hollands Hoenkriel van P.E.Gooding.

New Hampshirekriel van C.G.Woolley.

Rhode Island Redkriel van M.J.Freeman.

New Hampshirekriel van C.G.Woolley.

Oud Engelse Vechtkriel van M&J Woolway.

Hebben de Engelse keurmeesters gelijk door tegen ons te beweren dat keuringen op het vasteland 'k...' zijn?

Ja of nee als antwoord hangt opnieuw af vanuit welke cultuur je het bekijkt.

Een open discussie hierover met fokkers en speciaalclubs zou best wel eens zinvol kunnen zijn.

De Noordzee tussen twee 'werelddelen'...

waar een plasje al niet toe kan leiden...

ravijndiepe verschillen.

Slot

In de discussies in de auto en op de boot tussen Harwich en Rotterdam kwam telkens dezelfde vraag terug: waarom wordt iets wat anders is vaak veroordeeld en niet beoordeeld? Elk systeem, elke structuur en cultuur heeft z'n voor en tegen.

In Engeland zijn zeldzame rassen, nog slechts met enkele exemplaren aanwezig, te zien op tentoonstellingen omdat ze niet volgens dezelfde maatstaven als populaire rassen worden beoordeeld. Op het vasteland hebben ze kaas gegeten van het aankleden van een tentoonstelling met planten, vijvers enz. Eigenlijk zit er dus in beide benaderingen iets positiefs. Met een open geest voor andere, ook nieuwe, dingen is een vruchtbare mix te ontwikkelen.

Met de twee uitersten, Engeland aan de ene en

Duitsland, maar vooral het oerconservatieve Zwitserland aan de andere kant, in gedachten, zouden theoretisch juist Nederland en België een mediatorrol kunnen spelen. Dat onze liefhebberij langzamerhand aan vernieuwing toe is wordt al jaren steeds weer geroepen en geschreven.

Door bezoeken en luisteren over en weer krijgen we de tools om dit ook weloverwogen te doen.

Onze internationale vertegenwoordigers zouden daar een grote rol in kunnen spelen. Tenslotte zitten ze er toch voor ons? Voor onze liefhebberij? Zij kunnen terugvallen op de kennis van de speciaalclubs, aan wie voorstellen tot een standaardwijziging ter goedkeuring zouden moeten worden voorgelegd *voordat* die in Ententeverband in een onderonsje worden beslist.

Ingeboren 'ontzag' voor 'hoger geplaatsten' maakt

't Is maar hoe je 't bekijkt!

al (te) lang controle op Entente-beslissingen moeilijk. Enige scepsis ten opzichte van het aanpassen van de standaard van onze nationale rassen, want dat is zoiets als vrijwillig roepen 'weg met ons', op aandringen van welk buitenlands machtsblok dan ook, is zeker op zijn plaats. Een zeker isolationisme is daarbij te overwegen, want afgedwongen veranderingen dienen slechts de belangen van zo'n machtsblok, niet van onze eigen nationale liefhebberij. Daarbij in gedachten houdend het aantal dieren dat door Nederlandse en Belgische fokkers wordt ingezonden op een volledig door Duitsland gedomineerde Europashow, want dat aantal is absoluut geen rechtvaardiging voor opportunistische aanpassingen van onze eigen standaard onder het mom van het 'Europese gebeuren'. Op geneticagebied lopen Nederland en België, zeker in Europa, maar ook wereldwijd gezien voorop. Deze kennis is voor iedere keurmeester beschikbaar. Als onze standaard daarmee in overeenstemming wordt gebracht kunnen de Duitsers beter beginnen met het vertalen van de onze...

Sumatrankriel van Team Wakeham.

Als kleine landjes hebben we onze eigen liefhebberij, onze eigen historie, onze eigen standaard en onze eigen standaardcommissie. Daar moeten we zuinig op zijn, en die hoeven niet door wie dan ook gedictieerd te worden!

Veelheid in eenheid: laat Engeland en Amerika en Australië maar blijven zoals het is. Met tentoonstellingen met een rijke variatie, fokkers samen met liefhebbers, als voorbeeld hoe het kan!

Engelse exposanten zijn meesters in het fokken op kleur en aftekening van het gevederte, maar hechten minder belang aan bijkomstige hinderpalen, die afhankelijk van het ras als stimulans voor de fokkers veel coulanter worden benaderd dan op het vasteland van Europa.

De Engelse shows groeien tegen de klippen op, hallen moeten worden bijgehouden.

Op het vasteland barst het van de 'onzichtbare' liefhebbers en het verloop onder het aantal georganiseerde fokkers is enorm.

Wat zouden de oorzaken zijn? Oordeelt u zelf.

Engelse coulance contra Duitse strengheid...

Liefhebberij up of down...

Of, vrij naar Maurice Chevalier: Vernieuwing is niet slecht als je het alternatief in ogenschouw neemt! (Doordenkertje!).

Misschien is het Angelsaksische systeem helemaal zo gek nog niet... netzomin als het nadenken erover!

De arme slak moest er van zuchten,
Van vele rovers heeft hij wat te duchten.
Keek om zich heen,
zag de Gaai meteen,
maar het was te laat om nog even snel te vluchten.

Limerick en foto gemaakt door Bram Mallie te Woerden.

Araucanamysterie gekraakt!

**Tekst: Jeroen van Rooijen.
Foto's: Archief Kleindier Magazine**

Waarom komt 'dood in de dop' zoveel voor bij Araucana's? Araucana's zijn in tal van opzichten mysterieuze hoenders. Het grootste mysterie, dat ze uit Amerika zouden komen, lijkt nu opgelost.

De Araucana is het enige ras met een veertoeffe aan de beide kanten van de kop. Het is ook het enige ras dat groene, blauwe of roze eieren legt. Bovendien hebben ze vaak geen staart. E. Verhoef en A. Rijs vermelden in hun encyclopedie dat Araucana's verwant zijn aan vechthoenders. Ze hebben een opgerichte houding, groene benen en een korte, ronde en brede schedel met een erwtenkam. Het zijn rustige dieren. Ze behoren tot de vitaalste en meest geharde rassen. De eieren zouden hun aparte lauwe of groene kleur krijgen door galkleurstof. Lombardy vermeldt in zijn standaardwerk dat Araucana's rond 1920 in Chili zijn ontdekt. Ze werden in Europa Araucana's genoemd, naar de Araucana indianen. Deze indianen leefden in Arauco of Arauco. De oortoeffes bestaan volgens Lombardy uit kraakbeen met gekrulde veren op de oorschelp. Verhoef en Rijs spreken van twee wratvormige huidplooiën waarop veren groeien. Deze huidplooiën bevinden zich op de plaats van de oorlellen. In 1921 waren Araucanahoenders voor het eerst in Europa, op een internationaal congres in Amsterdam, te zien.

Inteelt

In Grzimek neemt Lühman aan dat de Araucana's in Europa zijn ontstaan. Ze zouden door de ontdekkingsreizigers mee naar de Amerika's zijn genomen. Het merkwaardige is echter dat dergelijke dieren, voor zover ik weet, voor Columbus nooit in Europa beschreven zijn. Kippen zonder staart, bolstaarten, zijn wel beschreven. Bij bolstaarten worden het staartbeen en de laatste staartwervel niet gevormd. Dit lijkt me een afwijking die door inteelt op verschillende plaatsen, op verschillende tijdstippen en in ieder ras kan ontstaan.

Ook is het vreemd dat, toen de ontdekkingsreiziger Francisco Pizarro in 1532 het rijk van de indianenstam de Inca's binnen trok, de Inca's kippen bleken te gebruiken in godsdienstige rituelen. Het lijkt onwaarschijnlijk dat deze kippen afstamden van dieren die Columbus in 1492 in Amerika zou hebben geïmporteerd. Dat zou namelijk betekenen dat de

Patrijskleurige haan.

kippen zich in minder dan 40 jaar tot in het Incarijk verspreid zouden hebben. Bovendien zouden ze in die periode ook nog een plaatsje in de godsdienst van de Inca's verworven moeten hebben.

De Araucanafokker Kreton denkt dat bij het uiteenscheuren van de continenten er al voorouders van de huidige kippen in het huidige Noord-Amerika aanwezig waren. Het ontstaan van de huidige continenten begon 65 miljoen jaar geleden (3,4 miljoen jaar geleden kwamen Noord- en Zuid-Amerika aan elkaar vast te zitten). De voorouders van de Amerikaanse kippen zouden zich, toevallig, precies hetzelfde ontwikkeld moeten hebben als de voorouders in Azië. Dit is te onwaarschijnlijk.

Er bestaat een realistischer mogelijkheid. Tijdens ijstijden lag veel water, in de vorm van ijs, op het land. Als gevolg daarvan stond de waterspiegel van de oceanen veel lager dan nu (tijdens de koudste periode, 20.000 jaar geleden, lag de zeespiegel 90

m lager dan nu). Hierdoor was het mogelijk om, via wat nu de Beringstraat heet, vanuit Azië naar Amerika te lopen. Men had dan echter fossielen van kippen moeten vinden in Amerika. Dit is nooit gebeurd.

Geschapen

Behalve via het oosten (dus uit West-Europa) of het noorden (via Beringstraat) bestaat er echter nog een route waarlangs de kippen Amerika bereikt kunnen hebben: vanuit het westen (vanuit Azië over zee, voor ons dus uit "het Oosten"). De bewoners van de eilanden in de Stille Zuidzee, de Polynesiërs, stammen voornamelijk uit Zuidoost Azië. Ongeveer 3.000 jaar geleden vestigden zij zich op de eilanden Tonga en Samoa. In Hawaï arriveerden zij pas tussen 500 en 700 na Chr. De, voor ons, meest oostelijke eilanden (Rapa, Pitcairn en Paaseiland) bereikten zij vanaf 1400 na Chr. De

Polynesiërs waren uitstekende zeelieden. Toen de eerste Europeanen deze eilanden ontdekten konden ze niet geloven dat de Polynesiërs hier naar toe gevaren waren. Sommige veronderstelden zelfs dat God deze mensen op deze afgelegen eilanden apart moest hebben geschapen.

De Polynesiërs brachten honden, varkens, kippen en ratten mee naar de eilanden van de Stille Zuidzee. Bovendien kweekten ze zoete aardappels. Dit is een Amerikaans gewas. Dit betekent dat Polynesiërs contact gehad moeten hebben met Amerika. Voor deze stelling pleit ook dat men in Amerika en in Polynesië eenzelfde soort kano's en vishaken kan vinden. Op grond van deze gegevens kan dit contact zich beperkt hebben tot eenrichtingverkeer vanuit Amerika.

Bij twee-richting verkeer kunnen er kippen vanuit Polynesië naar Amerika gebracht zijn. Volgens Kreton vermeldt de Spaanse veldheer Cabot al in 1526 het bestaan van gedomesticeerde kippen die blauwe eieren leggen aan de westkust (!) van Zuid-Amerika. Ook volgens Kreton zouden wilde voorouders van de Araucana's al in 1519 (en dus niet rond 1920) zijn ontdekt door de ontdekkingsreiziger Magelhaen. Deze zeevaarder rondde de Kaap van Zuid-Amerika. Deze zeeweg heet nu de straat van Maghelaen. Vervolgens voer hij naar de westkust (!) van Zuid-Amerika. In Chili zou hij zwarte wilde boshoenders ontdekt hebben. Waarschijnlijk waren dit dus tamme, hoogstens verwilderde, hoenders.

Weglekkende genen

De hypothese dat kippen door de Polynesiërs vanuit Zuid-Oost Azië naar de Amerika's zijn gebracht kan de bijzondere eigenschappen van de Araucana's verklaren. De voorouders van de Polynesiërs namen maar een paar kippen mee toen ze uit Zuid-Oost Azië vertrokken. Deze kippen waren dus een heel beperkte steekproef uit de kippen van Azië. Je kunt deze voorouderkippen zien als het begin van een lijn. Dit heeft gevolgen voor de nakomelingen van de kippen die werden meegenomen. Sommige genen zullen hierdoor vaker voorkomen dan in de oorspronkelijke populatie, andere minder vaak. Dit noemt men het "stichtereffect" ("founder-effect"). Op een eiland kunnen maar een beperkt aantal kippen leven. Hierdoor kunnen genen, door het toeval, gemakkelijker verloren gaan dan in een grote populatie. In een grote populatie is de kans groter dat

Zilverpatrijskleurige hen.

genen ergens behouden blijven. Dit verlies noemt men het weglekken van genen ("genetic drift"). Ook dit verschijnsel zal bij lijnenteelt optreden.

De Polynesiërs koloniseerden het ene Zuidzee-eiland na het andere. Ze namen dus telkens opnieuw een beperkte steekproef van hun kippen mee. Dit noemt men het "flessenhalseffect" ("bottleneck-effect"). Hierdoor zullen de verhoudingen tussen de genenpercentages iedere keer nog verder zijn gaan afwijken van die van het uitgangsmateriaal. Bij lijnenteelt treedt dit effect op als een lijn bijna uitsterft of als men een paar dieren uit een lijn als basis neemt voor een nieuwe lijn. Om het eenvoudig te zeggen: de kippen die uiteindelijk in Amerika aankwamen waren flink ingeteeld. Deze lijnenteelt vond plaats over een periode van meer dan 3000 jaar. In zo'n periode kunnen zich bovendien mutaties voordoen. Het is dus niet zo vreemd dat de Amerikaanse kippen in een aantal opzichten zijn gaan afwijken van de Aziatische kippen. Ook lijkt het niet vreemd dat er zoveel Araucanakuikens in de dop sterven. De Polynesiërs hadden immers geen mogelijkheid om vers bloed in te brengen. Hierdoor bleven genen die in homozygote vorm dodelijk (lethaal) zijn gemakkelijker in de populatie. Ze werden niet verdrongen door genen waarbij dat niet zo is.

Ontrafeling

Tijdens opgravingen in het Chileense schiereiland Arauca, vond men vijftig kippenbotjes. Deze botjes waren afkomstig van minstens vijf verschillende kippen. De leeftijd van deze botjes bleek tussen de 657 en 587 jaar te liggen. Ze waren dus afkomstig van kippen die tussen 1350 en 1420 na Chr. geleefd moeten hebben. Dit betekent dat er voor de komst van Columbus inderdaad al kippen in Amerika voorkwamen. Echter geen wilde kippen. De periode waarin Polynesiërs met gedomesticeerde kippen aankwamen op de eilanden die het dichtst bij Amerika liggen valt binnen dit tijdvak.

Een deel van het DNA uit deze botjes bleek overeen te komen met een deel van het DNA van fossiele kippenbotjes afkomstig van twee eilanden in de Stille Zuidzee waar Polynesiërs al 3000 jaar geleden kippen hielden, namelijk Tonga en Samoa. Dit betekent dat de voorouders van de Araucana's inderdaad in 3000 jaar over de Stille Zuidzee van Azië naar Amerika zijn gereisd.

De geschiedenis van de Araucana zoals beschreven door Kreton sluit hier verder vrijwel naadloos op aan. Je hoeft in zijn betoog "wilde kippen" alleen maar te vervangen door "gedomesticeerde, wellicht verwilderde kippen". Nederlandse piraten zouden volgens Kreton in de zestiende en zeventiende eeuw kippen uit de Indische Archipel hebben meegebracht. Deze kruisingen leverden volgens Kreton twee rassen op: de Collonca (bolstaart zonder toefjes) en de Quetro (met staart én toefjes).

Vervolgens werden deze dieren gekruist met Aziatische en Europese hoenders. Deze kruisingen werden in Europa Araucana's genoemd. In 1840 zou het laatste raszuivere exemplaar van de zwarte voorouder zijn uitgestorven. Het deel van het DNA dat aanwezig was in fossielen van Tonga en Samoa bleek ook aanwezig bij de hedendaagse Araucana's.

Literatuur

- 1) Lühman, M. Het huishoentje. In: Grzimek. Het leven der dieren. Deel VIII. Vogels 2. Pp.: 52-58. Utrecht: Prisma. (vertaling uit het Duits).
- 2) Lombary, W. (1983) Hoenders van de wereld. Best: Zuid Boekproducties.
- 3) Verhoef, E. en A. Rijs, 2001. Geïllustreerde kippenencyclopedie. Lisse: Rebo productions.
- 4) Kreton, G. 2002. Araucana's wat is er mis mee? Avicultura, 116, 12, p.: 632-633.
- 5) Proceedings of the National Academy of Science. Geciteerd in: Raadsel indiaanse kip is opgelost. NRC-Handelsblad, 5 juni 2007, p.1.

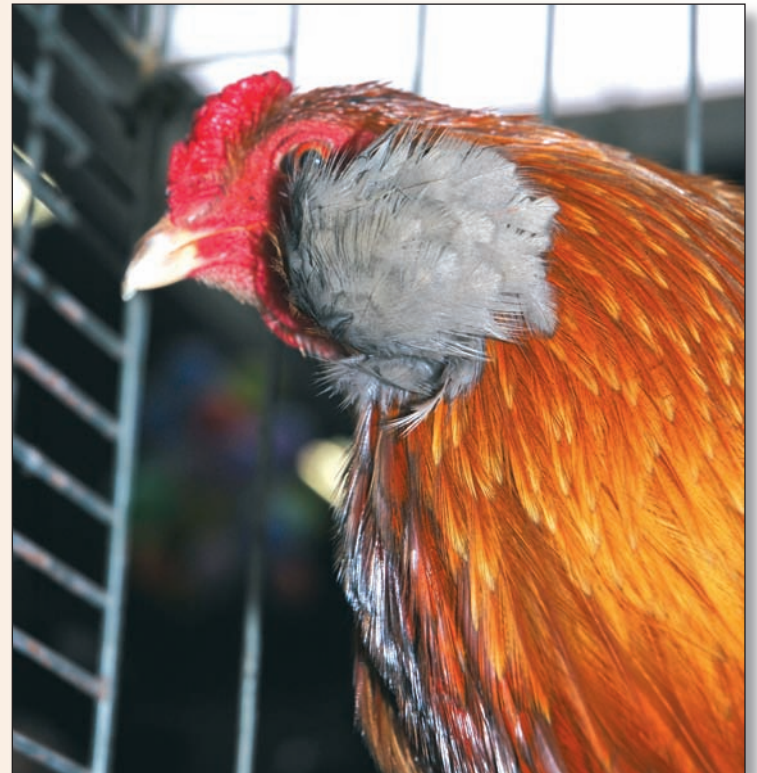

Kopstudie. Opvallend aan Araucana's zijn naast de staartloosheid de oortoefjes.

Nationale Wedstrijden voor neerhofdieren 2008 in Malmedy (B)

Mooiste dwerghoen Orloff 97 punten.

Kopstudie winnende Araucana.

De regionen broederlijk verenigd.

Traditioneel richt de Landsbond Van Fokkers Van Neerhofdieren België jaarlijks in januari haar nationale kampioenschappen in. Het is via een beurtroolsysteem dat die wedstrijden aan de Waalse of Vlaamse vleugel worden toegewezen. Die vleugel laat de wedstrijden dan, weliswaar met hulp, door een plaatselijke neerhofdierenvereniging organiseren. De Landsbond heeft er wel een coördinerende rol en staat in voor de te winnen nationale titels en diploma's. De twee Interprovinciale Verbonden staan op hun beurt ook in voor prijzen voor hun taalgenoten.

Dit jaar (16-17-18 januari 2009) was de organiserende Belgische vereniging de Duitstalige "Kleintierzuchtverein Weywertz uns Umgebung" die ook haar gouden jubileum vierde. Voor de goede orde en beleving, de Belgische Oostkantons

zijn Duitstalig. België is wel degelijk drietalig. De bezielende voorzitter dhr. Erwin Gilles liet samen met secretaris Horst Huppertz het geheel in de drie talen (Nederlands, Frans, Duits) functioneren en visualiseren. Dit is een niet eenvoudige opgave op administratief gebied, die ze met zin voor visie en met veel overgave verwezenlijkten. Het was van 1984 geleden dat de nationale wedstrijden nog te gast waren in de Oostkantons. Samen met de nationale wedstrijden liet men er ook de eerste Euregio-show Maas-Rhein doorgaan (Duitse, Nederlandse en Belgische exposanten uit die regio) wat het internationaal engagement onderstreept. De plechtige opening werd gedaan door streekpolitici, de voorzitter van het Duitstalig parlement dhr. Louis Siquet en de niet te versmaden Ministerin van landbouw Isabelle Weykmans. De voorzitter van de Entente dhr. Urs Freiburghaus was ook aanwezig en liet de lofbetuigen voor de inrichters rijkelijk vloeien in woord en daad.

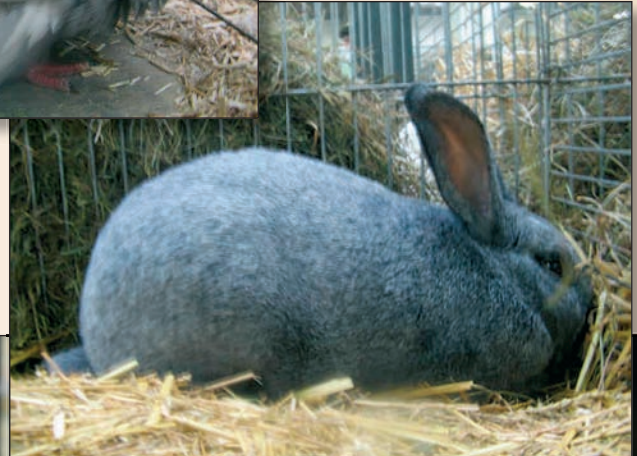
Mooiste groothoen Araucana 97 punten.

Malmedy voor de Vlaamse exposanten erg ver uit de buurt, kennen we vooral door de skipistes, winterpret en zijn zomerse prachtige fauna, groene valleien en steile beboste hellingen. Jammer genoeg was er nu geen tijd om die zaken te bewonderen. Het was immers showtime! De plaatselijke Malmedy-Expo Hallen waar de dieren gehuisvest waren, voldeden ruimschoots aan het gegeven van nationale kampioenschappen. De ruime gratis parking viel bij de inzenders en de vele bezoekers in de smaak. Alle dieren waren ongetopt te zien in een zeer grote overzichtelijke zaal. Voor de Vlaamse inzenders was de afstand naar Oostkantons wat ver. Toch waren er nog 3371 dieren ingeschreven (320 exposanten) verdeeld over de verschillende diergroepen. Opmerkelijk feit: 40% van de ingezonden dieren waren konijnen. Het is er meer dan duidelijk de konijnenstreek bij uitstek!

*Mooiste sierduif Mondain
97 punten*

*Mooiste konijn Belgisch zilver
97 punten.*

Brakelkriel hen 96 punten.

Naast de reguliere kampioenschappen werden ook nu een opmerkelijk aantal nieuwe rassen en kleurslagen ter erkenning aangeboden. Bij de konijnen de Hangoordwerg angora (wit blauwoog, donkersepia marter, middenblauw marter, zwartbont, wit blauwoog), Ned. Hangoordwerg blauw siamees. Bij de cavia's gladhaar tan chocolade, gekruind Engels type tan zwart en gekruind Engels type satijn rus zwart. Het Tsjechisch hoen in gezoomd patrijs bij de groothoenders en de Aarschotse kriel (koekoek zilverpatrijs), Antwerpse baardkriel in blauwpatrijs, Belgische- en Waase kriel in geelpatrijs en Ardenner kriel in blauw zilverhalzig. Bij de duiven de Belgische tentoonstellingsduif in poederblauw geband en de Muskuseend in isabel-wild bij de watervogels.

Kopstudie Zottegems hoen 90 punten.

Nationale Wedstrijden voor neerhofdieren 2008 in Malmedy (B)

De beste sierduif van de nationale wedstrijden was een Mondain (97) van Robert Deuninck. Het beste konijn een Belgisch zilver (97) van Jean-Luc Willemet. Het beste groothoen een Araucana (97) van Marc Lambrechts. Het beste dwerghoen een Orloff (97) van Eugene Lenaerts. De beste cavia (96,5) was voor De Vreese Ilke. Beste gedomesticeerde parkvogel een Parelhoen van Coen Coox. Beste niet-gedomesticeerde parkvogel een Guineaduij van Marc Vandewalle. Beste gedomesticeerde gans een Chinese knobbelgans van Marc Van Paepem. Beste gedomesticeerde eend een Cayuga van Jordy Vergucht.

Voor ieder ras waar het puntenaantal 93 werd bekomen was er een nationale titel voorzien. Maar verder ook nog vele kampioenen in reeksen en groepen, hetzij van Belgische of vreemde origine. Het waren voor vele exposanten waardevolle en emotionele stukken van erkenning en fierheid. Bij de hoenders-dwerghoenders hadden de ambterende ereprijzen-juryleden (Lombary, Willeghems, Peiten) het niet moeilijk om de betere dieren er tussenuit te halen. De betere olie dreef ook nu duidelijk boven! De absolute toppers waren wel de volledige baardloze blauwpatrijs Araucana en het roodporcelein Orloff krielhennetje van Eugene Lenaerts, het waren pareltjes qua rasadel en conditie. Veel dieren waren perfect en verbazingwekkend geconditioneerd voor het late voorjaarse gebeuren. In de andere diergroepen kon men ook enkele absolute topdieren bewonderen.

Het bijna onbereikbare 97 puntenaantal werd onder de verschillende diergroepen meermaals verworven.

Ook eens een pluim en of bedankje voor de ambterende keurmeesters die hun denk- en kijkwerk volbrachten in een ijsskoude hal. Een bijkomende trui of stofjas was door omstandigheden geen overbodige luxe.

Een zeker masochisme was hier schijnbaar niet vreemd. Een vaststelling is wel, dat op dit late tijdstip en de verre uithoek van België de allerbeste dieren van het voorbije showseizoen er niet aanwezig waren. Maar zoals altijd hadden de afwezigen opnieuw ongelijk. Want men zet er ook eens zijn dieren of eigen fokkerij in de belangstelling of vitrine. Ongekend is meestal ook onbeminde en onverkocht. De Belgische rassen waren er in alle diergroepen ruimschoots aanwezig in vele kleurslagen en variëteiten. Het warm onthaal, de vriendschap tussen binnen- en buitenlandse fokkers, de ruime tentoonstellingshal, de mooie dieren en de uitwerking zorgden voor nieuwsgierige en goedkeurende blikken.

Alle ingrediënten, zelfs frivole ideeën waren ondanks de sneeuw, vorst, koude en gladheid van de wegen aanwezig voor een bijna onvergetelijk kleindierweekend. Men kon er bij momenten op de koppen lopen! Malmedy stond paraat voor twee dagen lang puur spektakel en dierenplezier voor jong en oud, deelnemer en bezoeker.

Bosvoordse baardkriel blauw 94 punten.

Muskuseend isabelwild ter erkenning.

Andere duiven voor in de Volière (14-slot)

Tekst Hein van Grouw en foto's Nico van Wijk.

Baltsende doffer.

Naast de Lachduif is er nog een aantal duivensoorten dat zonder problemen in de volière gehouden kan worden. De Diamantduif is hiervan wellicht het meest bekend. Deze soorten worden al lang door de mens gehouden, kweken gemakkelijk en zijn eenvoudig te verzorgen. Door middel van deze 14-delige serie willen wij u hier kennis mee laten maken.

Dolksteekduif met een mooie vleugeltekening.

DOLKSTEEKDUIF – *Gallicolumba luzonica*

Engels: Luzon Bleeding-heart
Frans: Colombe poignardée
Duits: Dolchstichtaube

Met de wetenschappelijke naam *Gallicolumba* wordt een opvallende leefgewoonte van de Dolksteekduif aangegeven. *Gallus* is Latijn voor kip en *columba* betekent duif. De naam 'kipduif' verwijst naar de voorkeur van de Dolksteekduif om veel op de grond te scharrelen en te vertoeven. Deze soort komt voor op het Filippijnse eiland Luzon en daar is ook zijn wetenschappelijke soortnaam van afgeleid.

Uiterlijk. De Dolksteekduif heeft ongeveer het formaat van een Rotsduif, met opmerkelijk langere poten en een kortere staart. De kop, nek, rug en vleugels zijn blauwgrijs tot donkergrijs, met vooral in de nek een groene en paarse glans. De vleugels vertonen drie donkere banden. De keel en hals zijn wit, de borst en buik zijn meer gelig van kleur. Midden op de borst, op de grens van wit en geel, zit de opmerkelijke 'Dolksteek': een plukje bloedrode veren met een harige structuur.

Voorkomen. Deze duif komt alleen voor op de Filippijnse eilanden Luzon, Polillo en Catanduanes. Het leefgebied bestaat uit vochtige, dichte bossen.

Verzorging. De Dolksteekduif moet kunnen beschikken over een ruime volière met voldoende bodemoppervlak. Deze duif is een echte bodemvogel die eigenlijk alleen om te overnachten de zitstokken opzoekt. Een bodem met alleen zand of gras is ongeschikt. Bosgrond met voldoende dorre bladeren en/of dennennaalden is uitstekend. Dit houdt ook lang vocht vast en voorkomt het uitdrogen van de poten. Veel (lage) beplanting wordt zeer gewaardeerd: de duiven kunnen zich hieronder terugtrekken. De Dolksteekduif kan over het algemeen goed samen worden gehouden met duivensoorten die niet zo veelvuldig op de grond verblijven.

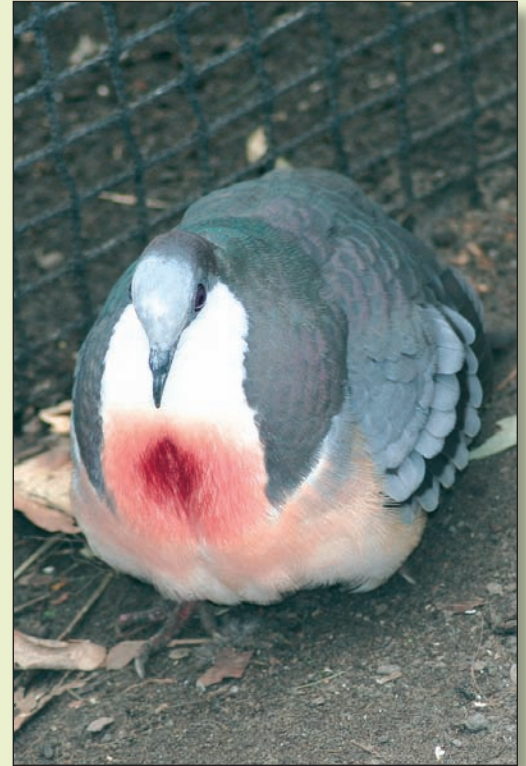
De Dolksteekduif heeft snel last van bevroren tenen. Hij moet dan ook licht verwarmd overwinteren.

Het voedsel is vrijwel gelijk aan dat van de Groenvleugelduif. Voor de Dolksteekduif geldt echter dat deze nog meer behoefte heeft aan dierlijk voedsel, vooral tijdens de broedtijd. Zonder dierlijk voer worden de jongen niet groot, want zij kunnen in het begin zaden niet of nauwelijks verteren.

Broeden. De Dolksteekduif komt redelijk makkelijk tot broeden in een ruime volière. Zij zijn echter wel neststoringsgevoelig zodat de nestgelegenheden op een veilige, rustige en beschutte plek in de volière moeten hangen. Nestgelegenheden en nestmateriaal zijn gelijk aan die van de Guineaduif. Plaats de nestbakjes niet te hoog en in de beplanting, zodat zij aan het oog zijn onttrokken. In een rustige volière brengen de duiven zonder problemen hun jongen groot. Veel liefhebbers echter leggen de jongen of eieren onder pleegouders, bijvoorbeeld lachduiven. Hiermee beperken zij het risico dat de jongen sterven wanneer de echte ouders om welke reden dan ook het nest en jongen verlaten. Het laten grootbrengen door andere duiven is alleen mogelijk als de pleegouders gewend zijn alleen dierlijk voer of krachtvoerkorrels te eten. Het verdient natuurlijk de voorkeur om de ouders in eerste instantie zelf hun jongen te laten grootbrengen.

De broedduur is ongeveer 17 dagen. De jongen verlaten soms al erg snel het nest, soms al na 12 dagen. Zij hebben dan nog geen staart en zijn nauwelijks in staat te vliegen. In deze periode zijn ze zeer gevoelig voor nat en koud weer. De jongen worden vervolgens nog enige weken door de ouders gevoerd.

Ringmaat. 6 millimeter.

Dolksteek doffer.

garvo
professionele voeding voor dieren

Showconditie bij konijnen

Een optimale showconditie bij raskonijnen komt tot uiting in een strakke glanzende pels en een alerte houding. Zowel **1025 alfamix konijn** als **5062 alfabrok konijn** leveren - onder meer vanwege belangrijke vetzuren - de belangrijke bouwstoffen voor een

geweldige conditie en hoge natuurlijke weerstand. Beide zijn volledige voeders; u kunt ze jaarrond voeren en hoeft naast stro niets bij te voeren.

Meer informatie en verkoopadressen: www.garvo.nl

Garvo bv Drempt telefoon +31 (0)313 47 23 21 e-mail advies@garvo.nl website www.garvo.nl

FK vergadering verliep vlotjes

Zaterdag 27 juni werd in Arnhem de Algemene Ledenvergadering (ALV) van de Federatie Kleindierentoonstellingen (FK) gehouden. Deze vergadering volgde op de, 's ochtends gehouden, ALV van Kleindier Liefhebbers Nederland. Hoewel de zaal 's ochtends bomvol was zat er tijdens de bijeenkomst van de FK aanmerkelijk minder publiek. Nu is het aantal genodigden voor deze vergadering ook altijd veel lager.

Voorzitter Albert Wijnholds opende rond 14.15 uur de vergadering en heette alle aanwezigen van harte welkom. In zijn korte openingswoord gaf de voorzitter aan dat er overleg is geweest tussen het FK bestuur en de besturen van KLN en NBS. In dit overleg is gesproken over de structuur van de FK. Er wordt gekeken of de structuur van de huidige FK aangepakt kan worden. Uiteraard moet de onafhankelijkheid van de FK wel gewaarborgd blijven zolang er nog een situatie is met twee onderliggende bonden. Verder gaf de voorzitter aan dat er wordt gewerkt aan een tentoonstellingsadministratiepakket voor de computer. Ook is er overleg geweest over de FK almanak. De eerste jaren zal er een papieren versie van dit handige boekwerk blijven verschijnen.

Voorzitter Albert Wijnholds tijdens zijn openingspeech.

De vergadering verliep zeer vlotjes. Alleen bij het punt over de financiën liepen de gemoederen even op. Oorzaak hiervan was een nieuwe post in het financiële overzicht van het boekjaar 2008. Er was een post 'overige vergoedingen' op de exploitatie rekening toegevoegd. Op vragen vanuit de zaal werd door de penningmeester aangegeven dat dit kosten waren die door de bestuursleden zijn opgevoerd nadat vorig jaar de reiskosten vergoeding per kilometer omlaag was gebracht naar de algemeen geldende norm van 19 cent per kilometer. Enkele bestuursleden kwamen hier niet mee uit en hebben extra reiskosten opgevoerd als overige kosten. Hiervan waren echter geen bonnetjes overlegd, zo gaf de penningmeester aan. Deze uitleg was er de

Kijkje in de zaal met de aanwezigen.

reden van dat vanuit de zaal behoorlijk wat gemor te horen was. Ook de kascontrolecommissie, bij monde van de heer Buskermolen, was verrast door deze uitleg en overwoog het bestuur geen decharge te verlenen. Hierop greep voorzitter Wijnholds in en gaf aan dat de penningmeester de zaak niet helemaal goed had uitgelegd. De gedane extra vergoedingen aan bestuursleden betrof kosten voor telefoon en portokosten etc. De vergadering, en ook de kascontrolecommissie namen deze uitleg, zij het met enige wantrouwen, aan voor waar. Toch wilde de kascontrolecommissie het bestuur op dit punt geen decharge verlenen. De heer Buskermolen gaf aan dat hij het aan de vergadering overliet of het bestuur decharge kon krijgen voor het gevoerde beleid. De vergadering ging hier schoorvoetend mee akkoord.

Bij het punt over de bestuursverkiezingen was de heer C. de Boer (afgevaardigde KLN) niet herkiesbaar. KLN had de heer A.P.J. Goossens voorgedragen als nieuwe vertegenwoordiger. Met algemene stemmen werd de heer Goossens gekozen in het FK bestuur. De heer A. Bleijenbergh (namens de categorie 'Open Tentoonstellingen') was aftredend en herkiesbaar. Hij werd met algemene stemmen herkozen.

Alle bestuursvoorstellen werden met grote meerderheid aangenomen. Zo hoeft er in de toekomst geen afdracht meer te worden gedaan voor de FK almanak door tentoonstellingorganisaties. Ook is het tentoonstellingsreglement aangepast aan de puntenkeuringen bij de pelsdieren. Ook het voorstel van de NBS om bij enkele duivenrassen de in de Oriëntaalse- en Aziatische cultuur gebruikelijke versieren van sierduiven toe te laten werd met meerderheid aangenomen.

Vanuit Kleindier Liefhebbers Utrecht was het voorstel gekomen om het tentoonstellingsreglement aan te passen zodat tentoonstellingssecretarissen, die ook keurmeester zijn op hun eigen show, mogen keuren. Ook dit voorstel werd door de vergadering aangenomen.

Alleen het voorstel van Kleindier Liefhebbers Overijssel heeft het niet gehaald. Dit voorstel hield in om geen verzendlabels meer te sturen aan inzenders op een open tentoonstelling. Dit voorstel kreeg van het FK bestuur een negatief pre-advies. Motivatie van het FK bestuur was dat dit een onoverzichtelijke situatie zal veroorzaken als dieren via centraal vervoer worden ingezonden op een show. De vergadering volgde dit pre-advies van het bestuur op en verwierp het voorstel.

In de rondvraag vroeg Anneke Vermeulen-Slik, namens de Nederlandse Caviafokkers Club, om aandacht voor het voeren van de cavia's op tentoonstelling.

Anneke Vermeulen vraagt namens de Nederlandse Caviafokkers Club om aandacht voor het voeren van de cavia's tijdens tentoonstellingen.

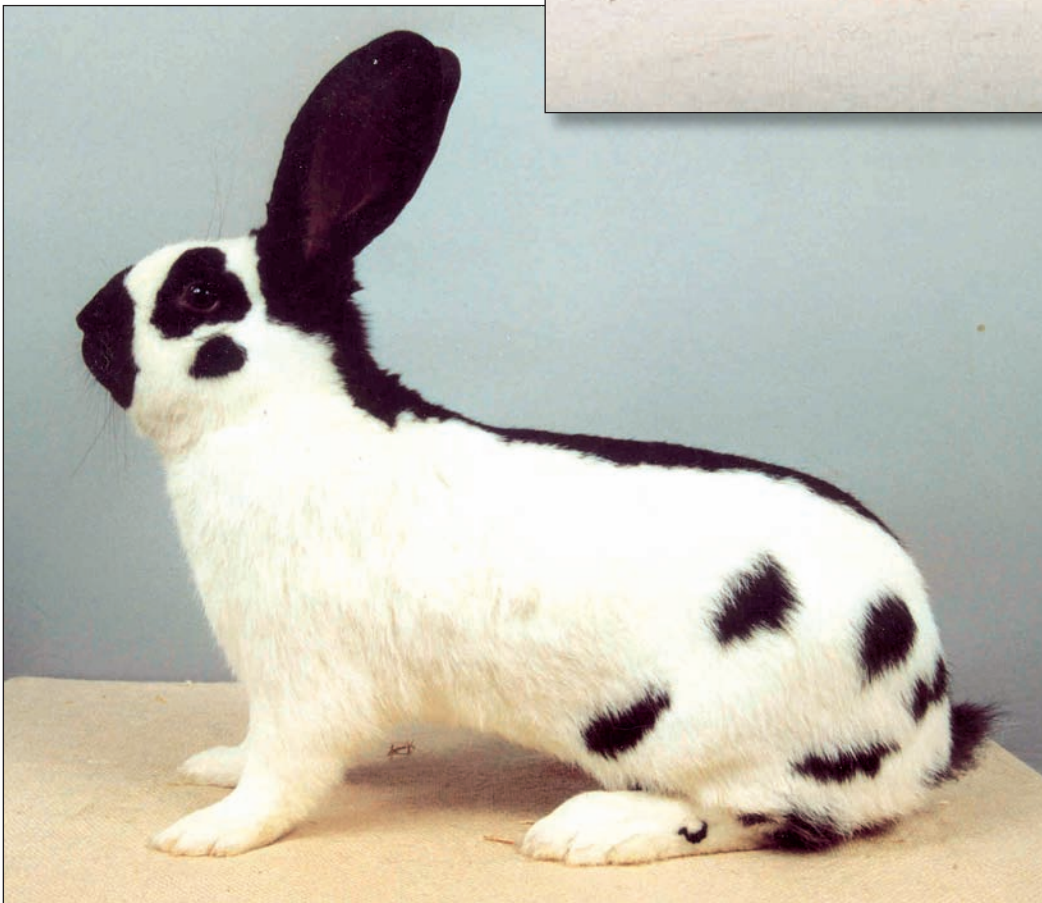
Soms gebeurt het dat cavia's bij het inkooien geen voeding beschikbaar hebben. Een cavia eet echter vaak kleine beetjes en zal snel in conditie achteruit gaan als het te lang zonder voedsel zit. Tentoonstellingsorganisaties moeten hier rekening mee houden.

Namens KLN en de NBS nam de nieuwe voorzitter van de NBS, de heer Laming, het woord en dankt de FK voor de uitnodiging en wenste de FK een goede toekomst. Nog voor 15.00 uur konden de aanwezigen naar huis.

De Groot Lotharinger

Tekst: Martin Kok,
foto's: Willem Hoekstra.

In mijn serie rasartikelen is nu de Groot Lotharinger aan de beurt. Dit is voor mij wel speciaal omdat dit het eerste ras was, wat ik echt zelf fokte. Het is best al weer een paar jaar geleden, want mijn eerste lotharinger kocht ik in 1960. Je denkt dan weer terug aan hoe het begon. Al vanaf dat ik lopen kon hadden wij thuis konijnen, maar die waren enkel en alleen voor de slacht. Zelf had ik al heel snel konijnen, want van een oom kreeg ik altijd de Hollanders mee met tekeningfouten. Ook deze werden voor de slacht groot gebracht of we verkochten ze via een advertentie in de krant. Diezelfde oom nam me ook wel eens mee naar een keuring of een tentoonstelling. Geweldig vond ik dat.

Deze madagascar voedster laat het zitten in de oorstructuur. Deze moet echt steviger en ze zijn ook erg gevouwen. Ook de achterhand moet ronder. Let op de fraaie koptekening. De vlekken op de zijde tekening mogen even lossen.

Deze zwarte ram moet duidelijk ronder in de achterhand, maar een zwak punt zijn de voorbenen. Deze moeten zeker steviger. Het dier laat wel een mooie stevige oorstructuur zien. De oogringen zijn iets grof en mogen even ronder. De ooraanzet is prachtig. De zijdetekening is mooi geplaatst.

Deze isabella ram kan goed op de benen staan. De oogringen moeten echt ronder en de zijdetekening kan beter geplaatst.

Mijn iets oudere broer en ik kregen op een gegeven moment van een fokker in Hilversum een roodoog Pool. Wat waren we trots en konden niet wachten tot mijn vader thuis kwam om onze aanwinst te laten zien. Groot was echter de teleurstelling, want we mochten het dier gelijk weer terug brengen. We mochten best konijnen hebben, maar dan moesten het Vlaamse Reuzen of Lotharings zijn. Daar had je tenminste wat aan voor de slacht.

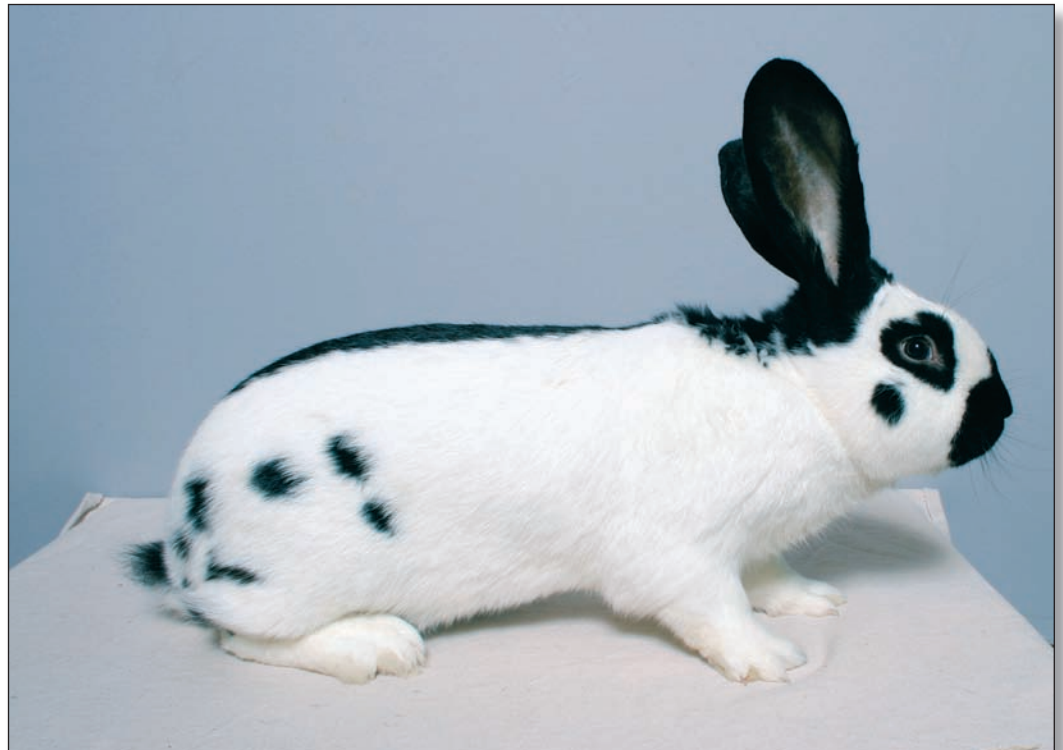
Voor mij was de keus snel gemaakt. Dit moesten Lotharings worden. Bij een fokker in Hilversum kocht ik een blauwe voedster voor 25 gulden. Best een heel bedrag, want zakgeld kreeg ik niet en ik moest het kopen met geld uit mijn krantenwijk waar ik fl. 4,25 per week mee verdiende.

Maar ik had mijn voedster en ik liet het dier dekken bij een bekende fokker. Omdat ik jeugdlid was kostte een dekking maar fl. 3,50. En dat was het begin. Van deze voedster heb ik nooit een jong kunnen fokken, die voor een tentoonstelling geschikt was, maar dat liet me niet ontmoedigen. Nog altijd heb ik wat met die Lotharings (de kleine bestonden in die tijd nog niet). Ik vind ze nog altijd prachtig om te zien. En na al die jaren moet je er wel iets over kunnen schrijven en dat moet ik dan ook maar een keer doen.

Het ontstaan

De Lotharinger is ontstaan uit selectie van grote bonte konijnen. Daar gaat natuurlijk wel een aantal jaren aan vooraf. De eerste leken er niet op. Ze waren bont en daar was alles een beetje mee gezegd. Er was wel iets van aalstreepvorming, maar dat

bestond slechts uit enkele vlekken. De snuit was wel enigszins gekleurd en om de ogen zat wel een grove vlek. Als er wangstippen waren zat die wel vast aan de oogringen. De zijdetekening bestond

Een zwarte ram met een mooie kop en een prima stel oren. Hij staat ook prima op de benen. Het dier heeft een fraaie koptekening en ook een fraaie zijdetekening.

meestal uit een grote gekleurde vlek. Toch hebben fokkers vanuit deze dieren de uiteindelijke Lotharinger weten te fokken.

Ook toen ik zelf begon waren de Lotharings nog lang niet zo ver als nu. Het minimum gewicht was toen 4,5 kilogram en de oorlengte was minimaal 15 centimeter. En het was al heel wat, als je dat minimum gewicht en oorlengte wist te halen. De aalstreep mocht in de schouders en achterhand onderbroken zijn en je was al blij als de staart wat kleur liet zien. Wat een verandering met nu. Import uit Duitsland heeft ongetwijfeld veel goed gedaan aan dit ras.

De vererving

De Lotharinger vererft intermediair. Dat wil zeggen, dat uit een kruising met 2 bonte dieren 25% van de jongen eenkleurig is, 25% is veel te licht getekend (dit noemen we charlies) en 50% is gewoon bont.

De charlies hebben een lethale factor. Deze gaan vaak dood op een leeftijd van ongeveer 3 maanden. Uitzonderingen zijn uiteraard mogelijk. Van de bonten is maar weer een heel klein gedeelte goed voor een tentoonstelling.

De tekening is nagenoeg niet vast te leggen, ofschoon er wel geselecteerd kan worden op koptekening, aalstreep en staartkleur. Om een topper te fokken moeten er nogal wat dieren geboren worden en je hebt natuurlijk ook een beetje geluk nodig.

Standaard

De Groot Lotharinger is in onze standaard ingedeeld bij de grote rassen of in groep 2, de tekeningrassen.

De Groot Lotharinger

De zwarte voedster op deze foto wilde niet echt poseren voor de fotograaf. Zij laat echter wel een fraai stel oren zien. Ook een fraaie koptekening en ook een fraaie zijde.

Gewicht

Het gewicht moet minimaal 5 kilogram zijn. Ideaal is vanaf 6,2 kilogram. Pas dan krijgt het dier de volle 10 punten voor het gewicht. Tegenwoordig hoeft het gewicht geen probleem meer te zijn.

Type en bouw

Het lichaam is lang en breed. Het heeft een mooi afgeronde achterhand. Van bovenaf gezien heeft het lichaam de vorm van een rechthoek. De benen zijn fors, sterk en niet te lang. De stelling is middelhoog.

De kop is krachtig ontwikkeld met een breed voorhoofd, brede snuit en sterk ontwikkelde kaken en wangen. Het neusbeen is iets gebogen. Ook bij een voedster moet de kop niet te smal zijn.

De oren zijn fors en vlezig en aan de bovenzijde lepelvormig afgerond. Ze worden stevig gedragen. De minimum lengte is 16 cm, ideaal is 17 cm of langer. Natuurlijk moet dit in harmonie zijn met het lichaam.

De pels

De pels is van normale lengte, dicht ingeplant en rijk aan onderhaar.

De laatste jaren zien we regelmatig een pels, die erg lang is en slap van structuur. Dit is een van de nadelen, die we overgehouden hebben van de Duitse import. Hier moeten we op letten, ook bij de keuring. Een lange pels doet ook de tekening geen goed. Wel lijken de dieren met een lange pels wat grover. Dit is echter uiterlijke schijn.

De koptekening

De koptekening bestaat uit verschillende onderdelen: de vlinder, de doorn, de oogringen, de wangstippen en de oor kleur.

De vlinder (snuittekening), waarvan de vleugels de onderkaak zeer dun omzomen, bestaat uit twee

gelijke en gelijkvormig afgeronde vleugels, welke op beide zijden van de snuit liggen, in beide mondhoeken eindigen en zijn strak begrensd.

De doorn is aan de bovenzijde mooi afgerond en bevindt zich op het midden van de neusrug. De lengte is ongeveer 1,5 cm.

De oogringen zijn goed gesloten en overal van dezelfde breedte, ze zijn vrij van uitlopers en haken. De wangstippen bevinden zich op de plaats waar zich het alleenstaande wanghaar op elke wang bevindt. Ze zijn rond of ovaal van vorm. Rond heeft de voorkeur.

De oren zijn gekleurd. De begrenzing is aan de basis zo strak mogelijk.

De meeste problemen aan de koptekening zijn de vorm van de oogringen en de oorbegrenzing. Ook zie je nogal eens overtollige vlekjes op het voorhoofd. Soms is de koptekening wat grof en dan zitten de oogringen vast aan de wangstippen of aan de ooraanzet.

De lichaamstekening

De lichaamstekening bestaat uit de aalstreep, staartkleur en zijdetekening.

De aalstreep begint direct achter de oren in de nek en loopt zonder onderbreking als een strak begrensde streep over de rug tot aan de staartbasis. De breedte is ongeveer 4 centimeter. De bovenzijde van de staart is zo veel mogelijk gekleurd.

De ideale zijdetekening bestaat uit 5 tot 8 ronde vlekken met een doorsnee van ongeveer 3 cm. Deze vlekken staan minimaal 4 centimeter vanaf de aalstreep en bevinden zich op de achterste helft van de zijden, zo gelijk mogelijk op de zijde verdeeld. De zijdetekening is bij voorkeur aan beide zijden gelijk.

Problemen in de lichaamstekening zijn vaak een erg ongelijke aalstreep en een erg grove en samenhangende zijdetekening. Ook is de zijde tekening

vaak erg schraal getekend met erg weinig vlekken. Drie vlekken aan elke zijde is minimaal. Dan zien we soms beenvlekken en dat mag ook beslist niet. Een storende fout vind ik ook als er veel broektekening is. Dat is erg veel kleur op de achterhand. Denk er om, dit is een lichte fout, maar het staat niet echt mooi.

De kleur

De kleur van het lichaam is wit. De tekeningbeelden zijn gekleurd. De kleuren die erkend zijn, zijn konijn grijs, ijzergrauw, blauwgrijs, blauwgrauw, zwart, bruin, blauw, madagascar en isabella. Bovendien is de Groot Lotharinger nog erkend in driekleur zwart en driekleur blauw. Ik heb ze echter al in geen jaren meer gezien in driekleur. De meest voorkomende kleur is zwart. Ook blauw, bruin, madagascar en isabella zien we nog wel eens, maar veel minder dan de zwarte.

De tekeningbeelden dienen zuiver van kleur te zijn en vrij van witte of anders gekleurde haren.

Slotconclusie

De Groot Lotharinger hoort gewoon thuis op onze tentoonstellingen. Het zijn prachtige, imposante dieren om te zien. Ook voor de fok is het een interessant ras om te houden. Je moet echter tegen een stootje kunnen, want het valt niet mee om een paar mooie dieren te fokken. Het is een groot ras, dus het heeft veel ruimte nodig. Alleen in een mooi groot hok, kan het dier zich voldoende ontwikkelen. De keurmeester moet het ras met het juiste gevoel keuren. Bij een tekening zijn veel fouten mogelijk en je moet voor een klein foutje niet te zwaar straffen, anders is een goed predicaat haast niet mogelijk.

Zoals elk ras mag ook de Groot Lotharinger worden geconditioneerd. Overdrijf hier niet bij. De tekening moet wel natuurlijk blijven. Laten we het nooit zo ver laten komen als in Duitsland, waar soms zelfs de schaar wordt gebruikt om de tekening scherper te doen lijken.

Het ras heeft een actieve specialclub.

Het ras heeft een actieve specialclub, die jaarlijks in juni een geweldige clubdag organiseert (zie KM 05-09). Als fokker, liefhebber of keurmeester moet je hier eigenlijk bij zijn.

Informatie te verkrijgen bij de secretaris: A.J.M. Assinck tel. 0573-452498, email: tonnyassick@online.nl

Gezien voor U!

Tekst en foto's: Gerrit Grooten

In het Nederlands Pluimveemuseum te Barneveld is tot en met oktober 2009 de tentoonstelling 'Na het kraaien van de hanen' te zien. Hier wordt een deel van de collectie van Hans Ringnalda tentoongesteld.

Met mijn vrouw, dochter en kleindochter toch maar even een kijkje genomen. Dat Hans Ringnalda veel bij elkaar gescharreld heeft was mij wel bekend. Wat ik zag overtrof echter al mijn verwachtingen. "Je zal het allemaal af moeten

Kon ik die mooie haan maar aanraken!

Dochter Irina en kleindochter Cleo vol aandacht voor een eendagskuiken van het museum.

stoffen", zei mijn vrouw. Aan zo iets bijkomends zal Hans niet te veel denken, maar het moet natuurlijk wel af en toe.

Uiteraard kregen de eendagskuikens van het museum de aandacht van kleindochter Cleo. Maar wat mij nu zo verwonderde was de interesse waarmee dit 4-jarige meisje ook de hanenverzameling bekeek. Hoe bonter hoe mooier natuurlijk. "Opa, dit is een mooi museumpje", zei ze een paar keer. Groter compliment kun je niet krijgen.

Rubriek: Lezers schrijven

Ingezonden brief

Onder het hoofd 'Erkenningen, het elfde gebod' in Kleindier Magazine van juni 2009 werd ingegaan op de erkenningsprocedure in Nederland. Graag wil ik mijn reactie daarop middels een ingezonden brief kenbaar maken.

Waarom moet zo nodig weer eens tegen het Nederlandse erkenningsysteem geschopt worden. Het verbaast me iedere keer opnieuw dat één persoon zo veel ruimte krijgt om zijn bizarre ideeën in ons mooie Kleindier Magazine te spuien. Mocht iedere abonnee deze ruimte krijgen dan waren 52 nummers per jaar nog niet genoeg.

Erger nog vind ik de provocerende toon waarop dit gebeurt. Nu weer de erkenning-procedure waarbij tevens de standaardcommissie het moet ontgelden. Willen we onze hobby uitdragen en op een hoger niveau brengen dan zijn er bepaalde regels nodig. Mocht dat niet meer zo zijn dan werd het wel een heel grote janboel.

Schaffen we alle regels af door alles maar toe te staan dan denk ik dat we meer leden verliezen dan winnen. Overigens is er niets op tegen om op de tentoonstelling een ruimte in te richten waar nog niet erkende rassen of kleurslagen getoond kunnen worden. Wel vind ik dat voor de Serama inmiddels wel voldoende reclame is gemaakt.

Opvallend is wel dat in het zelfde nummer van Kleindier Magazine, waarin door Luuk Hans het huidige erkenningsbeleid vergeleken wordt met andere landen. De conclusie is dat het Nederlandse systeem te eenvoudig is. Het lijkt mij dat we meer dan tevreden kunnen zijn met ons systeem. Dus graag zo laten.

Elburg, 7 juli 2009.

W.F. Seijbel, Nunspeetweg 18, Elburg.

Reactie

Binnen bepaalde grenzen is iedereen vrij om in Kleindier Magazine zijn mening kenbaar te maken. Dat Serama's zijdelings als voorbeeld aan bod kwamen, in dit artikel slechts marginaal met een karakteristieke foto van een dansende haan, komt doordat Europawijd dit ras in opkomst bij fokkers en liefhebbers een enorme belangstelling ondervindt. Zoals ik in het artikel schreef, trekt iets afwijkends niet alleen nieuwe liefhebbers, maar veroorzaakt ook hakken in het zand... Het is nimmer mijn bedoeling geweest om tegen het erkenningensysteem aan te schoppen, maar slechts om alternatieven aan te dragen. Verrijkt een verandering onze hobby of zou er een verarming optreden? Arie Boomsma zei kortgeleden: "De meeste mensen gaan uit van hun eigen vooroordelen". Het gaat niet om mensen of om functies, maar om het systeem. Alleen inhoudelijke argumenten en een open discussie daarover brengen onze liefhebberij verder! Het lezen van de duizenden(!) reacties op www.kippenforum.nl onder 'fokkerij' maakt op slag duidelijk wat verbeterd kan/moet worden. Of, zoals Piet Kroon kortgeleden schreef: 'De inrichting van een multiculturele kleindierliefhebberij is DE uitdaging van de komende jaren'. Een opiniërend artikel als 'Erkenning: het elfde gebod?' stimuleert gelukkig niet alleen het nadenken over hoe we meer mensen voor onze hobby kunnen interesseren, maar ook over het elfde gebod zelf. En dat was precies de bedoeling.

JR.

Algemene Ledenvergadering NBS kiest nieuwe voorzitter

**Tekst: Han van Doorn,
foto's: Wim Halsema en
Gerda Nijenhuis**

Op zaterdag 13 juni hield de NBS in Voorthuizen haar jaarlijkse algemene vergadering. In een rustige en gemoedelijke sfeer kreeg de NBS een nieuwe voorzitter, werd uitgebreid stilgestaan bij de uitgave eerder dit voorjaar van het boek over *Genetica bij duiven* en werden de auteurs in het zonnetje gezet.

Het is half elf als voorzitter Hans Bulte de aanwezigen hartelijk verwelkomt. Hij staat allereerst stil bij de overleden sportvrienden en een moment van stilte wordt gehouden om hen te gedenken.

In zijn openingswoord zegt de voorzitter dat in het voorbije jaar het aantal uitgegeven fokkerskaarten is gestabiliseerd en het aantal uitgegeven ringen ten opzichte van voorgaande jaren gelijk is gebleven. De bondsshow bij Avicorni was wederom een groot succes en hij dankt al degenen die zich hiervoor hebben ingespannen. Met de keuze van KLN om de komende bondsshow van de pelsdieren bij Avicorni onder te brengen wordt een belangrijke stap gezet op de weg naar een duurzame en grote manifestatie in Nederland. Dit wordt in het kader van meer eenheid en samenwerking bijzonder toegejuicht.

De uitwerking van de enquête heeft veel meer tijd gekost dan aanvankelijk was voorzien. Inmiddels zijn twee werkgroepen actief om een aantal aanbevelingen nader uit te werken.

De aanbeveling om meer aandacht te geven aan de vliegduivenrassen zal eveneens nader uitgewerkt worden. Door omstandigheden heeft dit wat vertraging opgelopen.

In samenwerking met KLN is onlangs een bespreking geweest met het bestuur van de FK om te komen tot een herziening van het takenpakket van de FK. Door een kleine groep mensen uit FK, KLN en NBS zal na de zomer bekeken worden wat de kerntaken van de FK zijn en welke structuur daarbij past.

Door de NBS zal medewerking worden verleend aan het project 'Behoud Nederlands Erfgoed' dat onder auspiciën van de Stichting Zeldzame Huisdieren wordt opgestart. Op enkele kinderboerderijen zal een duivenhok/til worden geplaatst met een Nederlands sierduivenras. Op deze manier worden kinderen attent gemaakt op onze prachtige hobby.

*Vanaf links:
Katrina Cook
(vriendin van
Hein van Grouw),
Hein van Grouw,
Evert v.d. Waardt,
Hans Puttenstein
en Gerrit Aal.*

*De zaal in
Restaurant
Buitenlust was
tijdens de Alg.
Ledenvergadering
goed bezet.*

Een absoluut hoogtepunt in het voorbije jaar was het gereed komen van het prachtige boek over *Genetica bij duiven*. Schrijver Hein van Grouw en illustrator Jan de Jong hebben een boek samengesteld dat op 25 april jl. is gepresenteerd. Het is een uniek standaardwerk geworden dat inmiddels internationale allure geniet. De aanwezige auteurs worden uitvoerig bedankt voor het vele werk dat zij geheel belangeloos in het realiseren van dit boek gestoken hebben. Hein van Grouw wordt daarbij de NBS-erespeld opgespeld. Jan de Jong zou deze eer ook hebben ontvangen, echter hij had voor zijn vele verdiensten jegens de NBS al jaren geleden de ertespeld ontvangen. Een handdruk van de voorzitter bekrachtigt echter ook aan hem de dank.

Een vast onderdeel tijdens de NBS vergadering is het uitreiken van de door fokkers felbegeerde en bijzondere NBS-prijzen. De NBS-kampioenswimpels van *Ornithophilia* voor de fraaiste jonge doffer c.q. duivin worden uitgereikt aan de heren J.G. Mulder

te Apeldoorn en H.B. Schwarz te Hoogkarpsel. De heer Schwarz is tevens de winnaar van de Bondsshow 2008 en aan hem wordt daarvoor de plaquette van de Entente Européenne overhandigd. Voor de kwartetprijs 2008 eindigden drie inzenders met een gelijk aantal punten. Na loting was het de heer Schwarz die de gouden medaille in ontvangst mocht nemen.

De meest begeerde prijzen zijn onbetwist de NBS-Kampioensdiploma's. Het winnen van zo'n kampioensdiploma is alleen mogelijk met een eigen gefokt dier dat onder 3 verschillende keurmeesters een ertificaat heeft behaald. Een allerm minst eenvoudige opgave.

De NBS-kampioensdiploma's worden ditmaal uitgereikt aan de heren S. de Bruine te Sas van Gent, P.J.M. van Kaam te IJmuiden, A. Verhoor te Voorschoten en de combinaties Arbeider te Wijchen en The Pigeon te Zevenaar.

Dhr. S. de Bruine ontvangt het kampioensdiploma voor een Exhibition Homer.

Ook Combinatie Arbeider won dit jaar opnieuw een kampioensdiploma voor een Duitse snavelgekaptetrommelduif.

Linksboven: Dhr. P. van Kaam te IJmuiden toont trots zijn kampioensdiploma voor een Oud-Hollandse Kapucijn.

Rechtsboven: Mevr. Greetje Sanders toont haar gewonnen kampioensdiploma met een Engelse kortvoorhoofd tuimelaar.

Hennie Schwarz ontvangt de plaquette voor de fraaiste duif van de Bondsshow 2008.

De prijswinnaars: staand vanaf links: David Bankeman, Jaap Mulder, Hennie Schwarz en Rinus Bouwmeester, knielend: Sytze de Bruine en Peter van Kaam.

Algemene Ledenvergadering NBS kiest nieuwe voorzitter

Ieder jaar worden enkele NBS-erespelden uitgereikt aan personen die zich jegens de bond in het bijzonder of voor de kleindiersport in het algemeen bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt. Naast de heer Hein van Grouw die de speld bij de opening van de vergadering heeft ontvangen, ontvangen ditmaal de heren Rinus Bouwmeester te Zwolle en Jouke van de Siepkamp te Nieuwegein de erespeld. Voorzitter noemt daarbij hun bijzondere verdiensten en feliciteert hen met deze toekenning. Van de Siepkamp zal de speld ontvangen tijdens de komende bondsshow aangezien hij niet aanwezig kon zijn.

De notulen van de vorige algemene ledenvergadering en de buitengewone algemene ledenvergadering, het jaarverslag van de secretaris en het financiële verslag van de penningmeester worden zonder op- of aanmerkingen goedgekeurd. De kascontrolecommissie heeft de bescheiden van de penningmeester in orde bevonden en op haar voorstel wordt het bestuur décharge verleend. De begroting voor 2010 wordt eveneens ongewijzigd goedgekeurd. De verslagen van de Standaard-, Examen- en PR-commissie werpen eveneens geen vragen op en worden goedgekeurd.

Vorig jaar had Hans Bulte al te kennen gegeven niet meer beschikbaar te zijn als voorzitter van de NBS. Echter zijn beoogde opvolger, Thom Laming te Gilze, was in verband met zijn drukke werkzaamheden nog niet in de gelegenheid hem op te volgen. Voorzitter Bulte is toen voor één jaar herbenoemd. Tijdens deze vergadering wordt de heer Laming na één jaar uitstel tot nieuwe voorzitter benoemd. Tweede voorzitter Cees Schoonenberg bedankt namens het bestuur de afgetreden voorzitter voor de prettige samenwerking in de afgelopen jaren en overhandigt hem een boekenbon. Voor de vele verdiensten jegens de NBS wordt de heer Bulte ook de NBS-erespeld opgespeld. Met instemming van de vergadering wordt de heer Bulte voorts benoemd tot erevoorzitter van de NBS. Uit handen van de heer Schoonenberg ontvangt hij onder applaus de daarbij horende oorkonde.

De heer Bulte zegt zeer vereerd te zijn met deze benoeming en bedankt de vergadering hiervoor. Onder zijn leiding wordt de vergadering verder afgewerkt.

De heer R.A.M. Joosten wordt herbenoemd als lid van de Standaardcommissie. In de Examencommissie worden de heren R.A.M. Joosten, G.H.J. Kelderman en H.B. Schwarz herbenoemd. De heer D.W.L. Bankeman stelt zich niet meer herkiesbaar. Hij wordt door de voorzitter onder aanbieding van een fraaie oorkonde en een attentie bedankt voor de jaren dat hij in de commissie werkzaam is geweest. In de PR-commissie worden de heren C.L.A. Schoonenberg en R.J. Slikker herbenoemd.

Bij de behandeling van de bestuursvoorstellen wordt het voorstel voor het toestaan van versierselen bij sierduiven op tentoonstellingen, aangenomen. Het aanbrengen van versierselen is enkel toegestaan bij rassen, waarbij dit in het land van oorsprong

De auteurs van het *Genetica* boek, Hein van Grouw en Jan de Jong worden nogmaals in het zonnetje gezet.

Een zeer verraste Rinus Bouwmeester ontvangt een NBS erespeld voor zijn grote prestaties als fokker van Nonduiven.

Scheidende voorzitter Hans Bulte wordt door Cees Schoonenberg een NBS erespeld opgespeld.

David Bankeman ontvangt een oorkonde voor zijn afscheid als lid van de examencommissie.

gebruikelijk is en het mogen ook alleen die versierselen zijn die in het land van oorsprong worden aangebracht. Ook het voorstel om een ambtelijke secretaris toe te voegen aan de examencommissie wordt unaniem aangenomen.

Het enige ingediende verenigingsvoorstel is afkomstig van de Eerste Zuid-Hollandse Sierduivenliefhebbers Vereniging. Zij stelt voor het verplichte abonnement op Kleindier Magazine af te schaffen en verzoekt om een evaluatie van de beslissing, die in 2004 is genomen, van deze verplichtstelling. De voorzitter vraagt of iemand op dit voorstel wil reageren: vanuit de vergadering wordt, door dhr. H. Vermeulen namens de SIS, het voorstel gedaan om Kleindier Magazine door alle aangesloten verenigingen en specialclubs financieel te laten ondersteunen. Echter er is geen verdere steun voor het voorstel van de EZHSV waarop het voorstel door de afvaardiging van EZHSV ingetrokken wordt.

Bij de rondvraag bedankt de heer J.M. Puttenstein (voorzitter KLN) mede namens de FK de voorzitter voor de uitnodiging voor deze zeer ontspannen vergadering. Hij feliciteert de nieuwe voorzitter met zijn benoeming en zegt met groot vertrouwen de samenwerking tegemoet te zien. Hij bedankt voorts de afgetreden voorzitter voor de ondervonden samenwerking in de voorbije jaren en biedt hem een cadeautje in de vorm van een ets aan. Hierop overhandigt voorzitter Bulte de voorzittershamer aan de nieuwe voorzitter Laming en wenst hem en de NBS alle goeds toe. Als laatste spreekt de nieuwe voorzitter de vergadering toe en hoopt daarbij op een goede samenwerking met de aangesloten verenigingen, de FK en KLN.

Het middagprogramma wordt verzorgd door Pieter Jansma, bevlogen liefhebber en kenner van de Gelderse Slenk. In een boeiend betoog neemt hij de aanwezigen aan de hand van een prachtige PowerPointpresentatie mee naar de geschiedenis, het herontdekken en het weer op de kaart zetten van de Gelderse Slenk. Voorts laat hij aan de hand van een aantal meegebrachte dieren zien aan welke eisen de Gelderse Slenk moet voldoen.

Het middagprogramma werd verzorgd door Pieter Jansma, bevlogen liefhebber en kenner van de Gelderse Slenk.

Het NBS bestuur: vanaf links: Hans Bulte (staand), Wim Halsema, Jan de Wit, Roel Bijkerk, Thom Laming, Han van Doorn en Cees Schoonenberg.

Scheidende voorzitter Bulte overhandigt de nieuwe voorzitter, Thom Laming de voorzittershamer.

De voorzitter van KLN, Hans Puttenstein bedankt Hans Bulte bij zijn afscheid.

Het schilderij van een huismus dat door de voorzitter van KLN, Hans Puttenstein aan de scheidende voorzitter werd overhandigd.

Internationale Rex show te Hannover met 1600 Rexen

Tekst: Bert Apperlo,
Foto's: Kleintiernews Duitsland

Op 17, 18 en 19 oktober 2008 werd in de Deula Halle te Hannover Hildesheim de tweejaarlijkse ADRC Rexen tentoonstelling gehouden. De ADRC is het Arbeitsgesellschaft Deutsche Rex Clubs. In dit verband zijn de Rexclubs van alle Duitse Landesverbanden met elkaar verenigd. In 2008 werden voor de eerste keer ook buitenlandse georganiseerde inzenders uitgenodigd om in te sturen. Vanuit Nederland heb ik als voorzitter van de Nederlandse Rex(dwerg) Satijn en Voskonijnen fokkersclub (RSV club) in afstemming met het bestuur, de coördinatie en het vervoer van de Nederlandse inzending verzorgd. Vanuit Nederland werden er bij deze eerst keer 45 dieren ingezonden, voorwaar een redelijk resultaat maar een volgende keer wellicht voor verbetering vatbaar.

De eerste voorbereidingen voor dit gezamenlijk transport werden afgelopen voorjaar al getroffen, zodat de benodigde informatie voor geïnteresseerde inzenders in het jaarboek van de RSV club kon worden opgenomen.

Dit jaarboek komt in de zomer uit en bevat tevens de uitnodiging voor onze fokkersdag die elke vierde zaterdag van september wordt gehouden. In de even jaren houden wij deze bijeenkomst in Nieuwpoort (Groot Ammers) en in de oneven jaren in Ommen.

In Duitsland moeten alle konijnen die geëxposeerd worden tegen RHD zijn ingeënt, dus dat was ook een verplichting voor deze inzending. Voor 1 september moesten alle inzendingen in mijn bezit zijn zodat ik nog een kleine week had om de administratie in orde te maken en alles te versturen, inclusief het verwerken van de betalingen. Het inschrijfgeld voor deze tentoonstelling viel mij overigens mee, want voor een prijs van € 26,- kon je een fokgroep van 4 dieren insturen. Daarbij was de catalogus en één doorloopkaart inbegrepen. Een tweede fokgroep kostte € 20,-. Dat zijn kostprijzen die we in Nederland voor de grote Tentoonstellingen ook zeker kwijt zijn. Door alleen brandstofprijzen

Dwergrax castor van Henk Huisman, 97 pt.

te rekenen konden de dieren voor € 3,- per stuk vervoerd worden.

Op woensdag 15 oktober moesten de dieren gebracht worden, ik had deze week vrij genomen van mijn werk om alles goed voor te bereiden en in goede banen te leiden. Om 11.30 vertrok ik bij ons huis in Tollebeek vlak bij Emmeloord. Samen met onze twee zonen Erik en Martin hadden we 16 dieren ingezonden. Dat vraagt ook de nodige voorbereidingen om de dieren showklaar te maken. Via Kampen, Zwolle, Apeldoorn, Deventer en Oldenzaal gingen we richting Hannover in totaal bijna 400 kilometer. In Oldenzaal was de laatste

Nederlandse stopplaats, daar pikte ik 11 dieren op, maar ook ons oudste lid en tevens erelid van onze club, de heer Gerd Wissink. Gerd is inmiddels 85 jaar oud en al 71 jaar lid van onze speciaal club.

Ja u leest het goed 71 jaar lid van onze club!!

Deze fanatieke fokker is nog zeer helder van geest, kent heel veel Duitse fokkers en ze kennen hem ook.

Samen hebben we er een gezellige reis van gemaakt. De laatste 120 km gingen we binnendoor dat leek ons sneller, maar dat viel toch wel tegen. Om circa 17.00 uur kwamen we aan in Hildesheim, waar we hartelijk welkom werden geheten door de organisatie onder leiding van de families Picht en Schlange. Leden van de organisatie hielpen ons met het uitladen en inkooien van de dieren, waar kom je dat nog tegen? Om circa 17.30 uur waren alle dieren in gekooid, de dieren zaten in grote kooien, ruim in het stro en hadden lekker konijnenhooi te eten. Daarnaast hadden we ze zelf nog wat bijgevoerd met eigen voer en water zodat de dieren zo min mogelijk van slag zouden raken.

Zodra alle papieren waren bijgewerkt gingen we wat eten en drinken. Nadat de veranderde inzendingen waren doorgegeven aan het secretariaat, vertrokken we om circa 19.00 uur weer richting Nederland, de aanhangwagen aan de ketting met slot achterlatend. De terugweg zijn we via de snelweg gereden zodat we om circa 22.00 uur weer in Oldenzaal waren. Om ongeveer 23.30 was ik weer thuis in Tollebeek, waar ik de rest van de dieren nog moest voeren. En de andere ochtend vroeg weer op voor een keuring in Meppel.

Vrijdagochtend vertrok ik samen met onze secretaris Henk Huisman om op tijd aanwezig te zijn voor de officiële opening die om 16.00 plaats zou vinden. Om circa 13.00 uur arriveerden we en hadden zo mooi de gelegenheid om voor de officiële opening de dieren te bewonderen en onze eigen resultaten en vooral die van de Nederlanders te bekijken. Tevens hadden we een mooie twee persoonskamer op het terrein van de tentoonstelling, waar we voor € 25,- per nacht per persoon inclusief ontbijt konden overnachten.

De dieren werden gekeurd volgens de Duitse standaard, die op enkele onderdelen bij de Rexen en Rexdwergen anders is dan de Europese en Nederlandse standaard. Alhoewel je in algemene zin wel kunt zeggen dat er geen echt grote verschillen in de raseigenschappen zijn, behalve het gewicht en de pels. Voor

de pels wordt in de Duitse standaard slechts 15 punten uitgetrokken terwijl ze dat onderdeel juist heel belangrijk vinden bij de beoordeling. In de Duitse standaard zijn de Rex (dwergen) ondergebracht bij de korthaar rassen en wordt elke kleurslag als apart ras beschouwd.

De 7 posities bij Rex Castor:

Duits	Punten	Nederlands	Punten	Europees	Punten
1 Gewicht	20	Gewicht	10	Type en bouw	20
2 Type en bouw	20	Type en bouw	20	Gewicht	10
3 Pels	15	Pels cond. en structuur	20	Pels	20
4 Dekkleur	15	Pels dichtheid en lengte	15	Haarstructuur	15
5 Tussenkleur	15	Dek en buikkleur	15	Dekkleur/Tekening	15
6 Grondkleur	10	Grond en Tussenkleur	15	Grondkleur	15
7 Cond. en verzorging	5	Cond. en verzorging	5	Cond. en verzorging	5
Totaal	100		100		100

Voor andere kleurslagen zijn de posities soms iets anders ingevuld, zie hiervoor de betreffende standaard.

Gewicht tabellen voor de Rex:

Duits: Chinchilla, Blauw, Wit, Rijnlander, Dalmatiner, Geel, Castor, Zwart, Bruin, Blauwgrijs (opaal), en Rhon.

Gewicht: 2,5-tot 2,75-tot 3,0-tot 3,25-tot 3,5 meer als 3,5 tot 4,5

Punten: 15 16 17 18 19 20

Voor de volgende Rex kleuren geldt in **Duitsland** een lagere gewichtsgrens.

Feh, Lux, Tan, Marter en Rus Rex, hierbij is het maximum gewicht 4 kg net als in Nederland.

Gewicht: 2,375- tot 2,5 tot 2,625 tot 2,75 tot 3,0 van 3,0 tot 4,0

Punten: 15 16 17 18 19 20

Nederlands:

Gewicht: 3,0-3,1 3,2-3,4 3,5- 3,9 4,0

Punten: 8 9 10 9

Europees:

Gewicht: 2,5 2,75 3,00 tot 5,00

Punten: 8 9 10

Rex castor, beste ram van Andreas Muller uit Hannover, 97,5 pt.

Rex Rhon van Michael Gerker uit Melle, 96,5 pt.

Internationale Rex show te Hannover met 1600 Rexen

Ten aanzien van het gewicht is opvallend dat daar in de Duitse standaard meer belang aan wordt gehecht, gezien het hogere aantal punten tot 20. Tevens is het opmerkelijk dat alleen in de Nederlandse standaard 1 punt in mindering wordt gebracht bij het hoogste gewicht. Aangezien de beste dieren vaak rond het maximum gewicht zitten, dit geldt naar mijn mening voor alle rassen. Daarom lijkt het verstandig dat de Nederlandse standaardcommissie dit punt in heroverweging neemt. Dit is des te belangrijker geworden bij het keuren op punten bij de 7 posities.

Rexdweg:

Ten aanzien van de 7 posities zijn er geen verschillen met de gewone Rex bij de betreffende kleurslagen in de drie hierboven genoemde standaarden.

Ten aanzien van het gewicht zijn er wel verschillen zie onderstaande tabellen.

Duits: van 1,000 tot 1,500 kg

Gewicht: 1,00 tot 1,10 tot 1,20- 1,20 tot en met 1,40 tot 1,45 tot 1,50
Punten: 17 18 19 20 19 18

Nederlands: 1000 tot 1600 gram

Gewicht: 1000 tot 1100 1110-1290 1300-1500 1510 tot 1600
Punten: 8 9 10 9

Europees: 1000 tot 1600 gram

Gewicht: 1000 1100 1200 tot 1400 1600
Punten: 8 9 10 9

De Nederlandse inzenders hadden het heel goed gedaan. Gerd Wissink was ADRC Sieger (winnaar van een klasse) met Rexdweg Dalmatiner Zwart man

jong met 96,5 punten en had met zijn fokgroep 383 punten. Henk Huisman was ook Sieger met Rexdweg castor man jong met 97 punten, een Duitse U, voorwaar een prachtig rammetje en had met zijn fokgroep 384 punten een prima resultaat. Vanaf 97 punten begint in Duitsland de V van Vorzuglich dat is in Nederland een U. Om deze Vorzuglich te mogen geven moet de Duitse keurmeester toestemming hebben van de hoofdkeurmeester, die daar Obman wordt genoemd.

Joop van den Belt uit Kampen had twee fokgroepen Rex Zwart ingezonden en behaalde in totaal 3 keer 96,5 en 1 keer 96 punten en met zijn beste fokgroep 385 punten. Rob Ziemerink behaalde met Rexdweg dalmatiner zwart, 95,5 en twee keer 95 punten en met de fokgroep 379 punten. De combinatie Klompdweg bestaande uit Klaas Roskam en Guus Mooiweer had de pech dat één van hun dieren in de fokgroep een NB (Nicht Befriedigend 0 punten) kreeg. Toch behaalden zij met drie van de zes dieren 94,5 punten..

Martin Apperlo behaalde met zijn Luchs Rexen ook 1 keer NB waardoor ook zijn fokgroep resultaat verloren ging. Met de andere drie dieren scoorde hij 96,5, 96 en 94,5 punten. Zijn broer Erik behaalde met Blauwe Rex 384 punten met de fokgroep, met twee keer 96,5 voor een ram en een voedster, ook een fraai resultaat. Tot besluit de twee fokgroepen Castor Rex van Bert Apperlo die 385 en 385,5 punten scoorden met in de ene fokgroep een ram met 97 punten en in de andere een voedster met 97 punten. Door dit resultaat wist Bert Apperlo van de niet Duitse inzenders het hoogste resultaat te behalen van de gehele show, zowel met de fokgroep als met de mooiste ram en voedster. Er waren naast de Duitse inzending dieren uit Tsjechië, Oostenrijk, Liechtenstein, Zwitserland, Luxemburg, België, Denemarken en Nederland.

Tevens was er een verenigingsprijs te winnen, daarvoor moesten 21 dieren worden opgegeven door elk Land of Landesverband, het slechtste dier valt dan af. Nederland haalde hierbij 1920,5 punten. Dat is bij deze 20 dieren iets meer dan 96 punten gemiddeld en dat is een prima prestatie. Winnaar was

Diervoeders
Dierbenodigdheden
Dieren

Dierenpret Zwolle
Zondag 20 September 2009
IJsselhallen, Rieteweg 4, Zwolle

Kleindier Veldhoven
Zondag 25 Oktober 2009
De Heiberg, Heerserweg 49, Veldhoven

Exoknaag Houten
Zondag 13 December 2009
Expo Center, Meidoornkade 24, Houten

Voor meer informatie:

Of 0527-204495 / 06-22103933

Voor tijden, activiteiten en entreprijzen Kijk op de website of neem contact op.

Vogels
Konijnen
Cavia's
Muizen /Ratten
Sierduiven
Kattenshow int.
Hamsters
Chinchilla's
Fretten
Pluimvee
Paarden
Ezels
Spinnen
Reptielen
Dierbenodigdheden
En nog veel meer

oneto
kleindierenshow

- ◆ Nationale kleindierenshow
- ◆ Provinciaal kampioenschap NBS
- ◆ Diverse speciaal clubshows
- ◆ Aparte jeugdshow

- ◆ Aparte verkoopklasse
- ◆ Vervoerslijnen
- ◆ Vogel vereniging EVON
- ◆ Parkieten sociëteit afd. Twente

op 11, 12 en 13 december 2009 in de Twentehallen te Enschede

Vraagprogramma's verkrijgbaar bij:
Alg. secr.: **F. Weinreder**
Rietstraat 46
7601XP Almelo
Tel. 0546-821847
secretaris@oneto.nl
zie ook onze website
www.oneto.nl

Rexclub Kurhessen met 1931,5 punten dat is gemiddeld ruim 96,5 punten. De catalogus is ook te vinden op internet www.adrc-online.de. Daarbij is het bijzonder dat de punten van alle 7 posities in de catalogus zijn weergegeven, een groot compliment voor de organisatie.

Om 16.00 uur was de officiële opening waar alle genodigden, ruim 100 personen aanwezig waren. Diverse sprekers waaronder de burgemeester van Hannover en bestuurders van de Duitse Konijnenfokkersbond ZDK en de ADRC voerden het woord. Aansluitend was er een zeer goede warme maaltijd voor de genodigden. Na dit officiële gedeelte was er tijd om in alle rust de dieren te bekijken, want 1600 Rexen waaronder 313 Castor Rexen heb je niet zo maar bekeken. Inmiddels waren onze Nederlandse sportvrienden Gerrit Martens en zijn vriendin Mathilde ook gearriveerd. Zij waren op zoek naar mooie Dalmatiner Rexen zowel in groot als in dwergvorm. Naar mijn mening hebben ze een aantal mooie dieren kunnen kopen en nu maar afwachten wat de fok brengt.

Aan het eind van de avond lagen we na een paar biertjes vroeg onder de wol om de volgende dag weer fit te zijn. Zaterdag morgen 18 oktober zaten we om circa 8.00 uur weer aan het ontbijt met onze Duitse fokkersvrienden. De tentoonstelling was vanaf 7.00 uur weer geopend voor het gewone publiek en er stonden meteen al rijen voor het verkoopbureau, de betere dieren in alle kleurslagen waren al heel snel verkocht, daarbij was er heel veel animo voor de Dwergrexen die met 320 stuks aanwezig waren in de kleuren: zwart, blauw, bruin (havana), geel, castor, tan zwart, rus, wit roodoog, rijnlander tekening, dalmatiner driekleur, dalmatiner zwart, blauw en bruin.

Tevens kwamen er op zaterdag een aantal Nederlandse inzenders en fokkers op bezoek zodat we de hele dag druk waren om iedereen te helpen met de

nodige contacten of aan en verkoop. Ook hebben we een bezoek gebracht aan de hal met Erzeugnisse. Dat zijn producten van konijnenvellen, in dit geval van Rexen waar schitterende producten van worden gemaakt door de vrouwen van de fokkers. U kunt denken aan vloerkleden, jassen, mutsen, handschoenen, knuffelberen etc.

Zaterdagavond was de bekende feestavond voor de fokkers en bestuurders waar tevens de belangrijkste ereprijzen werden uitgereikt en de nodige speeches plaats vonden. Op verzoek van de organisatie heb ik daar ook nog kort het woord gevoerd in het Duits en daarbij vooral de Duitsers bedankt voor de uitnodiging en de prima organisatie van deze tentoonstelling. Na dit officiële gedeelte was er een heerlijke maaltijd met de nodige alcoholische versnaperingen en prachtige live muziek. Een echte feestavond waar Henk en ik erg van genoten hebben en waar we samen met onze Duitse fokkersvrienden van het landesverband Weser Ems onder leiding van Bernd Dieter Westenberg uit Nordhorn, vriendschapsbanden hebben aangehaald.

De volgende ochtend waren we om 9.00 uur weer present voor het ontbijt en gingen we ons voorbereiden op de terugreis. Erepreizen afhalen, verkochte dieren afrekenen, administratie bijwerken etc. Om circa 13.00 uur begon iedereen met uitkooien. Na afscheid te hebben genomen onze gastheren en gastvrouw Wolfgang en Christa Picht en Holger Schlange vertrokken we om ongeveer 13.45 weer richting Nederland, waarna we om circa 16.30 de grens passeerden en om 18.45 had ik ook mijn eigen dieren weer in het hok geplaatst.

We kunnen terug kijken op een prachtige internationale ervaring met mooie resultaten en veel gezelligheid als fokkers onder elkaar.

De meeste Nederlandse fokkers keerden met één of meer prijzen huiswaarts en we konden terugzien op een zeer geslaagde internationale Rexenshow te Hannover.

Rex Dalmatiner zwart-wit van Günter Kauffinger uit Haunetal 97,5 pt.

Dwergrex dalmatiner zwart-wit van Gerd Wissink uit Oldenzaal, 96,5 pt.

Technische keurmeesterdag vechthoenders

Tekst: Ferdinand van der Wal,
afbeeldingen: archief Awe van Wulfften Palthe

Het is een goede gewoonte van de Vechthoenderfokkersvereniging Nederland om ieder schrikkeljaar een technische dag te organiseren voor hoender- en dwerghoenderkeurmeesters. Dit gebeuren vindt steeds plaats op de laatste zaterdag van februari en de laatste jaren op de bekende locatie Hotel Stegeman te Laren (Gld). Eind vorig jaar hebben alle hoenderkeurmeesters een originele uitnodiging gekregen in de vorm van een mooie ansichtkaart met afbeeldingen van Van Gink. De keurmeesters konden zelf ook punten indienen die zij graag besproken zouden zien. Een aantal vragen zijn binnengekomen en die werden ook in de presentatie meegenomen en toegelicht.

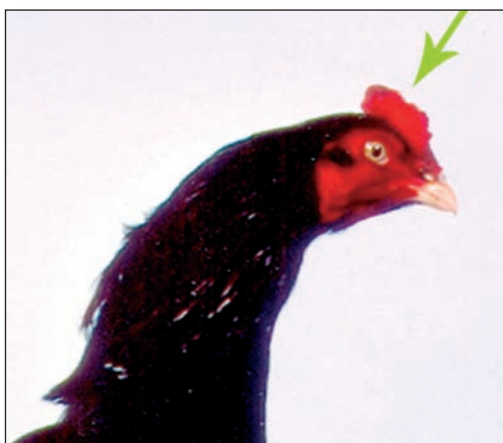
Voorzitter Hans Nijenbrink kon een groot aantal keurmeesters welkom heten. Zij hadden de moeite genomen om naar Laren te komen, dus moesten de presentaties helder en duidelijk zijn. Doel van de dag: duidelijkheid verschaffen in een aantal beoordelingscriteria om zodoende het keuren van vechthoenders en vechtkrielen te vergemakkelijken. Een powerpointpresentatie werd in elkaar gezet, zodat de inleiders een leidraad hadden bij hun uiteenzetting.

De kopvorm van de Aseel, Shamo en Indische vechthoer

De spits werd afgebeten door erevoorzitter Awe van Wulfften-Palthe. Hij besprak de kop en kamvorm van de Aseel, Shamo en Indische vechthoer. Nu is de Aseel een zeldzame verschijning, dus enige clementie moet in acht genomen worden.

Kop Indisch Vechthoer. Een forse, brede kop met een wat afgeplatte schedel. Hierop moet een stevige drierijige kam staan, dicht op de kop geplaatst.

Aseelkop. Mooie kleine kop met een duidelijke drierijige kam. Deze haan laat een ideale oogkleur zien, echt parelkleurig.

De Aseel heeft de kleinste kop van deze 3 rassen. Ook de drierijige kam is de kleinste, welke laag op de kop geplaatst moet zijn. De Shamokop is wat langer en breder. De schedel is meer gewelfd. De kam moet een kleine erwtenkam zijn, die op het voorhoofd geplaatst is met een korte doorn die de neklijn volgt. Ook moet de Shamo zware wenkbrauwen tonen met diepliggende ogen. Het Indische Vechthoer heeft een forse, korte en brede kop met een vlakke schedeltop die van voren breder is dan van achteren. De kam is drierijig, klein, stevig en dicht op de kop geplaatst. Doordat het Indische Vechthoer de breedste kop heeft is de drierijige kam ook het breedst van deze drie rassen.

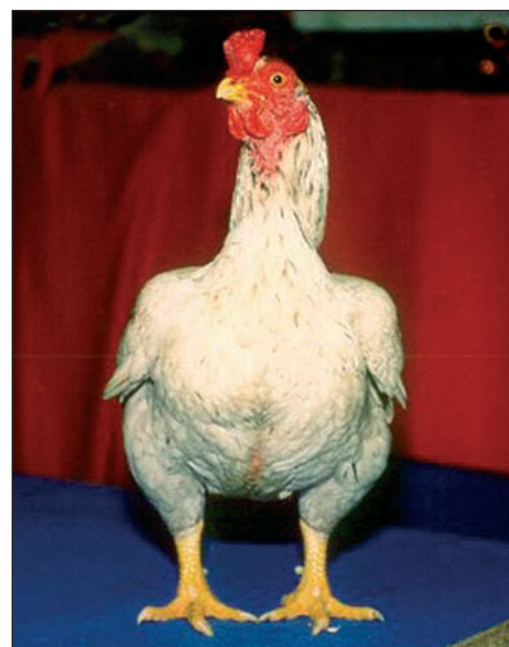
Indische vechthoer

Verder besprak Awe het Indische vechthoer. We komen het Indische vechthoer de laatste jaren maar sporadisch tegen. Ook hier enige clementie in acht nemen. Wat we bij de Indische Vechthoer duidelijk wensen is de kubusvormige lichaamsbouw. De beenstand moet evenwijdig zijn, breed uit elkaar geplaatst. De middentenen moeten wel naar voren staan. Door hun zware lichaamsbouw willen deze wel eens teveel naar binnen staan (wel opletten dat ze bij de beoordeling niet op een wat gladde ondergrond staan).

De dieren moeten in balans staan. De schouders moeten hoog aangezet zijn en de vleugels moeten hoog worden gedragen. Wat de kleur betreft wordt er wel verwacht dat de hennen een duidelijke zwarte zoming (dubbelgezoomden) of een witte zoming (roodwit dubbelgezoomden) laten zien.

Indische Vechthoer hen, dubbelgezoomd. Deze hen laat een perfecte evenwijdige stand zien. Ook het frontaanzicht is perfect. De hoogaangezette schouders zijn hier duidelijk te zien. Een hen met veel rasadel.

Indische Vechthoer haan, rood witdubbelgezoomd. De haan laat een nauwe beenstand zien. De schouders moeten markeranter. De duimveren staan iets naar buiten, iets wat we niet willen zien. De kam is duidelijk breder dan van de Aseel, maar de drie rijen moeten strakker van vorm.

Maleier en Maleierkriel

De Maleier en Maleierkriel werden besproken door erevoorzitter Wim Voskamp.

Hier werd de driebogenlijn duidelijk uiteengezet. De 1ste boog is een flauwe boog van de hals

De 2de boog wordt gevormd door de vleugeldracht op een overlangs iets geronde rug.

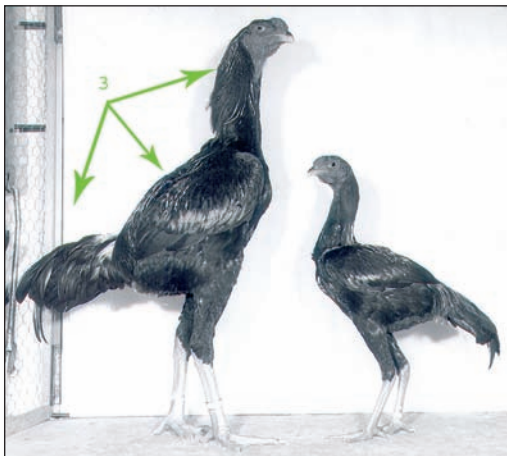
De 3de boog is de staart.

Over de 2de boog werd nogal eens wisselend gedacht. Het is de vleugeldracht die deze boog vormt en niet zoals sommigen wel beweren door de ronde rug.

De staart moet goed ingeplant zijn en goed samengevouwen. Ook aandacht schenken aan de inplanting. Een 'garnalenstaart' is foutief.

Maleier hen. Een foto uit een oude doos. Deze hen mist de tweede boog. De tweede boog wordt gevormd door de vleugeldracht.

Maleierhanen in groot en kriel. De pijlen geven duidelijk aan waar we de drie bogen verlangen. De krielhaan laat hier duidelijk de gewenste drie bogen zien.

Sumatra

De laatste jaren komen we de Sumatra gelukkig weer meer tegen. Ook over de kwaliteit kunnen we tevreden zijn. Dit ras werd ook besproken door Wim Voskamp.

Hij spitste zijn betoog toe op de kam, de gezichtskleur, het gestrekte lichaam, de staartvorm en daarmee ook de buiging van de sikkels. De kam moet ook hier klein en drierijig zijn. Dit punt is nog voor verbetering vatbaar. De kam van de hen is meestal wel erg klein. De kam moet wel met de kopbelijning meelopen. De gezichtskleur van de haan is donker purperachtig rood. De hennen hebben een purperkleurige gezichtskleur, ofwel zoals onze zuiderburen zeggen: braambeskleurig. Het lichaam moet goed gestrekt zijn. De staart wordt licht oplopend en enigszins gespreid gedragen. De sikkels buigen pas in de 2e helft. Verder moet de staart royaal ontwikkeld zijn. Bij de hen zien we

Sumatrahiaan. Mooi gestrekt lichaam, gezichtskleur is donker purperachtig rood. De kamvorm is nog een punt voor verbetering. Ook kunnen we hier zien dat de sikkels pas in het tweede gedeelte gaan buigen.

Sumatrahiaan. Deze haan richt te veel op, waardoor de ruglijn wat afhelt. De staartpartij moet ook langer. Verder is de kam erg grof van structuur. De haan laat een perfecte vleugeldracht zien.

vaak dat de bovenste staartstuurpennen wat langer zijn dan de rest en dat deze iets gebogen zijn aan de einden. Hieraan niet teveel aandacht schenken. Dit kan het gevolg zijn van een royale staartpartij bij de hanen.

Verder is meersporigheid bij de hanen een pré. De beenkleur is zwartachtig met een groenige waas. Wel moeten de voetzolen geel zijn. Bij leggende hennen kan dit wel eens een probleem geven. Het gele pigment gaat verdwijnen als de hen aan de leg is.

Modern Engelse vechtkriel

Het volgende ras dat aan de orde kwam was de Moderne Engelse vechtkrielen.

Wie kan ook dit beter bespreken dan Wim Voskamp.

Ook hier weer een aantal kenmerken die duidelijk belicht werden, de balans, stelling, frontbreedte, lichaamsdiepte.

Bij dit extreem hooggesteld ras wensen we dat de dieren goed in balans staan.

De benen moeten goed uiteen en evenwijdig uit elkaar staan en in het midden van het lichaam. We verlangen een flauwe knik in het hielgewricht. Het mag niet zo zijn dat de dij en loopbenen één rechte lijn vormen. (dit zien we nogal eens bij onze oosterburen)

Verder willen we frontbreedte zien. Het breedste punt moet tussen de schouders liggen en niet zoals we regelmatig zien in het zadel. Een Modern Engelse vechtkriel die veel lichaamsdiepte laat zien is niet chique en zijn vaak te plomp. Het achterlichaam moet kort en goed opgetrokken zijn.

Modern Engels vechtkriel. Jammer genoeg zien we de roodgeschouderd witte kleurslag maar sporadisch op de tentoonstellingen. De haan laat alles zien wat de Modern Engelse vechtkriel zo elegant maakt. Hij laat een ideale vleugelaanzet zien, deze is duidelijk anders als van de Oud Engels. Verder een ideale kleur. De staartopbouw moet beter. De sikkels liggen wat plat. Ook is hier duidelijk de gewenste lichte knik te zien tussen de dij en het loopbeen.

Het Noorden Showt

Friesche Sierduiven Club

69^e Nationale Sierduiven Show
6 - 8 november 2009

- Prov. Kampioenschap N.B.S. voor de provincie Friesland
- Vele geldprijzen te winnen en zeert lage inschrijvingskosten
- Met heel veel randgebeuren: stands, duivenverkoophoek etc.

Informatie: W.R. de Boer, Brêgeleane 22, 9051 PM Stiens
Tel. 058 - 2666097, E-mail: wrdeboer@chello.nl

Vraagprogramma en inschrijfformulier, zie ook:
www.frieschesierduivenclub.nl

Hobby 2009

5 t/m 8 november 2009
"Het meest veelzijdige
hobbytreffen in
Noord-Nederland"

Openingstijden: 5 november: 14.00 – 22.00 uur
6 november: 14.00 – 22.00 uur
7 november: 10.00 – 18.00 uur
8 november: 10.00 – 17.00 uur

De Noord-Nederlandsche Bond van Pluimvee-,
Konijnen- en Vogelliefhebbers organiseert op
12 en 13 december in Martiniplaza Groningen
de

Inschrijving sluit 23 november

- Provinciaal Kampioenschap NBS
- Diverse club- en districtshows
 - Uitgebreid randgebeuren
 - Internationale kattenshow

100 jaar
G K C 'GRUNO'

Informatie bij: Mevr. G. Nienhuis-van Rijn, Van Bergenstraat 2,
9301 EH Roden Tel: 050-5014424 e-mail: Martinishow@live.nl

Actuele informatie op

www.martinishow.nl

53ste Waterpoortshow

19-20-21 november 2009

*Nationale Tentoonstelling van
Hoenders, Dwerghoenders, Sier- en watervogels,
Konijnen, Cavia's, Kleine Knagers, Sierduiven*

Openingstijden:
19 nov. 10.00 - 22.00
20 nov. 10.00 - 22.00
21 nov. 10.00 - 15.30

Tent.secr.penn.: T. Dokkuma, Lyts Dykje 10,
8525 GC Langweer.
Tel. 0513-499410

Vraagprogramma wordt toegestuurd aan alle inzenders van de laatste
3 shows. Nieuwe inzenders kunnen aan vragen op bovengenoemd
adres of per e-mail: dokkuma@hotmail.com of downloaden via
www.waterpoortshow.tk

31ste

en 6de Jeugdsow

7 t/m 9 januari 2010

BONDSSHOW voor PLUIMVEE

prov. kampioenschappen NBS Drenthe

In de Prins Bernhardhoeve te Zuidlaren

Openingstijden: 7 januari van 09.00 tot 22.00 uur
8 januari van 09.00 tot 22.00 uur
9 januari van 09.00 tot 16.00 uur

Vraagprogramma's vanaf 16 oktober 2009 verkrijgbaar bij:

H. Mulder, Westerweg 1, 9824 PG Noordwijk

Tel. 0594-659833 e-mail: mail@hendrikusmulder.nl

Inzenders van de 30ste Noordshow ontvangen rechtstreeks een vraagprogramma

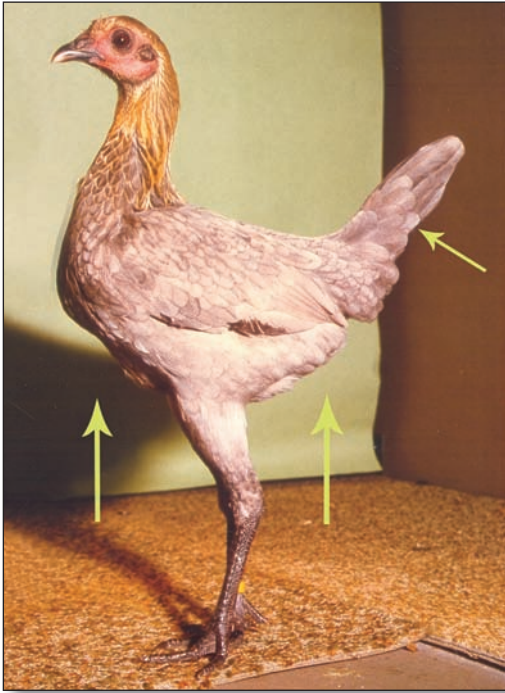
Inschrijven is ook mogelijk via

WWW.NOORDSHOW.NL

Hoofdsponsor

Technische keurmeesterdag vechthoenders

Blauwgoudberken hen Modern Engelse Vechtkriehen. Het dier moet mooi in balans staan. De benen komen vanuit het midden. Het achterlichaam toont hier wat diep. Verder kunnen de schouders wat hoger aangezet. Nu toont de borstbelijning iets teveel voor de schouders. Verder is de staartdracht iets te hoog.

Oud Engelse vechtkriehen

Na de Moderne Engelse vechtkriehen werden de Oud Engelse vechtkriehen besproken door Ferdinand van der Wal. Ook hier werden een aantal punten specifiek belicht, met name de lichaamsvorm, stelling en stand (hoeking).

Oud Engels vechtkriehenhaan. Een patrijsbonte haan. Vroeger zagen we deze specifieke kleurslag regelmatig op diverse tentoonstellingen. Helaas komen we ze nu weinig tegen. Deze haan laat duidelijk de gewenste hoeking zien. De vleugeleinden kunnen meer aangetrokken worden en beter in het zadel aansluiten. De staartstuurpennen "steken" door de sikkels.

Van bovenaf gezien. De lichaamsvorm van de oud Engelsen. Deze moet de vorm hebben van een oud model strijkijzer. Het breedste punt moet tussen de schouders liggen.

Om de lichaamsvorm goed te kunnen beoordelen, moet men de Oud Engelsen in de hand nemen. Ze moeten ongeveer de vorm hebben van een oud model strijkijzer, van voren breed en sterk versmallen naar het zadel. Dit noemen we in timmermanstaal 'de verjonging'.

Het borstbeen moet van achteren sterk opgetrokken zijn, zodat het achterlichaam een kort, klein compact geheel vormt. De lichaamshouding is vrijwel horizontaal.

De rug moet kort en vlak zijn. Ook moeten de benen bij de Oud Engelse Vechtkriehen goed uiteen en evenwijdig uit elkaar staan. We verlangen een hoeking. Je moet eigenlijk een bepaalde lijn zien die loopt vanaf de geronde borst, via de dijen naar het loopbeen. In het hielgewricht moet er dan een hoeking te zien zijn. De vleugels moeten goed opgetrokken gedragen worden. De vleugeleinden moeten mooi aansluiten in het zadel. De schouders zijn breed en hoog aangezet en moeten iets boven de rugbelijning uitsteken.

Ko Shamo

Awe van Wulfften/Palthe besprak het laatste ras van deze dag, de Ko Shamo. Bij dit ras werd wederom de verhoudingen belicht.

We zien graag de verhouding 1/3-1/3-1/3 ofwel gelijke kop-halslengte, lichaamslengte en beenlengte. De lichaamshouding is vrijwel verticaal. De lichaamsvorm is ook een punt van aandacht. Ook hier verlangen we het breedste gedeelte tussen de schouders en een versmalling naar het zadel toe. De rug moet ook bij de Ko Shamo vlak zijn. De schouders moeten hoog aangezet zijn en iets uitstaand worden gedragen.

Wat de vleugelopbouw betreft, de grote slagpennen, axiaalveer en kleine slagpennen moeten in juiste volgorde goed gevouwen zijn. Om dat nog eens goed te verduidelijken werden foto's getoond van Japanse winnaars.

Al met al was het wederom een geslaagde dag, waarin veel informatie werd gegeven en positief gediscussieerd. Het bestuur van de Vechthoenderfokkersvereniging Nederland wil nogmaals alle aanwezigen bedanken voor hun aanwezigheid. Verder hoopt de VFV haar volgende technische dag weer in het volgende schrikkeljaar 2012 te houden.

Ko Shamo haan.

De verhouding 1/3 halslengte, 1/3 lichaamslengte, 1/3 beenlengte is hier duidelijk aanwezig. Het korte halsbehang is duidelijk zichtbaar, waardoor halverwege de insnoering zo mooi te zien is. De kop is uitdagend. Het oog ligt mooi diep in de schedel.

Bovenaanzicht Ko Shamo haan.

Het zij- en frontaanzicht zijn belangrijk, maar het dier van boven bekijken is evenzo belangrijk. Je kunt dan duidelijk de iets afstaande schouders zien. Ook de versmalling naar het zadel komt dan beter tot uiting. Deze haan laat verder een mooie korte bevedering zien. Vooral in zijn staartpartij. De kopversierselen zijn wat grof van structuur.

Parade van creatieve fokkerskunst:

11de Spiegel van de Fokkerij

Op de opening van Avicorni riepen sprekers ach en wee over de crisis, waarin onze liefhebberij terecht is gekomen. Steeds minder dieren, geen locaties meer, kommer en kwel. Energiek werd opgeroepen tot nieuwe initiatieven om onze tentoonstellingen (voor het publiek?) attractiever te maken. Is het summum van fokkerskunst ontaard in een monocultuur, zo standaardmatig en uniform mogelijk tientallen dieren in lange rijen kooitjes? Zou een speelsere, pluriforme show niet veel attractiever zijn? Speelser door de periferie, pluriform door veel afwisselender rassen en kleuren toe te laten (ga eens op de Engelse Nationale of op een show in Amerika of Australië kijken!). Eén van de initiatieven tot een pluriforme show is de 'Spiegel van de Fokkerij', waar fokkers alles mogen showen wat op andere shows niet mag.

Het verslag van de vorige Spiegel in Kleindier Magazine 9/08 besloot ik met: 'Alles wat inslaapt dreigt verloren te gaan'. Na 10 jaar en maar liefst tien Spiegels van de Fokkerij wordt het de hoogste tijd voor het herstellen van een Open Klasse op tentoonstellingen. Wat gebeurde er? Precies: niets! Maar inmiddels is het idee toch door KLN geadopteerd als zichtklasse? Jawel, maar inbedden in het bestaande regeltjessysteem betekent nóg meer regeltjes en nog geen Open Klasse! Waar is er wel een Open Klasse? In Engeland bijvoorbeeld. Gevolg?

Door het vrijlaten van de fokkers in hun creativiteitsdrang en een non-mierenieuw keursysteem rijzen daar de shows de pan uit, jaar na jaar meer dieren, men wijkt luxe-noodgedwongen uit naar grotere locaties.

Niks andere oorzaken van terugloop, de grootste oorzaak is ons regelsysteem zelf!

Ronnie Vos is een ras-experimenteur, in beide betekenissen van het woord. In de Cochinkrielen liet hij een khaki goudhals (links, ingezonden als dun geelberken) en een zwart geelberken hen zien. Vindt u de eerste ook niet een juweeltje? Aan de wieg stonden de oker witgeparelde. Naar mijn mening zijn dat licht khaki witgeparelde...! Mede omdat Ronnie ooit Sebrichtkrielen inkruiste, ook geel witgezoomde, haalde hij dominant wit in zijn dieren.

Dit commentaar hoor je nooit op De Spiegel!

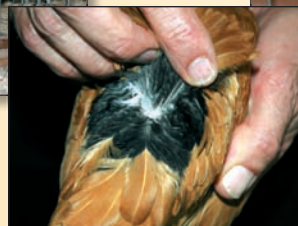
Het fraaist waren wel de Twentse Kruipkrielen (boven). Een fantasienaam voor Sebrights/ Eikenburgerkrielen in een andere kleur. Die kleur was khaki goudgezoomd, ingezonden als dun geelberken. Geel witgezoomde Sebrights brachten IAD waardoor het khaki ontstond. In meerdere opzichten zeer bijzonder, maar vooral omdat er geen goudgezoomd pluimveeras

bestaat... Opnieuw: zijn het geen juweeltjes? Ik zou ze zo in mijn hok willen hebben! En is deze passie, het 'verliefd' worden op iets moois, niet de basis van onze liefhebberij? In de Sebrights/ Eikenburger krielen (onder) bracht Ronnie meer moois. Onder van links naar rechts een zilver khakigezoomde (in buitenlandse bladen als 'hét' nieuws gebracht, maar afkomstig

van dieren en eieren... juist ja) en een gouden haan, waarvan het onderdons zwart is(!), een zilver blauwgezoomde haan en een als blauw exchequer ingezonden haan. Vooral de laatste, is het geen beauty? Maar in feite is het een vuilwitte of splash, ooit in onze standaard als kleurslag geschrapd, maar wereldwijd een gewoon erkende en te showen kleurslag.

(Onder) Na zo'n kleine 25(!) jaar is Ringnalda vrijwel uitgeëxperimenteerd. Zijn zilver zwartgezoomde Cochinkrielen zijn in Engeland en Duitsland een sensatie!

Vooraf dat goud met zwart onderdons is iets om over na te denken!

Dat regelsysteem is geen onderdeel van de oplossing, maar van het probleem! Maar om dat te weten moet je natuurlijk wel westwaarts over de grens gaan kijken... Als ons keursysteem, lees: het Duitse, in Engeland zou worden ingevoerd, dan zou dat volgens Engelse keurmeesters desastreuze gevolgen hebben voor het aantal fokkers en het aantal dieren op de shows. Waar of niet waar, erover nadenken is alleen maar nuttig.

Ook in de Hollandse krielen wordt lustig geëxperimenteerd, hoewel wat 'oude rotten' hun creaties dit jaar thuislieten. Jan Oostwouder bracht fraaie wit blauwcolumbia's in de kooien.

Al heel lang bestaan er Hengelose krielen. Ooit door Ronnie Vos gecreëerd als Burma krielen, maar met blauwe poten, een andere kamvorm en hoger gesteld.

Want eigenwijs blijft 'ie. Inmiddels leiden ze in meerdere kleurslagen een zelfstandig leven bij velen, echt velen(!), zij het buiten de shows, in de achtertuin. De porselein hen van Ronnie Vos is een voorbeeld van deze fraaie dieren, die we echt wel als ras kunnen beschouwen!

Koeyoshi's zijn in andere landen erkend, maar hier niet. Jan van Dijk liet een hen zien. Fraai is de (autosomale) rode kleur dwars door het silverpatrijts heen.

Niet alleen bij de kippen, ook bij de duiven wordt getracht nieuwe rassen of kleuren te maken of oude rassen opnieuw te creëren. Bruns en Hamer lieten verschillende Gelderse

Slenken zien in rood, geel, roodspar, geelspar, roodbleek en geelbleek, waaronder een zijdevederige. Of we het laatste willen? Dat antwoord geven de fokkers wel!

In de Show Racers bracht Ramakers een wel bijzondere geelbonte. Die was nl nog mozaiek ook (links en rechts op het vleugelschild een andere kleur).

Creativiteit hoort bij deze tijd, bij vernieuwing, en laat zich niet aan banden leggen. Krijgt het geen mogelijkheid binnen de liefhebberij, dan zoekt het haar weg daarbuiten. Een teken aan de wand! Het is de hoogste tijd onnutte barrières in onze liefhebberij te slechten, ook als de Duitsers ons dat niet willen toestaan. Als we 'liefhebbers' met hun dieren op de shows willen krijgen, waarom weren we dan nieuwe ontwikkelingen, die recht uit de kern, het hart van onze liefhebberij komen? Net als de sektes de onbetaalde rekeningen van de kerk worden genoemd is de Spiegel dat van ons systeem.

Na de 10e Spiegel had ik het eigenlijk wel gezien. Ik ben niet gewend en bereid om aan een dood paard te trekken. Als de 'weg met ons' mentaliteit lijkt te prevaleren en als de boodschap na al die jaren nou nog niet duidelijk is... Maar goed, de heer Moree haalde me toch weer over, ondanks mijn tegenwerping dat ik door andere verplichtingen er deze keer echt niet veel tijd voor had. Dat hoefde deze keer ook niet, daar de erkenningenklasse op de Noordshow uit haar voegen barstte. Wiedersehen macht freude! Deze Spiegel stond, zoals te verwachten was, in

het teken van dunkleuren. Deze waren te vinden in verschillende (erkende en niet erkende) rassen. Dunkleuren zijn de nieuwste uitdaging voor de echte fokkers. Het is wereldwijd ook de tendens in de sierpluimveefokkerij: dunkleuren als khaki en chocolate, en het experimenteren daarmee. Omarmen is de toekomst, afwijzen de afgrond... Ik hoop van harte dat de 'juweeltjes uit de achtertuin' op korte termijn ook op alle shows te bewonderen mogen zijn. Een compleet overzicht vindt u onder 'nieuws' op www.tuinvee.nl.

97 jaar 'Grote open W.P.K.C. show'

27 t/m 29 november 2009 In de Eurohal Van der Valk te Zuidbroek.

Unieke prijzenschema n.l. 4 Hoofdprijzen van € 60,- Verder vele hoofdprijzen van € 45,- en € 30,-

Gevraagd worden: hoenders, dwerghoenders, konijnen, cavia's, sierduiven, sier- en watervogels.

Openingstijden: 27 november van 19.00 tot 22.00 uur 28 november van 10.00 tot 22.00 uur 29 november van 10.00 tot 17.00 uur

Op zondag een braderie en vloermarkt: tevens een Tombola en de grootste Uilenshow van het noorden.

Vraagprogramma's verkrijgbaar bij: W.D.G. de Wit Burg, Engelkenslaan 14 9671 LM Winschoten.

Tel: 0597-412053 E-mail willem.de.wit@hetnet.nl

*Districtshow Hollandse krielenfokkers club.
Districtshow Nederlandse leghorn club.
Districtshow van de Nederlandse Hangoordwergenclub.*

Sluitedatum inschrijving 9 november 2009

LEREN HOUDEN VAN LEVEND ERFGOED

De NBS (Ned. Bond voor Sierduivenliefhebbers-verenigingen) en het projectbureau 'Behoud Nederlands levend erfgoed' van de SZH (St. Zeldzame Huisdierrassen) zijn op 27 mei jl. samen met de overkoepelende kinderboerderij organisaties SKBN en VMK gestart met een project 'Leren houden van levend erfgoed'. Tijdens dit project komen kinderen in aanraking met zeldzame Nederlandse rassen. Voor dit project is gekozen voor zeldzame Nederlandse sierduivenrassen.

Club kinderen die leren houden van levend erfgoed

Tijdens het (pilot)project komen groepjes kinderen (8-12 personen), vanaf de leeftijd van 10 jaar, wekelijks samen op een kinderboerderij. Daar gaan zij samen met een sierduivenfokker bezig met de verzorging van de duiven. Elk kind krijgt zijn 'eigen' duif waar hij of zij de zorg over krijgt. De fokker maakt de kinderen wegwijs in de wereld van de sierduiven, de tentoonstellingen en leert de kinderen hoe ze hun duif het beste kunnen verzorgen zodat hij optimaal presteert op de tentoonstellingen. Doordat de kinderen een 'eigen' duif verzorgen, trainen voor de tentoonstelling en daadwerkelijk met het dier naar de tentoonstelling gaan, krijgt het kind een band met het dier en leren ze verantwoordelijkheid te dragen voor hun dier. Bijkomend aspect is dat ze kennis maken met minder bekende Nederlandse rassen, ons levend erfgoed. En wie weet, jong geleerd is oud gedaan.

Plaatselijke kleindierorganisaties in actie

Voor dit project zijn een aantal dingen nodig. Ten eerste een hok met duiven. Het hok komt op de kinderboerderij te staan waar de dagelijkse verzorging plaatsvindt. Het projectbureau probeert hokken te plaatsen met behulp van lokale subsidiemoge-

lijkheden. De duiven zullen worden aangeleverd door sierduivenfokkers uit de omgeving. En na selectie van de kinderboerderijen adviseert de NBS bij welke plaatselijke kleindiervereniging fokkers geworven kunnen worden.

Deze fokkers krijgen een belangrijke rol in het project. Zij leveren namelijk duiven, maar hebben ook een belangrijke rol bij de begeleiding van de kinderen, dus een sierduivenfokker met een kinderhart. De fokker die in aanmerking wil komen voor deelname in dit project zal zijn kinderhart luider moeten laten spreken dan zijn fokkershart. Dat houdt in dat het leerproces binnen de groep kinderen vóór de fokresultaten gaan. Bijvoorbeeld, als een jonge duif niet exact aan de rasstandaard voldoet, wordt deze niet weg geselecteerd als deze duif al is toebedeeld aan een kind.

De fokker op zijn beurt wordt ook weer begeleid door het project. Hierbij heeft de kinderboerderij een rol wat betreft de duivenverzorging.

Wat betreft de activiteiten met de kinderen wordt in de loop van dit project een 'sierduiven-boekje' samengesteld. Hierin staan allerlei achtergrondinformatie over de verzorging, tentoonstellingen en dergelijke, maar ook suggesties voor activiteiten met de kinderen. De fokker hoeft dus niet altijd zelf te verzinnen wat hij deze week met de kinderen zal gaan doen. Waar natuurlijk de nadruk ligt op verzorgen, fokken en tentoonstellingen, kan ook wel eens een kijkje worden genomen bij een grote fokker in de omgeving of bij andere kinderboerderijen. Uiteindelijk leidt het project tot een voorbeeld wervingsfolder, een 'sierduivenboekje' en een leidraad voor het opzetten en onderhouden van een 'kinderclub' voor levend erfgoed.

Hoe gaat het in zijn werk

Komende zomer (2009) wordt gebruikt voor de werving van kinderboerderijen. Uit de aanmeldingen worden vier boerderijen verspreid over het

land geselecteerd. Daarna levert de NBS een lijst van kleindierverenigingen in de buurt van de geselecteerde boerderijen aan en eventueel geschikte fokkers. Het projectbureau zal dan in augustus en september gaan werven binnen de verenigingen. Hopelijk kunnen op 6 oktober dan alle geselecteerde kinderboerderijen en fokkers bij elkaar komen voor een eerste bijeenkomst.

De winter wordt dan gebruikt om hokken te plaatsen, kinderen te werven en andere voorbereidingen te treffen zodat in het voorjaar van 2010 de kinderclubs van start kunnen gaan. Na één seizoen zal een evaluatie plaats vinden en zullen eerdere genoemde uitgaven gemaakt worden. Dan kan daarna elke kinderboerderij die het wat lijkt zelf in samenwerking met een kleindiervereniging een dergelijke club opzetten, met dien verstande dat zij dan vrij zijn om dit zelfde te doen met andere (liefst) zeldzame rassen.

Enthousiast

Bent u bij het lezen van dit artikel enthousiast geworden, neem dan contact op met de NBS of het projectbureau. Laat het in ieder geval weten. Dit maakt de werving en selectie van de fokkers alleen maar makkelijker.

Nicole Schalkx

Projectbureau "Behoud Nederlands levend erfgoed"

06-29018540

nicole.schalkx@szh.nl

Meer info over de Stichting Zeldzame Huisdierrassen: www.szh.nl

Meer info over de Stadswerk Vakgroep Medewerkers Kinderboerderijen: www.stadswerk.nl/vmk

Meer info over de Stichting Kinderboerderijen Nederland: www.kinderboerderijen.nl

Meer info over de Nederlandse Bond van Sierduivenliefhebbers-verenigingen: www.sierduif.nl

Openhokdag perfecte promotie voor kleindierhouderij

Het is niet gemakkelijk om belangstelling te krijgen voor de kleindierenhouderij. Het is nog moeilijker om daarbij een brug te slaan tussen mogelijk geïnteresseerden en de plaatselijke kleindierenvereniging. De konijnen- en pluimveevereniging "De Sportfokkers Neer en omstreken" deed dat wel met een geslaagde openhokdag. Een flyer met een fraai uitgestippelde fietsroute langs vier hobbydierhouders werd huis aan huis bezorgd. Het resultaat mocht er zijn want honderden belangstellenden pakten de fiets door het Limburgse land. Zij bezochten de hobbyfokkers en kregen op ieder adres informatie over een verschillende diergroep. Dergelijke openhokdagen verdienen dan ook navolging als promotiemiddel.

Eenvoudig maar doeltreffend concept

Dat kracht vaak in eenvoud schuilt gaat, bleek met deze openhokdag. De vereniging "Sportfokkers Neer en omstreken" had een A4 tweezijdig bedrukt. Op de ene kant stond de fietsroute. Op de andere kant stonden de vier adressen waar iedereen welkom was. Bij de adressen stond bij een kleurenfoto met tekst aangegeven wat er te zien was. Vervolgens was in de straten de fietsroute voorzien van opvallende routebordjes. Daarmee was het kiezen van de verkeerde richting eigenlijk onmogelijk. De adressen waren aan de straatzijde duidelijk herkenbaar met vlaggen en borden van

Mooie duivenren met schitterende sierduiven sprak iedereen aan op 7 juni.

Iedere ren was perfect schoongemaakt en dan laat je een goede indruk achter.

Deze flyer werd huis aan huis bezorgd in de regio.

de vereniging. Op ieder adres werd je direct naar de tuin geleid. Daar vond men niet alleen mooie dieren, maar kreeg men ook uitleg. Iedereen werd hartelijk ontvangen met koffie en frisdrank. Iedereen voelde zich meteen welkom en dat was een belangrijke sleutel van het succes.

Doeltreffende presentatie en ruime informatie

Op alle adressen werden de konijnen, duiven, hoenders of dwerghoenders gepresenteerd. De presentatie was op allerlei manieren goed verzorgd. Er werd informatie aangeboden met brochures en flyers van de eigen vereniging, maar bijvoorbeeld ook van KLN, NBS en het Kleindier Magazine. Op een adres stond een doorzichtige broedmachine te draaien en kon men extra uitleg krijgen over de fok van pluimvee. Op een ander adres gaven dierenartsen uitleg over dierziektes. Op weer een volgend adres gaf een professionele pluimveehouder informatie over eieren en de kwaliteit daarvan. Op alle adressen kreeg men enthousiaste uitleg van de liefhebber zelf en de clubleden over het mooie van onze hobby. Het verschil in de informatieverstrekking op de diverse adressen maakten het bezoek aan alle adressen meer dan waard. Door de presentatie en informatievoorziening was de promotie doeltreffend.

Allerlei manieren informatie aanbieden is aansprekend en werkt zeer effectief als promotiemiddel.

Goed verzorgde hokken en dieren

Een belangrijk element vormden de aanwezige hokken en dieren zelf. Stuk voor stuk hadden de liefhebbers hun best gedaan om hun hokken en

Van ver kon men zien dat iedereen welkom was op de openhokdag.

dieren er fantastisch uit te laten zien. Het vraagt weinig voorstellingsvermogen om te weten dat een gepoetste konijnenstal of een mooie ren met fraaie sierduiven een lust voor het oog is. Ook de rennen met verschillende rassen grote hoenders en krielhoenders waren plaatjes. Dat sprak veel belangstellenden aan. Deze goede verzorging van de hokken en dieren was een belangrijke bijdrage aan het succes. Opvallend was dat niet alleen de hokken en de dieren er goed uitzagen. De siertuinen en moestuinen hadden eveneens extra aandacht gekregen. Dit maakte dat op alle adressen een mooi totaalplaatje van de liefhebberij werd gepresenteerd.

Veel bezoek, nieuwe leden en liefhebbers

De effectiviteit van deze andere manier van promotie maken, bleek uit het bezoekersaantal. Op alle adressen kwamen er op één dag honderden belangstellenden. Daaruit bleek dat de huis aan huis flyer voldoende aansprekend was. Daarnaast is door alle leden en met name door de liefhebbers die bezocht konden worden, de kleindierenliefhebberij positief uitgedragen. De kans dat konijnen- en sportvereniging "De Sportfokkers Neer en omstreken" nieuwe leden erbij krijgt als gevolg van deze openhokdag is behoorlijk vergroot. Daar ging het

Veel leden waren betrokken bij de stands en de uitleg.

met name om en die opzet is goed geslaagd. Kortom de opendag van De Sportfokkers van Neer en omstreken verdient navolging. De vereniging heeft zelf ook dit idee ontleend aan een andere vereniging. Onder het motto "beter goed gepikt dan zelf slecht bedacht" is het voor veel verenigingen te overwegen een dergelijke openhokdag te organiseren.

Je moet als vereniging ervoor zorgen dat je herkenbaar bent voor de omgeving.

Kleindierfokkersvereniging 'Nut en Genoegen Meppel e.o.'

organiseert op

16 en 17 oktober 2009

de open kleindiertentoonstelling

DE POORT VAN DRENTHE-SHOW

in de markthallen te Meppel

Gevraagd worden: hoenders, dwerghoenders, konijnen, cavia's, sierduiven, sier- en watervogels en oorspronkelijke duiven.

Vraagprogramma's verkrijgbaar bij:

TT-secretariaat: De Schuilplaats 29, 7943 CG Meppel
Telefoon 0522-256047

e-mail: poortvandrentheshow@hotmail.com

De inschrijving sluit 22 september

Open Tentoonstelling voor KONIJNEN EN CAVIA'S

op vrijdag 27 november en zaterdag 28 november 2009
in cultureel centrum 'GRUTTERSWEI'

Willemstraat 14, Oude Tonge (tel: 0187-641500)

Openingstijden: vrijdag van 20.00 uur tot 23.00 uur

zaterdag van 10.00 uur tot 17.00 uur

Entree is gratis

Sluiting der inschrijving is op 4 november 2009

Vraagprogramma's vanaf 9 oktober 2009 verkrijgbaar bij:

Tentoonstellingssecretaris: J.P. Boom, Wilhelminastraat 20
3255 BR Oude Tonge

Tel: 0187-641494 e-mail: jpboom@flakkee.net

Nederlandse Weners op de 17e Wiener-Club Vergleichsschau

Cees Vroegindewij was deze keer uitblinker in wit. Eén van zijn dieren behaalde U met 97 punten. Gerwin van Westerveld, Tonnie Oomen en Jaap Visser hadden de beste Nederlandse fokgroepen in zwart, blauw en wit. Bij de clubcompetitie eindigde Nederland op een keurige 12e plaats van de in totaal 21 deelnemende deelstaten. Tonnie Oomen keurde weer mee met de Duitse collega's en was betrokken bij de HEP-keuring.

De Vergleichsschau werd dit jaar gehouden op 11-12 oktober j.l. in Schwäbisch Hall, een prachtig stadje in de buurt van Heilbronn in de deelstaat Württemberg-Hohenzollern.

Mede door het prachtige weer was het goed te rijden. Vanaf de grens bij Venlo in ongeveer vijf uur. De dieren hebben door de goede verzorging niet te lijden gehad. In totaal waren 1.099 nummers ingeschreven, waarvan 271 fokgroepen, verdeeld over 114 blauw, 33 blauwgrijs, 27 zwart, 40 wit en 57 (konijn)grijs. Een fokgroep bestaat uit een vader of moeder met drie nakomelingen uit één nest of twee keer twee jongen uit twee verschillende nesten. De vier dieren uit deze fokgroep worden gelijktijdig gekeurd door vier verschillende keurmeesters onder leiding van een hoofdkeurmeester. Deze dient vooraf te worden geconsulteerd wanneer de keurmeester een dier een O of U wil geven. Sinds vorig jaar in Veenendaal wordt uitsluitend gekeurd door Wener-specialisten. Het effect is duidelijk merkbaar. Lukraak (hoge)punten (weg)geven is er niet meer bij. Bij dieren met het predikaat U komt 98 punten niet meer voor. In de clubcompetitie zijn de verschillen tussen de top drie en de rest minder groot geworden. Kortom het wordt hierdoor beter en spannender! Er wordt op punten gekeurd volgens de Duitse standaard. De puntenschaal werkt net zoals in Nederland met hele en halve punten, doch wijkt iets af van onze punten: U is 97 en hoger, F is 96.5 en 96, ZG loopt van 95.5 tot 94 en G van 93.5 tot 92 en zo verder. Minder dan 90 punten betekent een O. Deze puntenindeling wordt ook toegepast op de Europashow. Op de beoordelingskaart wordt een aantekening gemaakt wanneer de posities bouw en type, alsmede pels, vanaf 1.5 punten afwijkt en bij de overige posities is dit meer dan één punt. Positie 7 conditie en verzorging dient altijd te worden toegelicht bij puntenaftrek. Op deze wijze krijgt de fokker inzicht in de fouten van het dier en de opbouw van de beoordeling. De volledige omschrijving van de posities, zoals wij dat in Nederland gewend zijn, ontbreekt.

Excursie naar Guttenberg

Tijdens de keurdag op vrijdag is het gebruikelijk

dat de inzenders en partners, die uit alle delen van Duitsland afkomstig zijn, een rondreis door de streek maken. De organisatoren hadden het echter gelaten bij een stadsrondwandeling door Schwäbisch Hall. Dit trok maar weinig liefhebbers. De meeste Nederlanders zijn meegegaan met het gezelschap van Kurhessen, dat een eigen excursie had georganiseerd. Allereerst met de bus naar Neckarsulm waar we een boottocht hebben gemaakt op de Neckar naar het plaatsje Guttenberg. Hier hebben we een fokcentrum bezocht voor bedreigde vogelsoorten. Gedurende een uur durende voorstelling kregen we een vliegshow voorgeschoteld van verschillende soorten adelaars, valken en gieren, die in dit centrum worden gehouden en gefokt. De meeste adelaars worden teruggezet in de natuur. In Brabant en Gelderland worden nu ook broedparen aangetroffen, die oorspronkelijk via Nordrhein-Westfalen uit dit fokcentrum afkomstig zijn. Datzelfde geldt voor het spannetje witkopvisarenden uit de Oostvaardersplassen tussen Almere en Lelystad, die nu al voor het tweede achtereenvolgende jaar jongen hebben opgevoed. Een indrukwekkende show met dieren met machtige klauwen!

Daarna met de boot terug en vervolgens voor de lunch naar een wijngaard in Erlenbach. Behalve een heerlijke lunch met traditionele gerechten, werd de wijngaard bekeken. Pas geplukte druiven werden aangevoerd, daarna machinaal ontdaan van de trosjes, geperst en onder bijvoeging van gistingsproducten werd het druivensap getransporteerd naar grote stalen staande vaten. Na een rijpingsproces van één of meerdere jaren, worden de wijnen naar alle delen van de wereld geëxporteerd. Erlenbach is een traditioneel wijnbouwgebied dat al sinds de 12e eeuw bestaat en biedt werk aan vele wijnbouwfamilies al vele generaties lang.

Daarna zijn we met de bus teruggekeerd naar Schwäbisch Hall om de uitslagen te vernemen en de dieren te verzorgen. Via het mobieltje waren de meeste resultaten al bekend!

Verenigingscompetitie

In Duitsland heeft iedere deelstaat een Wenerclub en soms zelfs meerdere. Deze Wenerclubs houden op de Vergleichsschau een verenigingscompetitie. Per Wenerclub worden 11 dieren aangewezen voor de verenigingscompetitie, waarvan één met het slechtste resultaat afvalt.

In totaal namen 21 clubs deel. Nederland behaalde in deze competitie een 12e plaats met in totaal 961 punten, slechts vier punten achter winnaar Thüringen-Ost. In Veenendaal eindigden we vorig jaar als 6e, óók met vier punten achterstand. Kortom we handhaven ons goed. Het samenstellen van de clubcollectie blijft iedere keer een avontuur.

Met ons beste weten en kunnen wordt een keuze gemaakt, doch de Duitse keurmeesters kunnen er anders over denken. In de competitie hebben we last van de oorlengte van de witte dieren. In de Duitse standaard is vastgelegd dat de ideaalmaat tussen 10.5-11.5 cm is. Onze witte dieren worden daarom op de oorlengte tussen 12.5-13.0 cm gekort. Een half punt per dier is al vlug twee punten per fokgroep en dat is net het verschil tussen prijs en géén prijs, óók voor de verenigingscompetitie. Bij de andere kleurslagen speelt dit minder. De gemiddelde oorlengte bedraagt hier circa 12 centimeter en dan is het verschil met de Nederlandse dieren veel kleiner en wordt geen of nauwelijks puntenaftrek toegepast.

De Nederlandse deelname

In zwart maar één inzender. Gerwin van Westerveld behaalde 380 punten met vier ZG dieren. Twee zwarte dieren van Gerd Brüggmann, die Duits clubkampioen werd met 385.5 punten, zijn meegegaan naar Nederland evenals een blauwgrijze Wener van clubkampioen Dirk Wortmann. Door onze goede contacten die we met de Duitse fokkers onderhouden, is dit gelukkig mogelijk. Wijlen Jan Natter zou dit goedkeurend hebben gadegeslagen!

Bij de blauwe kleurslag meerdere Nederlandse fokgroepen met als winnaar Tonnie Oomen met 383 punten (3xF en 1xZG). Hij werd op de voet gevolgd door Ben de Jong met 381.5 punten (1xF en 3xZG), Geurt Roseboom 380.5 punten (1xF en 3xZG) en tenslotte Gert Bullinga met 377.5 punten (3xZG en 1xG).

In wit ten slotte vijf inzenders. Jaap Visser was hier de winnaar met 384.5 punten (4xF), gevolgd door Gerwin van Westerveld met 384 punten (3xF en 1xZG) en 382.5 punten (1xF en 3xZG), Rijk Pleijter 382 punten (2xF en 2xZG) en tenslotte Cees Vroegindewij óók met 382 punten (1xU, 1xF, 1xZG en 1xG). Het was jammer dat Cees een dier uit de derde maand moest meebrengen dat nog niet geheel op gewicht was. Anders zou hij ongetwijfeld véél hoger zijn gekomen. Toch een prachtig resultaat en de U neemt niemand hem af. De dieren van Dick de Boer waren door verharings absent. Om met deze show mee te kunnen doen, moeten de dieren in december en begin januari geboren zijn. Februari is echt te laat!

Op de zondagochtend werden tijdens het ontbijt de bekens per kleurslag aan de winnaars uitgereikt, die beschikbaar zijn gesteld door Cees Vroegindewij.

Opening en feestavond

Op zaterdag 11 oktober j.l. om 10.00 uur werd de show geopend. Dit is echt een Duitse traditie

met veel sprekers naar wie bijna niemand luistert. Vermakelijk om te zien en hoe moeten die sprekers zich voelen? Kortom van de opening heeft niemand last.

's Avonds om 19.00 uur begon de feestavond. Vooraf een koud en warm buffet voor de circa 300 gasten die aanwezig waren. Daarna dans en muziek, afgewisseld met een optreden van een tweetal dansgroepen en het plaatselijke muziekgezelschap met volksdans en schutterij. Heel gezellig en een goede gelegenheid om de contacten aan te halen.

Volgend jaar in Grafing bij München in Bayern. De volgende Vergleichsschau wordt op 10-11

oktober 2009 gehouden in Bayern. Dit is iets verder dan Schwäbisch Hall, doch nog altijd goed te doen met de auto. De Nederlandse deelname is aan enige slijtage onderhevig. Door overlijden en ouder worden kan de groep wel enige aanvulling gebruiken.

Het is een bijzondere ervaring om mee te doen met deze Duitse tentoonstelling. De resultaten mogen dan wat minder lijken, we moeten ons wel bedenken dat we wedijveren met de top van Duitsland, waar de liefhebberij oneindig veel maatjes groter is dan de Nederlandse. In zwart, blauw en blauwgrijs kunnen we veel goede dieren halen, die ons niveau verbeteren. Bij (konijn)grijs en wit moet je wat

voorzichtiger zijn. Overigens ben ik ervan overtuigd dat onze witte dieren in pels en reinheid de Duitse dieren overtreffen. Alleen kost het nog wat meer tijd om de Duitse fokkers te overtuigen. Een Nederlands dier werd overigens verkocht aan een Duitse fokker, dus het inzicht begint te groeien.

Daarnaast is het gezellig om mee te gaan met een groep Nederlandse fokkers met hun dames, die er een uitstapje van maken met voor elk wat wils.. Wie interesse heeft kan contact opnemen met het bestuur van de Nationale Wenerclub of met de coördinator van de Vergleichsschau, de heer Ben de Jong, tel. 0525-682434.

Nieuwtjes uit de wetenschap

Dr. Marcel AG van der Heyden

Parasietbestrijding met konijnen?

In veel landen van Noord-Afrika heersen een aantal ernstige ziekten die door parasieten worden veroorzaakt. Eén daarvan is cutane Leishmaniasis. Deze vorm van Leishmaniasis treft de huid, en daar waar de parasiet binnen is getreden ontstaan zweren die ernstige littekens achter kunnen laten. Er bestaat helaas geen vaccin tegen deze ziekte. De Leishmaniasis parasiet wordt overgebracht door de beet van een zandvlieg, een soort mug. Deze vliegen bijten mens en dier om hun bloed op te zuigen. Tijdens dat zuigen kan de Leishmaniasis parasiet door de vlieg op mens en dier overgebracht worden. En hoe meer zandvliegen er zijn, hoe groter de kans is dat je met de parasiet besmet wordt. De beste bestrijding is dus om deze vliegen zo min mogelijk met mensen in contact te laten komen. Een groep onderzoekers uit Tunesië heeft onderzocht of deze zandvliegen letterlijk om de tuin geleid kunnen worden door konijnen.

Eerst werd er gemeten hoeveel zandvliegen er 's nachts in de slaapkamers van een aantal huizen in twee Tunesische boerendorpen zaten. Dat waren er gemiddeld tussen de 20 en 50 per nacht. Daarna werden er konijnenholen gegraven binnen tien meter afstand van de slaapkamer en er werd een fokkoppel Nieuw-Zeelanders in ondergebracht. In de maanden daarna werd geteld hoeveel zandvliegen er in de slaapkamer en in het konijnenhol waren. Het bleek dat het aantal zandvliegen in de slaapkamer sterk afnam en dat het aantal zandvliegen in de konijnenholen sterk toenam. Met name als er ook keutels in het hol lagen.

De zandvliegen worden dus weggevoerd uit de slaapkamers van de mensen en kiezen voor het konijn om zich met bloed te voeden. De vraag daarna was natuurlijk of de konijnen ook geïnfecteerd konden worden door de parasiet en er op die manier juist

meer parasieten konden ontstaan. Dat gebeurde echter niet, de konijnen zijn niet gevoelig voor de parasieten en hadden er geen last van. En de parasieten vermenigvuldigden zich ook niet in de konijnen. Dit in tegenstelling tot knaagdieren zoals de vette zandrat (*Psammomys obesus*) en Shawi gerbil (*Meriones shawi*) die ook veelvuldig in de omgeving van de dorpen voorkomen en wel een geduchte bron van besmetting zijn.

Of deze manier van ziektebestrijding ook zal leiden tot minder gevallen van Leishmaniasis zal in een vervolgonderzoek uitgezocht worden.

De ziekte Leishmaniasis komt in onze streken gelukkig niet voor, maar wel in Zuid-Europese landen en de ziekte ruikt op naar het noorden. In onze streken worden konijnen door de gewone steekmug. Of in Nederland de steekmuggen ook weggevoerd worden uit de slaapkamers bij konijnenfokkers die hun dieren in de tuin houden is niet bekend, maar met dit onderzoek in gedachten zou dat best wel eens kunnen.

Bronnen

I. Chelbi, B. Kaabi, M. Derbali, S. Ben Hadj-Ahmed, K. Dellagi, E. Zhioua. Zooprofylaxis: Impact of breeding rabbits around houses on reducing the indoor abundance of *Phlebotomus papatasi*. Vector-borne and zoonotic diseases 8:741-747 (2008)

J.C. Dujardin, L. Campino, C. Cañavate, J.P. Dedet, L. Gradoni, K. Soteriadou, A. Mazeris, Y. Ozbek, M. Boelaert. Spread of vector-borne diseases and neglect of Leishmaniasis, Europe. Emerging Infection Diseases 14: 1013-1018 (2008).

De fokkonijnen worden in het uitgegraven konijnenhol gezet (foto Dr. Elyes Zhioua).

Een kijkje in het konijnenhol (foto Dr. Elyes Zhioua).

Alles Kids?!

Onder redactie van
Marjan Holmer-Vriezekolk

Kom in het hok

Hallo jongens en meisjes,

“Kom in het hok” is de kop van jullie Alles Kids pagina deze maand. Ben je al nieuwsgierig geworden waar we het deze keer over gaan hebben? Ja? Nou dat is dan precies de bedoeling van een tekst of anders gezegd KOP boven een artikel. Als de zogenaamde kop boven een artikel je al aanspreekt zul je het waarschijnlijk gaan lezen. De journalisten van de kranten zijn er erg goed in. Ze maken je met een spannende kop nieuwsgierig.

Dat is iets wat jullie ook met jullie klasgenoten kunnen doen, ze nieuwsgierig maken. Maak ze benieuwd naar je hobby, je mooie dieren, de jongen die je hebt en het plezier dat je eraan beleefd.

Nick Linders uit Venlo heeft zijn klasgenoten zoveel leuke verhalen verteld dat zijn klas bij hem thuis is komen kijken. En het was leuk! Veel plezier met zijn verhaal.

Nick's klasgenootjes kijken hun ogen uit.

Kijken maar vooral voelen aan verschillende soorten voer.

Hallo allemaal

Mijn naam is Nick Linders en ben 8 jaar oud en zit in groep 5 van de St. Sebastiaansschool in Velden. Samen met mijn vader, moeder, broertje Rens en zusje Anouk woon ik in Venlo.

Ik heb met mijn 4e verjaardag zwarte orpington krielen cadeau gekregen van mijn vader en moeder. Mijn vader had de orpington krielen van de Noordshow meegebracht. Nu fok ik dus orpington krielen en verder heb ik ook nog wat andere kleindieren. Ook zijn er bij ons thuis duiven te vinden en heeft mijn vader ook nog andere krielrassen. Met elkaar verzorgen we de dieren en samen gaan we naar tentoonstellingen. Mijn broertje Rens helpt mij ook vaak bij de verzorging van mijn dieren.

Ik heb enkele maanden geleden aan mijn hele klas een rondleiding bij ons thuis gegeven. Daarbij heb ik van alles verteld over de kleindiersport. Dat

Papa Leon verteld over eieren.

kwam omdat ik een keertje had opgeschreven welke dieren we thuis allemaal hebben. Mijn meester heeft deze lijst op het schoolbord gehangen. Hij vroeg of we een keertje met de hele klas bij ons thuis konden komen kijken. Ja, natuurlijk! Na een half jaar was het dan zover. Ik had thuis alle hokken nog eens extra gepoetst. Ook hebben we alle soorten eieren laten zien. Van kriel tot grote kip. Van duiveneieren tot die van een pauw. Om mijn klasgenootjes goed te kunnen laten zien wat de dieren eten heb ik alle soorten voer in aparte bakjes op een tafel gezet om het goed te kunnen laten zien. Uiteraard heb ik de broedmachine getoond en natuurlijk alle gewonnen prijzen.

Mijn meester, de klasse assistente en de moeder van één van de kinderen en natuurlijk al mijn klasgenootjes vonden het hartstikke leuk en interessant.

Veel kinderen zouden ook best graag dieren willen hebben maar ze hebben er niet altijd genoeg plaats voor. Dat is jammer. We hebben ook verteld dat je altijd goed voor je dieren moet zorgen, ook als je er een keertje geen zin in hebt of het slecht weer is. Het leukste vond iedereen de kuikentjes. Alle kinderen wilden ze vast houden.

Veel groetjes en misschien wel tot ziens op een kleindiershow.
Nick.

Onderneem actie voor Dierendag

Ook enthousiast geworden door het initiatief van Nick Linders? De volgende maand, op 4 oktober om precies te zijn, is het weer dierendag. Een mooie gelegenheid om iets op touw te zetten voor je klas of je school. Samen met je ouders of de mensen uit je vereniging maak je een leuk plan. Als je zelf bijvoorbeeld konijnen hebt kun je in de tuin een paar kooien opzetten met daarin verschillende soorten kippen of duiven enzovoort. Op deze wijze kun je op 1 plaats toch meerdere diersoorten laten zien.

Een tijdelijke dierentuin dus. Vertel je klas over het plezier dat je hebt met je dieren en op welke wijze zij verzorgd moeten worden. En als je kippen goed gelegd hebben en je hebt veel eieren, laat je klasgenoten, meesters en juffen een lekker vers eitje proeven. Je moeder wil er vast wel en aantal koken of bakken. Met een paar boterhammen en een glas ranja erbij heb je zo een gezellige picknick bij je thuis. Je kunt er ook nog een lesje "gevulde eieren maken" op laten volgen. Zo is er voor elk wat wils.

De volgende maand, op 4 oktober is het dierendag zoals gezegd. De ultieme gelegenheid je klas bij je thuis uit te nodigen. Maak er wat leuks van!

Graag horen we hoe het jullie is vergaan. Dus mail je reacties naar Alles Kids, marjan.holmer@hetnet.nl Graag met leuke foto's die minimaal 700 KB groot zijn. En wie weet kom je met je verhaal op deze pagina te staan. Succes!!

"Kom in het hok", zou ook een prima slogan zijn voor een te organiseren open dag door uw plaatselijke vereniging. Met "kom in de kas" scoort de tuinbouw immers al jaren. Dus waarom zouden wij dat ook niet kunnen met "Kom in het hok".

Zet bij u in de buurt een leuke fietsroute uit langs een aantal interessante fokkers. Onderweg kunt u liefhebbers laten kennismaken met zoveel mogelijk verschillende diergroepen. Je zou kunnen denken aan een stop bij een konijnen-caviafokker, een hoenderfokker, een duivenliefhebber en iemand met sier- en watervogels. Zie daar "Kom in het hok" is geboren. De plaatselijke

Zorg voor enthousiaste begeleiders met feeling voor de jeugd dan zal thuis alles haarfijn worden na verteld.

media zal op een nieuw initiatief direct inspringen. Maak een leuke foto vooraf en elk huis aan huis krantje zal het voor u plaatsen. Meer weten? Er zijn al clubs die dit concept gebruiken zoals "De sportfokkers Neer en omstreken". Neem eens contact op!

Schoolklassen op de show

Met je klas naar de show is leuk maar zelf meedoen, is helemaal top!

Jeugdleden van Nederland opgelet! Ook jouw club heeft vast binnenkort haar jaarlijkse kleindierententoonstelling. Zou het niet leuk zijn om daar met je klas een bezoekje aan te brengen? Zeker weten dat ze nog nooit zoveel verschillende soorten konijnen of kippen bij elkaar hebben gezien. Vraag bij je vereniging of daar een mogelijkheid voor is en stel het eens voor aan je meester of juf. Er zijn verschillende scholen die jaarlijks een mooie show in hun eigen dorp of stad bezoeken. Om het extra leerzaam te maken zijn er vast fokkers die wel het één en ander kunnen vertellen over de dieren.

Het Groenhorst college Ede ging in oktober 2008 op bezoek bij de Kernhemshow in Ede. Docent Annet Rap schreef ons hierover een kort berichtje. De leerlingen gingen met z'n allen op de fiets. Zij kregen een opdracht mee en de leerlingen gingen als echte speurneuzen over de show. Er moesten vragen worden beantwoord over de verschillende rassen, beoordelingen, kleurslagen enzovoort. Daarnaast was er een opdracht waarbij ze één van de dieren moesten natekenen. Dit was een moeilijke opdracht maar uiteindelijk zijn er mooie tekeningen gemaakt.

Het bezoek was een groot succes. Docent Annet schrijft: "Ik wil EPV Ede bedanken dat we als school de Kernhemshow mochten bezoeken. Graag tot volgend jaar."

Lachspiertraining

Waarom kan een ei niet bevriezen?
Antwoord: Omdat er een dooier in zit

24ste Flevoshow Dronten

Open tentoonstelling in de Flevo-manege
te Dronten op 6 en 7 november 2009

Onder de inzenders worden prachtige prijzen verloot

Vraagprogramma's verkrijgbaar bij
tent.secr.de heer J.M. de Jager, Hondsrug 130,
8251 VW Dronten, tel: 0321-315474
E-mail: jmdejager@chello.nl
Internet: www.kdsoostelijkflevoland.nl

(vanaf sept is hier ook het vraagprogramma te lezen)

Organisatie: Kleindierensportvereniging Oostelijk Flevoland

Fa. Florijn-Lusink vof

Slotsdijk 14
7261 SB RUURLO
Tel.: 0573-491242
Fax: 0573-491222

- * Broedmachines en accessoires
- * Kleindiermaterialen
- * Overspanningsnetten
- * Gaas en toebehoren
- * Vangkooien

E-mail: info@florijn-broedmachines.nl
Internet: www.florijn-broedmachines.nl

Speciale actie:

Uit voorraad leverbaar:

Tentoonstellingskooien voorzien van de beschermende grijze poedercoatinglaag. Werkelijk een fantastische kwaliteit, met halve schuif en RVS beugeltjes. Compleet met onderbak van 9mm Merantie, randen zijn van gewolmaniseerde latten, in verstek gezaagd en voorzien van hoeklijp.

In de volgende maten leverbaar:

40x40 in 2, 3 en 5 delige uitvoering;
50x50 in 1, 2 en 4 delige uitvoering;
65x50 in 3 delige uitvoering;
65x65 in 1, 2 en 3 delige uitvoering.

Bij voldoende belangstelling zijn op bestelling leverbaar de maten 75x75 en 110x110 in 1 delige uitvoering met halve schuif.

Prijzen op aanvraag en franko af Amersfoort.
Bij grotere afname zijn kortingen mogelijk.

**Amersfoortse
Kleindieren
Vereniging**

Activiteiten AKV

- Organisator Centrum Show Amersfoort
 - Verkoop van tentoonstellingskooien en -materialen
 - Clubgebouw voor vergaderingen, fokkersdagen en andere bijeenkomsten
- Dé locatie voor het houden van vergaderingen, fokkersdagen en andere bijeenkomsten

Secretaris: **Jan Kamps**
Atlas 20, 3824 MC Amersfoort
Tel.: 033-4617067
Fax : 033-4542155
E-Mail: jan.kamps@solcon.nl

KERNHEMSHOW

Open tentoonstelling

22 t/m 24 oktober 2009

in sporthal De Peppel te Ede
ongetopt 1500 dieren

1919 - 2009 = 90 jaar !

Clubshows van:

- BKU club (Brabanter, Kraaikop, Uilebaard)
- Hollandse Hoenfokkersclub
- Diverse districtshows hoenders en konijnen

Uitstekend keurmeesterscorps en prijzenschema

Vraagprogramma verkrijgbaar bij:

P. Bouw, Harnsesteeg 14, 6721 NH Bennekom
Tel. 0318-416789, e-mail: epvede@planet.nl
ook te downloaden via: www.epvede.nl

Sluitingsdatum inschrijving: 3 oktober 2009

EUREGIO SHOW

Op 20, 21 en 22 november 2009

In de Bocholter Aaseehalle

Grote kleindierenshow

Locatie: in de Aa-See-Halle in Bocholt (D)
Hochveldstrasse 54

Voor informatie of vraagprogramma's:

Dhr H.J. Lubbers Eligiusstraat 37
7121 EB Aalten tel 0543471832
E-mail: basia.henk@kpnplanet.nl

www.euregioshow.eu

Sierduivenkeurmeesters twee dagen bijeen te Beek

**Tekst: Theo Werkhoven,
foto's: Wim Halsema**

Ieder jaar in de maand mei treffen de sierduivenkeurmeesters elkaar tijdens een tweedaags congres om elkaar bij te praten en om de kennis over een aantal duivenrassen uit te breiden. Op 8 en 9 mei 2009 was 'Hotel Zonneheuvel' te Beek, gelegen in het fraaie Montferland, wederom het gezellige ontmoetingscentrum.

Het oude bestuur achter de tafel: vanaf links: Klaas Nicolaj, Wim van Zijl, Geert de Vries jr., Theo Werkhoven en Hennie Schwarz.

Jaarvergadering

Even na 14.00 uur opent voorzitter Wim van Zijl de vergadering van de sierduiven keurmeestervereniging (SKV) met een hartelijk welkom aan de aanwezigen op het jaarlijkse congres. Hij stelt vast dat er sprake is van een goede opkomst en vraagt zich daarbij af of dat wellicht een gevolg is van het 'Handvest voor de sierduivenkeurmeester'. Wat ook opvalt, is dat de vergaderruimte van Hotel Zonneheuvel is voorzien van fraai nieuw meubilair, dus met onze locatie gaat het blijkbaar ook goed. Een bijzonder woord van welkom is er voor erelid J. de Jong, vervolgens een flinke delegatie van de NBS te weten: voorzitter J.J. Bulte, toekomstig voorzitter Th. Laming en de heren J. de Wit en C. Schoonenberg, B. van der Wal namens de konijnen keurmeesters (KKV) en J.D. van Doorn namens de FK.

Het afgelopen jaar werd het keurmeester corps uitgebreid met 2 personen, namelijk de heren H. Kromkamp en K. Lewin. En onlangs zijn 4 personen geslaagd voor het theoretische gedeelte van de opleiding tot sierduivenkeurmeester, het betreft de heren W. van Rooijen, J.M. Verdeuzeldonk, E. Jeurissen en T. Westerhuis. Het is goed te constateren dat deze 'nieuwe' keurmeesters hier aanwezig zijn tijdens dit congres.

Voorzitter van Zijl wil graag even stilstaan bij de passage in de notulen over 'Het handvest voor de

sierduivenkeurmeester'. Volgens het FK reglement wordt de bevoegdheid van een keurmeester iedere 3 jaar 'stilzwijgend' verlengd. In het handvest wordt gesteld dat de keurmeester geacht wordt 75% van de bijscholingsbijeenkomsten bij te wonen met name geldt dat voor de A-keurmeesters. Tijdens de open keurdag in februari waren meerdere keurmeesters zonder kennisgeving afwezig. Ook vandaag zijn er weer 9 leden die niets van zich hebben laten horen. Als de NBS straks handelt volgens

Ook van bestuurslid Hennie Schwarz wordt na 14 jaar afscheid genomen.

dit handvest dan krijgen de keurmeesters die niet aan deze 75% regel voldoen, het erg moeilijk met het verlengen van hun bevoegdheid. 'Zich afmelden als men niet kan komen, is toch wel het minste wat men kan doen', volgens voorzitter van Zijl. Verder zegt de voorzitter benieuwd te zijn hoe en wat het NBS bestuur hierover gaat beslissen.

De voorzitter komt even terug op de open keurdag van 7 febr. jl. Hier vroeg een van de aanwezige gasten, de heer S. Nader, of hij kort zijn meegebrachte Afghaanse duiven (Kaftar Afghani) mocht bespreken en of het mogelijk was om een standaard van dit ras te maken om deze dieren in de toekomst te kunnen exposeren. In Afghanistan is, volgens de spreker, een groot gedeelte van de bevolking analfabeet, vandaar dat er weinig of niets op papier staat. De kennis en de raskenmerken van de duiven worden dus voornamelijk mondeling overgedragen. Hij verraste de aanwezigen met een enthousiast en interessant verhaal en vooral met zijn meegebrachte opvallend getekende Afghaanse duiven. Vaak zijn deze dieren ook nog voorzien van opvallende ringen en andere versierselen. De heer J. H. Schipper, secretaris van de standaardcommissie, gaf uitleg welke weg er voor erkenning van een nieuw ras bewandeld dient te worden en zegde de heer Nader zijn medewerking toe, ook over het toestaan van versierselen. De aanwezige keurmeesters reageerden erg positief op de voordracht van de heer Nader.

Sierduivenkeurmeesters twee dagen bijeen te Beek

Geert de Vries jr. wordt bedankt voor zijn langdurige inzet van 35 jaar voor de SKV en wordt benoemd tot erelid.

Bestuursverkiezing

Penningmeester Klaas Nicolaj en vice-voorzitter Theo Werkhoven zijn statutair aftredend en stellen zich beiden herkiesbaar. Aangezien er zich geen tegenkandidaten hebben aangemeld wordt voorgesteld om beide heren voor de komende drie jaar te herbenoemen. De vergadering stemt hier met een luid applaus mee in.

Algemeen secundus Hennie Schwarz en secretaris Geert de Vries jr. hebben beiden te kennen gegeven dat ze van de mogelijkheid gebruik willen maken om tussentijds af te treden.

De voorzitter bedankt de heer Schwarz voor zijn goede inbreng gedurende de 14 jaar dat hij deel uitgemaakt heeft van het SKV bestuur. Ook zijn 'Amsterdamse' humor was vaak een aangename en zeker ook voor de sfeer, een belangrijke factor.

In zijn dankwoord aan dhr. de Vries jr. zegt de voorzitter dat hij het genoeg heeft gehad om mee te maken dat deze zich ging bezighouden met de computer. Op zijn beurt merkt de scheidende secretaris onder andere op dat hij de meeste voorzitters heeft overleefd, de heren J.B. Ritzema van Ikema, B. Mulder, J. Klein Sprokkelhorst, J. de Jong en W. van Zijl. Volgens zijn eigen zeggen is hij ergens in de jaren zeventig door voorzitter Ritzema van Ikema benoemd tot notulist en even later tot secretaris van de SKV.

(Nb. Geert de Vries trad in 1974 tot het dagelijkse bestuur van de juist opgerichte sierduivenkeurmeestersvereniging (SKV) toe, dat toen uit 5 leden bestond). Volgens de voorzitter heeft hij gedurende die 35 jaren bij bijna ontelbare gelegenheden de KV prima vertegenwoordigd.

72. Overzicht van een deel van de aanwezigen, links dhr. B. van der Wal van de konijnen keurmeestersvereniging.

Tenslotte deelt de voorzitter mee dat hij namens het bestuur de vergadering wil voorstellen om Geert de Vries jr. voor zijn vele verdiensten voor de KV te benoemen tot erelid van de Keurmeestersvereniging. De vergadering is het met dit voorstel eens, getuige het luide en langdurige applaus. Vervolgens wordt hem de onderscheiding opgespeld.

Omdat er twee bestuursleden aftreden, moesten er nieuwe kandidaten gezocht worden. De heren Martin Treffers en Roy Arbeider zijn hiervoor benaderd. Beiden hebben zich voor een bestuursfunctie beschikbaar gesteld. Aangezien er zich geen tegenkandidaten hebben aangemeld, stelt de voorzitter aan de vergadering voor om Martin Treffers te benoemen als de nieuwe secretaris en Roy Arbeider (voorlopig) als algemeen secundus.

Uitreiking speldjes 25 jaar keurmeester

Er zijn dit jaar geen keurmeesters die hun 25-jarig jubileum kunnen vieren. Echter in 2008 was Klaas Nicolaj verhinderd om zijn speld in ontvangst te nemen, zodat ook hij zijn verdiende jubileumspeldje, vergezeld van enkele lovende woorden van de voorzitter en applaus van de vergadering, krijgt opgespeld.

Examencommissie

Voorzitter Gerhard Kelderman geeft aan dat er niet zo veel te melden is. Afgelopen jaar hebben 5 liefhebbers deelgenomen aan het theoretische gedeelte voor de opleiding tot sierduivenkeurmeester. Van deze 5 slaagden er 4. Nogmaals wordt de nadruk gelegd op het feit dat het belangrijk is voor de beginnende keurmeesters dat zij moeten proberen om zo snel mogelijk hun bevoegdheden uit te breiden tot een 'volle' groep. Hierdoor wordt de kans vergroot dat je door een speciaalclub wordt voorgedragen en door een tentoonstelling wordt gevraagd. John Hartman merkt op dat het mooi is dat er 4 nieuwe kandidaat keurmeesters zijn geslaagd, maar maakt zich wel enige zorgen over het feit dat er maar weinig keurmeesters voor uitbreiding van hun bevoegdheden zich hadden opgegeven.

Standaardcommissie

Voorzitter Rob Joosten somt enkele zaken op waar de commissie het afgelopen jaar zich mee bezig heeft gehouden:

- De Chinese meeuw valt voortaan onder de structuurduivenrassen en dus niet meer onder de groep van de meeuwenrassen.
- Het voorstel van de standaardcommissie om bij specifieke sierduivenrassen versierselen toe te staan is overgenomen door het NBS bestuur en wordt ingebracht op de Alg. Vergadering. Het plan is om deze versierselen in de toekomst in de standaard van het ras op te nemen.
- Ook is met het NBS bestuur gesproken om vlieg(sier)duivenrassen toe te laten op tentoonstellingen en ze naar een (nieuwe) standaard te keuren. Jouke van de Siepkamp denkt daarbij bv. aan de Takla tuimelaar, deze is reeds erkend geweest en even later weer afgevoerd.
- Met betrekking tot de standaard gaat de com-

Rasbespreking

missie de afbeeldingen van de rassen laten digitaliseren, te beginnen in 2010. Dit betekent dat na 6 jaar alle standaarden zijn voorzien van een digitale afbeelding van het ras.

- Arie Bood vraagt de commissie of de populaire Gelderse Slenk een eigen standaard krijgt naast die van de Groninger Slenk. Hans Schipper antwoordt hierop dat de eerste stappen reeds zijn gezet en dat de Gelderse Slenk onlangs al 'als proef' geëxposeerd werd. Misschien zou er onderscheid gemaakt kunnen worden in een vliegklasse en een showklasse. Er wordt gewerkt aan een standaard en het ziet er naar uit dat het ras op de komende bondsshow ter erkenning wordt voorgedragen.

Rasbespreking

Vervolgens worden op de vrijdagavond de rasbesprekingen gehouden van:

De Neurenberger Zwaluw

- door de heer J.H. Schipper.

De Show Racer

- door de heer J. de Poel.

De Weense Middensnavelige Tuimelaar

- door de heer R. Ojevaar.

Zaterdagmorgen even na 9.00 uur zijn de meeste stoelen weer bezet en heet voorzitter Wim van Zijl alle aanwezigen (en enkele nieuwkomers) van harte welkom. Vervolgens blikt hij kort terug op de prettig verlopen vergadering op vrijdag, op de meest belangrijke behandelde agendapunten en op de 3 leerzame en interessante rasbesprekingen.

Voor vandaag staan de volgende rasbesprekingen op het programma:

De Gorguero Kropper

- door de heer P. Rijsdam.

De Carrier

- door de heer H. Voerman.

De King

- door de heer J. van de Siepkamp.

De voorzitter geeft vervolgens het woord aan de eerste spreker de heer P. Rijsdam.

Na de rasbesprekingen bedankt de voorzitter alle sprekers op deze bijeenkomst en merkt op dat velen de leerzame documentatie die bij de meeste besprekingen wordt uitgegeven, bijzonder op prijs stellen.

Alvorens over te gaan tot de sluiting van het congres komt voorzitter van Zijl nog even op enkele zaken terug. Naar aanleiding van zijn eerdere opmerkingen over 'het handvest van de keurmeester' komt nogmaals ter sprake dat een aantal keurmeesters dit weekeinde niets van zich heeft laten horen. Deze informatie wordt bij de NBS neergelegd en er rest ons niets anders dan het antwoord af te wachten. Verder blijkt dat de bevoegdheden van keurmeesters op de FK site niet allemaal te kloppen, hopelijk wordt dit snel gecorrigeerd.

Afsluitend bedankt de voorzitter alle genodigden, leden en sprekers die tijdens dit congres aanwezig waren en wenst iedereen alvast een goed keurseizoen toe in de komende periode.

Jos de Poel toont de aanwezigen hoe de kop van een Showracer dient te zijn.

Een bevlogen Rob Ojevaar had manden vol duiven mee genomen voor zijn rasbespreking.

Hans Schipper besprak opnieuw een ras uit de grote groep der kleurduivenrassen.

Jouke van de Siepkamp wist de aanwezigen te boeien met zijn bespreking van de King.

Han Voerman besprak op een leuke manier de Carrier, naast hem staat een schilderij van het ras.

Peter Rijsdam besprak zijn ras de Gorguero kropper, hier staat hij bij een afbeelding van 'El Pirato'.

www.kleindierliefhebbers.nl

Voorzitter

J.M. Puttenstein
Brinkstraat 67, 6721 WS Bennekom
Tel. 0318-417998
E-mail: voorzitter@kleindierliefhebbers.nl

Secretaris

A.P.J. Goossens
Poetbus 72, 5324 ZH Ammerzoden
Tel. 073-5994240 Fax 073-5994993
E-mail: secretaris@kleindierliefhebbers.nl

Penningmeester

E. van de Waardt
Meentsteeg 8, 3951 KH Maarn
Tel. 033-2861444
E-mail: penningmeester@kleindierliefhebbers.nl

Centrale ledenadministratie KLN

Nederlandse Kleindierenpublicatie BV
Harnsesteeg 14, 6721 NH Bennekom
Tel. 0318-416789 Fax 0318-430861
E-mail: administratie@kleindiermagazine.nl

KLN berichten

www.kleindierliefhebbers.nl

Praktijkdagen: Verenkeurmeesters

Zaterdag 3 oktober is er voor beginnende en aspirant-hoenderkeurmeesters een praktijkdag.

Tijdens deze dag wordt concreet ingegaan op het praktisch examen, dat in januari a.s. tijdens de Noord-show wordt gehouden.

Ook wordt ingegaan op allerlei facetten, die men als keurmeester in de praktijk van het keuren tegenkomt.

De ervaring heeft geleerd, dat deze dag voor velen leerzaam is.

De dag staat open, voor allen die in januari a.s. voor het eerst examen hopen te doen, en voor deelnemers aan de opleidingscursus voor hoenderkeurmeesters. En bij voldoende ruimte voor hoenderkeurmeesters die deze dag uit belangstelling willen meemaken.

Vervolg dag versnelde cursus keurmeester patrijzen, kwartels, en francolijnen.

Op deze zaterdag, 3 oktober is ook de vervolg dag van deze opleiding.

De dag is op de eerste plaats bedoeld voor de deelnemers aan deze cursus, die nog geen keurmeester zijn. Aan hen zal de meest relevante theorie over het keuren van deze dieren worden aangeboden.

Ook het item: omgaan met kritiek staat op het programma.

Tevens zullen er op deze dag dieren van deze diergroepen aanwezig zijn, zodat de aanwezigen hiermee praktische keur- en examenervaring kunnen opdoen.

De cursus is verplicht voor de bovengenoemde aspirant keurmeesters, maar ook de deelnemers aan deze opleiding, die al een keurbevoegdheid hebben, zijn van harte welkom.

De dag start voor alle groepen om 8:30 uur.

Als tegemoetkoming in de kosten wordt een bijdrage van € 10 gevraagd.

In de praktijkschool is geen catering aanwezig. Daarom vragen wij de deelnemers een lunchpakketje mee te nemen. Voor koffie etc. wordt gezorgd.

De opleidingsdag wordt gehouden in de praktijkschool te Barneveld.

Wilt u deelnemen: aanmelden vóór 20 september bij:

G.W. Tesselaar, Spanbroekerweg 112a,
1715 GS Spanbroek. Tel: 0226 351990
e-mail: g.tesselaar@quicknet.nl

Shop pelsdieren

Er zijn weer voorbedrukte kaarten voor de puntenkeuring van de konijnen beschikbaar. Deze waren even niet meer voorradig, maar nu kan Pieter Boskma ze weer volop verspreiden. U kunt ze bij hem bestellen via mail materiaalbeheer@kleindierliefhebbers.nl of telefoon 0512-518847. Ook zijn er weer blanco, voorgeperforeerde kaarten beschikbaar voor de computerprogramma's.

De puntenkeuring voor de cavia's en kleine knaagdieren is nog één seizoen uitgesteld. Om het mogelijk te maken voor verenigingen, keurmeesters en fokkers om de zo belangrijke praktijkervaring met de puntenkaart op te doen, gaan we digitale versies beschikbaar stellen die dan door de vereniging op de blanco, voorgeperforeerde kaarten afgedrukt kunnen worden.

Bij enigszins voldoende belangstelling laten we een kleine serie voorbedrukte kaarten maken voor pakketjes van 25 vel (is 75 kaarten). Omdat er geen verschil is in de neutrale basisomschrijving van de posities kan voor beide diergroepen één kaart worden gebruikt waarbij dan, om te voorkomen dat deze kaart per ongeluk voor konijnen wordt gebruikt, in de kop dan komt te staan "Cavia's / Kleine knaagdieren". Wat niet van toepassing is kan dan worden doorgehaald. Verenigingen en showorganisaties moeten dan wel voor **26 september** een bericht sturen naar Pieter Boskma!

NBS berichten

Mededeling betreffende NBS prijzen

Ook in het tentoonstellingsseizoen 2009-2010 worden op de tentoonstellingen van de bij de NBS aangesloten verenigingen en tentoonstellingsorganisaties de onderstaande NBS-prijzen beschikbaar gesteld.

1. per keurmeester die minimaal 50 sierduiven te keuren heeft één K-prijs van € 6,00 voor de fraaiste sierduif van zijn keuring.
2. per 25 ingeschreven sierduiven één R-prijs van € 4,00 ter vrije beschikking van de keurmeester.

Voorwaarde hierbij is dat de Bondscontributie t/m 2009 betaald moet zijn. Is dat niet het geval dan wordt die contributie door de penningmeester van de NBS in mindering gebracht op het bedrag dat aan u voor toegekende NBS-prijzen moet worden uitbetaald.

U dient de onder punt 2 genoemde R-prijzen volgens onderstaande tabel toe te laten kennen.

Hierbij dient te worden uitgegaan van het totale aantal ingeschreven sierduiven, en dus niet van het aantal dat door iedere keurmeester wordt gekeurd.

van 1 - 12	sierduiven: geen prijs
van 13 - 37	sierduiven: 1 prijs
van 38 - 62	sierduiven: 2 prijzen
van 63 - 87	sierduiven: 3 prijzen
van 88 - 112	sierduiven: 4 prijzen
enz.	

U hoeft hiervoor genoemde K- en R-prijzen niet van te voren aan te vragen.

Wel dient in het vraagprogramma voor uw tentoonstelling de onderstaande tekst te worden opgenomen of verwezen te worden naar de NBS-prijzen, die onder nummer 5000 en 5001 in de Almanak van de FK zijn vermeld.

NEDERLANDSE BOND VAN SIERDUIVENLIEFHEBBERS-VERENIGINGEN NBS

Secr.: R. Bijkerk, Rosa Caninalaan 9, 9674 EC Winschoten. Telefoon 0597-414314

De NBS stelt op deze tentoonstelling de volgende prijzen beschikbaar:

1. per keurmeester die minimaal 50 sierduiven te keuren heeft één K-prijs van € 6,00 voor de fraaiste sierduif van zijn keuring.
2. per 25 ingeschreven sierduiven één R-prijs van € 4,00 ter vrije beschikking van de keurmeester.

Deze prijzen worden via de organiserende vereniging/tentoonstellingsorganisatie aan de winnaars uitbetaald.

Direct na verschijning van het vraagprogramma voor uw tentoonstelling dient hiervan een exemplaar aan de penningmeester (dhr. J.D. van Doorn, Postbus 253, 4330 AG Middelburg) van de NBS gezonden te worden.

Ook dient gelijk na uw tentoonstelling een catalogus van die tentoonstelling aan voornoemde penningmeester gezonden te worden.

In afwijking van wat in het Tentoonstellingsreglement van de FK vermeld is hoeft u geen vraagprogramma en catalogus aan het Ringenbureau van de NBS te zenden.

www.sierduif.nl

Voorzitter

Th. A.M. Laming
Nieuwstraat 138, 5126 CH Gilze
Tel: 01610-454973
E-mail: th.laming@wxs.nl

Secretaris

R. Bijkerk
Rosa Caninalaan 9, 9674 EC WInschoten
Tel.: 0597-414314
E-mail: rbijkerk@sierduif.nl

Penningmeester

J.D. van Doorn
Postbus 253, 4330 AG Middelburg
Tel: 0118-636309
Giro: 45 55 17 t.n.v. NBS Utrecht

Bureau Fokkerskaarten en Ringenbureau

Laguitensebaan 36, 4891 XR Rijsbergen
Tel: 076-5963400
E-mail: ringenbureau@sierduif.nl
Voor ringen: giro 2144709 t.n.v. Ringenbureau NBS te Rijsbergen

Let op:

Van tentoonstellingen waarop NBS ere-certificaten ter beschikking worden gesteld, dient ook een exemplaar van de catalogus gezonden te worden naar de secretaris van de NBS (zie hiernaast)

Aanvraagformulieren voor NBS-prijzen zijn/worden per post toegezonden aan de tentoonstellings organiserende verenigingen/organisaties die lid zijn van de NBS.

Indien door de FK aan u vergunning is verleend voor het organiseren van meer dan één tentoonstelling, dan verzoeken wij u dat aanvraagformulier te kopiëren voor de aanvragen voor de op de andere tentoonstelling(en) toegekende NBS-prijzen.

U dient dat aanvraagformulier volledig in te vullen en direct na uw tentoonstelling aan de penningmeester van de NBS, de heer J.D. van Doorn, Postbus 253, 4330 AG Middelburg, te zenden. Formulieren die ná 30 april 2010 worden ontvangen, worden niet meer in behandeling genomen.

Indien door u aan bovengenoemde voorwaarden is voldaan, worden de op uw tentoonstelling toegekende NBS-prijzen, eventueel onder aftrek van de door u verschuldigde Bondscontributie, binnen 2 weken aan u overgemaakt. U dient de NBS-prijzen zelf aan de winnaars uit te betalen.

Verenigingen/organisaties op wiens tentoonstellingen NBS ere-certificaten ter beschikking worden gesteld, ontvangen hierover aanvullende, schriftelijke instructies.

Persbericht

Bondsshow NBS onder één dak met bondsshow KLN.

Sinds enige tijd gaan er geruchten dat de bondsshow van de NBS en de Bondsshow KLN van konijnen, cavia's en kleine knagers, gezamenlijk bij Avicorni worden ondergebracht.

Aangezien hierover geen enkele besluitvorming had plaats gevonden, heeft de NBS ervoor gekozen om niet op deze geruchten te reageren, zolang er geen beslissing is genomen. Thans kunnen wij het volgende berichten.

Na zorgvuldig overleg met alle betrokkenen heeft de NBS gehoor gegeven aan het verzoek van Avicorni om in te stemmen met het verplaatsen van de bondsshow naar een nieuwe tentoonstelling eind januari.

Uit het overleg met de Koninklijke Vereniging Avicultura, bij welke vereniging de NBS haar bondsshow had ondergebracht, bleek dat het voortbestaan op wat langere termijn van de tentoonstelling Avicorni erg onzeker was geworden.

Door de bekende gebeurtenissen bij KLN kwam alles in een stroomversnelling. De KleindierenExpo (KdE) zou als gevolg van deze gebeurtenissen zeker geen doorgang kunnen vinden. De knowhow en de uitvoeringsorganisatie zijn echter volledig behouden gebleven. Door Avicorni en KdE zijn daarom de handen ineen geslagen met het doel een show van internationale allure in het midden van het land voor de kleindierliefhebberij in zijn geheel te behouden. Men heeft het voor elkaar gekregen om een concept te ontwikkelen voor een tentoonstelling die levensvatbaar zal zijn. Daarbij

zijn het onderbrengen van de bondsshow van de NBS alsmede een bondsshow van KLN (konijnen, kleine knagers e.d.) van wezenlijk belang. Het bleek echter dat de enige geschikte datum voor de show van het komende tentoonstellingsseizoen ligt in het weekend van 29-31 januari 2010.

Alles afwegende heeft het bestuur van de NBS gemeend om zowel Avicorni als onze collegabond KLN te moeten helpen om een succesvolle tentoonstelling neer te zetten.

Wij hebben daarbij als voorwaarde gesteld dat deze tentoonstellingsdatum slechts éénmalig zal zijn. Het formatiebestuur van de nieuw te vormen tentoonstelling heeft ons toegezegd zich tot het uiterste in te spannen om deze show in de volgende jaren te laten plaatsvinden in het tweede weekend van januari. Daarmee komen wij voor onze bondsshow weer uit op de oude Aviculturadatum.

Wij vinden als NBS dat we een verantwoordelijkheid naar de gehele kleindierliefhebberij hebben en we menen dan ook dat we hier de helpende hand moeten toesteken. Wij realiseren ons terdege dat een show eind januari voor verschillende individuele fokkers en voor diverse speciaalclubs verre van ideaal is. Echter, in het belang van de gehele liefhebberij en dus ook in dat van de sierduivenhobby roepen wij iedereen op om zijn of haar betrokkenheid te tonen door enkele dieren in te zenden. Zo kan deze show voor de sierduiven een succes als vanouds worden en een representatief beeld geven van de in ons land gehouden sierduivenrassen.

30 juli 2009, Bestuur NBS

Publicatie standaardcommissie konijnen

Naar aanleiding van een discussie op de keurmeestersdag van de Nationale Polen- en Kleurdwergenclub doet de standaardcommissie konijnen de volgende mededeling:

Gele aanslag aan voetzolen bij **witte dieren** (groep 5) dient als volgt te worden bestraft.

Er dienen punten in mindering te worden gebracht bij **Positie 6 (kleur)**

Al naar gelang de ernst brengt men punten in mindering en volgt men de standaard zoals aangegeven op pagina 73 en 74.

Iets gele aanslag aan voetzolen geldt dus als lichte fout.

Te veel gele aanslag geldt dus als zware fout.

Vervolgens wordt ook bij Positie 7 (conditie) naar evenredigheid nog iets afgetrokken.

Een wit dier met gele aanslag aan de voetzolen is nou eenmaal niet fraai in verzorging.

Volgt men het bovenstaande op de juiste wijze (leidraad puntenkeuring 2008) dan komt men ook tot het juiste aantal eindpunten wat past bij de beoordeling van een wit dier.

Namens de standaardcommissie konijnen, Jan Vijfvinkel.

Spelregels Fokkertjes

Iedere abonnee van Kleindier Magazine vindt maandelijks een opgavestrook voor een Fokkertje bij Kleindier Magazine. De gratis beschikbare advertentieruimte is beperkt tot 3 regels. Indien u toch kiest voor meer tekst, dan betaalt u voor die extra regels € 2,00 per regel. Het is niet de bedoeling dat commerciële instellingen en handelaren gebruik maken van deze gratis beschikbare ruimte. Tegen zeer redelijke tarieven kunt u in Kleindier Magazine adverteren.

Konijnen

Tk: Rex, castor, blauw en Luchs, zeer gunstige fok.
Tel: 0527-651519 (Fl)

Tk: 1-3 Hollanders, zwart. (O+J).
Tel: 074-2664735 (Ov)

Tk: Duitse Hangoren, chinchilla ('09).
Tel: 06-13371691 (Gr)

Tk: Witte Nieuw Zeelanders (J+O, R+V)
Tel: 06-15456206 (Dr)

Tk: Vlaamse reus, wit (R+V, J+O) F dieren.
Tel: 0524-571216 (Ov)

Tk: Kleurdwerg, otter zwart en bruin. (R+V, J+O).
Tel: 06-41255457 (Gld)

Tk: Mijn gehele stam Ned. Hangoordwergen, madagascar. Wegens ziekte.
Tel: 073-5478004 (NB)

Tk: 1-2 Kleurdwerg, donker blauw marter en 1-1 Pool blauwoog. ('09)
Tel: 0512-342218 (Fr)

Tk: Duitse hangoren ('09), chinchilla en konijngrijs.
Tel: 06-30451676 (Ut)

Tk: Vlaamse reus, haaskleur.
Tel: 06-50666404 (Ut)

Tk: 1-0 Haasdweg, wit. ('08)
Tel: 055-3558421 (Gld)

Gevraagd: 1-2 Kleurdwerg, zwart, bruin, marter, otter. F en ZG dieren.
Tel: 078-6170419 (ZH)

Tk: Haasdweg, haaskleur, zwart en konijngrijs. Tel: 0229-238943

Tk: Klein Lotharinger (ronde achterhand) (R+V en O+J). Kleurdwerg, zwart (R+V).
Tel: 0317-313846 (Gld)

Tk: 5-5 Rijnlanders. Klein Lotharingers, 3-2 bruin, 3-2 zwart en 1-0 blauw.
Tel: 0485-478630 (NB)

Cavia's en Kleine knagers

Tk.: Mooie gerbils in diverse kleuren, fokgeschikt. Ook inkoop gerbils.
Tel: 06-11363513 (NB)

Tk: Sheltie, (Z+B). Zwartbont en goudagouti bont. Deel Canadeze lijnen.
Tel: 06-12901466 (NB)

Tk: 1-0 langhaar, zwartbont, zuiver langhaar gefokt, uit Goedhart-Pappot lijnen.
Tel: 06-13501451 (Gld)

Hoenders en dwerghoenders

Tk: 2-0 Ned. Baardkuifhoenkrielen ('09)
Tel: 0223-619727 (NH)

Tk: Antwerpse baardkriel, Cochon kriel.
Tel: 040-2061934 (NB)

Tk: Vorwerk kriel, hanen en hennen ('09).
Tel: 0172-215059 (ZH)

Tk: Doornikse- en Waasse kriel.
Tel: 0522-291471 (noz) (Ov)

Sier- en Watervogels

Tk: 1-1 Roodsnavelpijlstaart, 0-2 Parelhalsband tortel en 1-1 Europese tortel.
Tel: 0512-371225 (Fr)

Tk: 5-5 donkere Goudfazanten ('09), erg zeldzaam. Onverwant.
Tel: 06-53133609 (NB)

Tk: Virg. Boomkwartels, Gambelkwartel, Glansfazanten.
Tel: 040-2061934 (NB)

Sierduiven

Tk: Starwitzer kropper (O+J), roodschemmel, blauwschemmel en wit.
Tel: 053-4305463, na 17 uur of weekend. (Gld)

Tk: Hollandse kroppers, rood, rood zilverbont en Marchenero kroppers.
Tel: 0224-561169 (NH)

Tk: Pauwstaarten, wit zwartstaart, bruinschild, zwart, zwartschild en witte Tortels.
Tel: 06-53894150 (NB)

Gevraagd: Egyptische swift.
Tel: 0591-312727 (Dr)

Diversen

Foto's van mijn gepubliceerde afbeeldingen in Kleindier Magazine kunt u bestellen bij: W. Hoekstra, Wijsterseweg 126, 7934 TE Stuifzand.
Tel: 0528-331256.
Prijs 20x25 cm: € 7,00 incl. porto.
www.youtube.com/filmwillem
www.willemhoekstra.com

Dick Hamer zoekt van alles wat met duiven te maken heeft, wie helpt hem??
Tel: 0575-52 58 36 (Gld)

Fazantennetten mazen 3 tot 10 cm. Alle soorten vangkooien en paling-fuiken. Iedere woensdag op Barneveldse markt. Stokkers Neede.
Tel: 0545-291739 (Gld)

Wie heeft nog een caviastandaard en doet er niets mee? Ik wil deze graag hebben.
Tel: 046-4493217 (L)

Tk: 5-5 Kerry Hill schapen. Niet duur, zeer mooie aftekening.
Tel: 06-53816391 (ZH)

Gevraagd: Jaargangen van 'De Vogelgids' van 1956 en 1957. Losse nummers of ingebonden.
Tel: 0344-620778 (Gld)

Tk: Avicultura en Kleindier Magazine jaargangen (1992 t/2007) € 80,00.
Tel: 0598-392844 (Gr)

Tk: Kleurkanaries, rood intensief en rood schemmel (M+V). ('09)
Tel: 0184-415142

Tk: Kleine pakjes Gerste- en Erwtstro.
Tel: 0591-381248 (Dr)

Tk: MS automatische slaglatten broedmachine 150 eieren + MS uitkomstenmachine.
Tel: 06-13077302

Zet uw dieren ook te koop op

KLEINDIERENMARKT

U kunt gratis uw fokkertje op de Kleindierenmarkt van www.kleindierplaza.nl plaatsen. Hierbij kunt u zelfs een foto van uw dier plaatsen.

Pluimveehandel Kristof

Aan-en verkoop van **ALLE** pluimvee en watervogels: Kippen, fazanten, eenden, ganzen, pauwen, kraanvogels, ...
Steeds de beste prijs/kwaliteit verhouding.

Voor meer info, kijk op onze website, of neem telefonisch contact op www.dierenspecialzaakkrstof.be
+32 (0) 499/43.06.25

4. Vechtetschau

am 10/11 oktober 2009 in Nordhorn
im Kleintierzuchterheim Alfred Mozerstr 92

Angeschlossen die Preisrichtergruppe Emsland und die Rexgruppe Grafschaft Bentheim/Emsland. Es werden circa 700 Tiere erwartet.
Zuchtfreunde aus den Niederlanden sind herzlich willkommen, auch als Aussteller
Meldepapiere sind unter der telefonnummer 05921-33816 anzufordern

Digitale 21,50 Euro
Thermometer / hygrometer

MS Broedmachines

<http://www.broedmachine.nl>
E-mail: info@broedmachine.nl

Tevens uw leverancier van: Trapbakken drinkpotten
voerbakken elsteinlampen thermometers hygrometers
schouwlampen ratten en muizenvallen keurstokken
nesteieren etc.ect.

www.broedmachine.nl

Broedmachines Tel: 0475 568099

brochure aanvragen?
bel : 0475 568099
fax : 0475 568115
E_mail: info@broedmachine.nl

MS Broedmachines
Elstein lampen

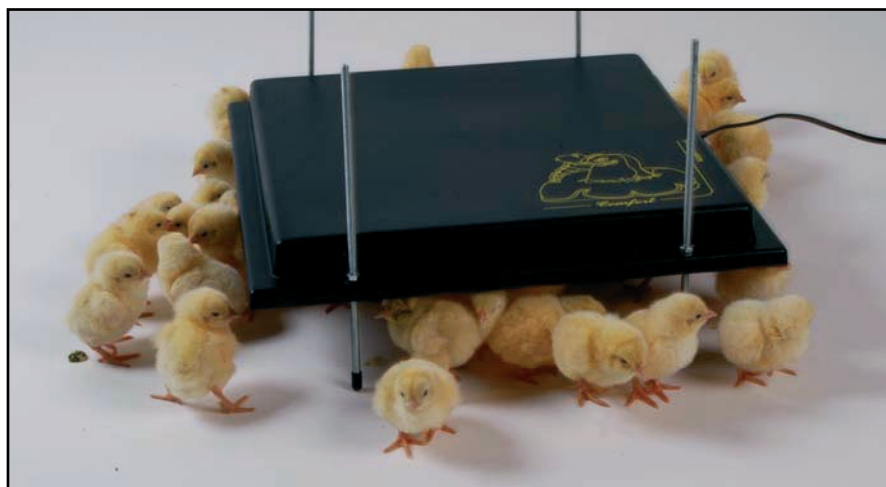
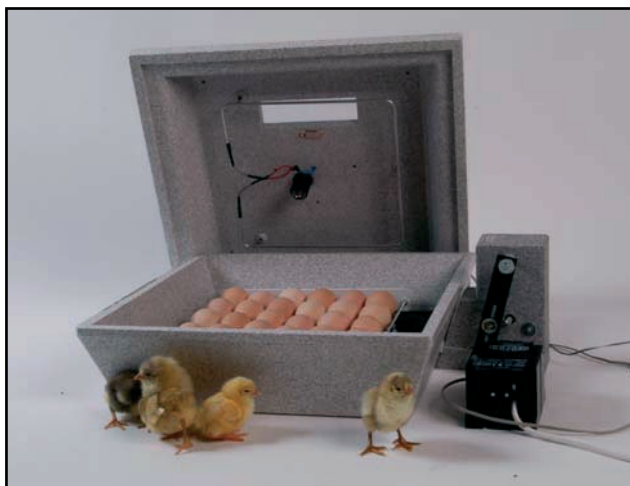

MS Broedmachines
Aluminium reflectors

MS Broedmachines
Electronische thermostaat

B R O E D M I J

Broedmij is leverancier van broedmachines en toebehoren en biedt een volledig pakket voor iedere beurs. Wij hebben een compleet assortiment in eigen broedmachines en in Brinsea broedmachines. Voor meer informatie bezoek onze (bestel) website. Wij bieden interessante kortingen voor grotere afnemers!

BROEDMIJ, Geserweg 6, 7861 BL Oosterhesselen
Tel 0524-582414 Fax 0524-582330 e-mail info@broedmij.nl
WWW.BROEDMIJ.NL

Goudfazant

Wij pronken graag met onze veren

Al tientallen jaren brengt Kasper Faunafood hoogwaardige producten op de markt, o.a. voor sierhoenders. Het brede assortiment Gallus bevat voeders voor elk ontwikkelingsstadium.

- Gallus superstart opfokkruimel*
- Gallus 1 opfokmeel*
- Gallus 2 opfokkorrel*
- Gallus 3 onderhoudskorrel
- Gallus 4 foktoom-/productiekorrel

Na 18 weken en buiten het broedseizoen geeft u voor onderhoud **Gallus 3 onderhoudskorrel**.

Hobbyisten en (semi)professionele fokkers bereiken met de voeders van Kasper Faunafood de beste resultaten!

- Tevens verkrijgbaar in handige 4 kg kleinverpakking
- Gallus voeders zijn compleet van samenstelling; bijvoeding niet nodig

* met Faunabiobalance®

Aan de opfokvoeders is Faunabiobalance toegevoegd voor een (nog) betere opname van het voer en een verhoging van de immuniteit. Het verbetert de weerstand en de groei en zorgt voor minder uitval.

KWALITEITSVOEDING VOOR TOPPRESTATIES

Kasper Faunafood, een merk van Arie Blok Diervoeding
Postbus 30 · 3440 AA Woerden · www.kasperfaunafood.nl